

RESERVE
894-BK
09B
KUM

Kumara Cuvamip Pulaver
C. ~~ar~~ittiram

Kumāraccuvāmiḥpulaṅgar

சிவமயம்.

Coriṭṭirām

by

குமாரசுவாமிப்பலவர் சரித்திரம்.

Ci. Kanēcaiyar.

புன்னுக்கட்டுவன்

பிர்மஸ்ரீ சி. கணேசையரவர்கள்

எழுதியது.

033613

33613

யாழ்ப்பாணம், கோக்குவில்

சோதிடப்பிரகாசயந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1925

விலை ரூபா ஒன்று

33613

சு. சுவாமிநாதன் சிவன்.

1855—1922

உ.
சிவமயம்.

முகவுரை.

ஸ்ரீஸ்ரீ. ஆறுமுக நாவலரவர்கள்
தமையனார் புத்திரரும் மாணக்கருமாகிய
ஸ்ரீமாந். த. கைலாசபிள்ளை அவர்கள்
எழுதியது.

யாழ்ப்பாணத்திலும் பிறவிடங்களிலும் இருந்து
போன எத்தனையோ தமிழ்ப்புலவர்களுடைய சரித்திரங்
கள், அவைகளை எழுதுகிறவர்கள் இல்லாமையினால்
நமக்கு எட்டாமற் போயின. சிறிது மின்னிக்கொண்டி
ருக்கும் அவர்களுடைய சிற்சில கதைகளையும் சிற்சில
பாட்டுக்களையும் கேட்கும் போது எவ்வளவோ ஆனந்தம்
உண்டாகின்றது. யாழ்ப்பாணத்திலே அரசகேசரி முதல்
ந. ச. பொன்னம்பலபிள்ளை ஈழமுக இருந்த புலவர்
களுடைய முழுச்சரித்திரங்களை யாறறிவார். ஐரோப்பா
முதலிய இடங்களிலாயின் ஆற்ப பாண்டித்தியம் படைத்
தவர்களுடைய சரித்திரங்களும் பலராலும் விரித்தெழு
தப்பட்டு வழங்கி வருகின்றன. இங்கேயோவெனின்
அப்படியில்லை.

அரசகேசரி முதலான சிலருடைய சரித்திரங்களை மிகச் சுருக்கிச் சிறிதுகாட்டி வைத்தவர் சுன்னாகம் அ. குமாரசுவாமிப்புவர். இவரை 1870-ம் வருஷமுதல் நான் அறிவேன். இவரை முதல் நான் கண்டது நாவல 'ரையா' அவர்கள் மாளிகையிலாகும். இவர் வயசால் சில ஆண்டு எனக்கு மூத்தவர். இவர் 1870-ம் ஆண்டுமுதல் நாவல 'ரையா' அவர்கள் இருக்குமளவும் அங்கே அடிக்கடி பத்திராதிபர் சுவணமுத்துப்பிள்ளையோடு வருவதினாலும், வந்து இலக்கணவிலக்கியதருக்கம் முதலியவைகளிலே தமக்குள்ள சந்தேகங்களைக் கேட்டலையும் இவருடைய விவேகத்தைக் கண்டு 'ஐயா' அவர்கள் வியந்து தெரியாதனவற்றை விளங்கப்படுத்திச் சொல்லிக் கொடுத்தலையும் கண்டதினாலும் இவரிடத்தே எனக்கொரு பிரீதியும் நட்பும் உண்டாயின. அந்த நட்பு அக்கால முதல்குன்றாது வரவர வளர்ந்துகொண்டே வந்தது. அந்த நட்பினாலும் இவருடைய புலமைப் பெருமையினாலும் இவரை யாழ்ப்பாணச் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையில் தலைமையுபாத்தியாயராய் இருக்கும்படி வைத்துக் கொண்டேன்.

போலிப்புலவர்களுடைய பிழைகளைக்கண்டு கண்டிப்பதில் இவருக்கு நிகரானவர் இல்லை. பிழைகளை வெகு சீக்கிரத்திற் காண்பார். கண்டிப்பதும் வெகு சித்திரமாயிருக்கும். இதுபற்றி இவரை Born critic என்று சிலர் சொல்வர். கண்டிக்குங்குணம் இருந்ததினலேதான் தாம் எழுதும் நூல்களிற் பெரிதும் பிழைபாடுகள் வராதபடி சாவதான மாபிருந்தவர்.

இவரிடமிருந்த மற்றொரு விசேடகுணம் பெருமையில்லாமை. தம்மைப் பிறரெல்லாம் வந்து காணல் வேண்டும் உபசரித்தல் வேண்டும் வண்டிகளிலேறிச் செல்லல்வேண்டும் தம்வீட்டில் நடக்கும் சுபாசபகருமங்களுக்கு எல்லாரும் வரல்வேண்டும் என்னும் ஆசை இவரிடம் சிறிதுமில்லை. மத்தியான வெய்யிலிலும் குடை உபயோகிப்பதுதானும் மிகவருமை. இவரை முன்னறியாதவர்களுக்கு இவர்தான் குமாரசுவாமிப்புலவர் என்று சொன்னால் அவர்கள் ஒருபோதும் நம்பமாட்டார்கள்.

இத்தன்மை வாய்ந்த புலவரொருவருடைய சரித்திரம் வெளிவராமலிருப்பது தமிழ்நாட்டுக்குப் பெரிய தொரு நஷ்டம். இப்புலவருடைய சரித்திரத்தை நான் எழுதல் வேண்டும் என்னும் ஆசை எனக்கிருந்தது. அந்தப்பேறு எனக்குக் கிடைக்கவில்லை. குமாரசுவாமிப்புலவர் விஷயங்களை விரித்தெழுதுவதில் விருப்பம் உடையவரல்லர். அவருக்கு எல்லாம் மிகச் சுருக்கமாய்ச் செறிவுடையவாய் வடமொழிச் சூத்திரம்போல இருத்தல் வேண்டும். இதனை அவருடை எழுத்துக்களால் யாவரும் அறியலாம். அவருக்குப் பிரியமான சுருக்கநடையிலேயே இந்தநூல் அவருடைய நெடுங்கால மாணக்கராகிய ஸ்ரீமத். கணேசையரவர்களால் எழுதப்பட்டு வெளிவரலாயிற்று. இந்நூல்புலவர் பாடிய கடினமானசெய்யுட்களுக்கு உரையுமுடைத்தா யிருத்தலினாலே தமிழில் வியற்பத்தியுடைய விரும்புவார்க்குப் பெரிதும் பயன்படத்தக்கது.

த. கைலாசபிள்ளை.

PREFACE

M. R. Ry. S. Anavaratavinayakam Pillai Avergal
M. A., L. T., Tamil Professor, Ceylon University
College:—

Pandit S. Ganesa Aiyar asks me to write a foreword to his life-sketch of Chunnakam Kumaraswami Pulavar and I do so with pleasure. I knew Kumaraswami Pulavar the well-known scholar of Jaffna by his numerous writings and had occasionally corresponded with him. He struck me as a profound Tamil scholar whose Sanskrit learning far from diminishing his love for his mother tongue deepened it and enabled him to enrich the Tamil literature in various ways. There is no doubt that Kumaraswami Pulavar's life was wholly consecrated to the cause of Tamil. The sketch gives a fairly full account of his literary labours. This life is indeed worthy of being emulated by all sons of the Tamil land. Pandit Ganesa Aiyar has earned the gratitude of every one of them by presenting a sketch of such a life in elegant and impressive language.

Colombo: }
24th July 1925. } S. Anavaratavinayakam Pillai.

PREFACE.

M. R. Ry. K. G. Sesha Aiyar Avergal, B. A., B. L.
High Court Judge, Trivandrum:—

This small memoir is a loving tribute paid to the cherished memory of a great Tamil scholar by one of his distinguished pupils. The name of Kumaraswami Pulavar of Chunnakam is amongst the most honoured in the Tamil land to-day. A close friend of the famous Arumuga Navalar and of other well-known workers in the cause of Tamil, Kumaraswami Pulavar undertook as the mission of his life the spread of Tamil learning and culture; and to that task he devoted his great talents with untiring zeal and energy. Possessed of sound and accurate scholarship alike in Tamil and in Sanskrit, he became a great teacher and an indefatigable writer; and his services were eagerly sought and freely rendered throughout Ceylon and South India for the promotion of Tamil. He did much solid work to keep aloft the flaming torch of Tamil learning; and in the following pages, in which Pandit Ganesa Aiyar has faithfully and in simple language, described the work done by his revered master, we are enabled to form a true estimate of the magnitude of that work. Pandit Ganesa Aiyar has given us a book, modest in appearance, but weighty in its contents; and I am sure that it will be welcomed by all Tamilians with delight.

Trivandrum: }
10-VIII-1925. }

K. G. Sesha Aiyar.

THE
[Faint, mostly illegible text follows, appearing to be a list or report of some kind.]

1917
[Faint text at the bottom of the page, possibly a date or reference.]

சுணபதிதுணை.

வரலாறு.

தன்றோ ணுன்கி னென்று கைம்மிகு உன்
சுளிறுவளர் பெருங்கா டாயினு
மொளிபெரிது சிறந்தன் றளிபவென் னெஞ்சே.

தவளைத் தாமரைத் தாதார் கோயி
லவளைப் போற்றுது மருந்தமிழ் குறித்தே.

இமிழ்திறைப் பரவைஞ் ளுலத்து அமிழ்தினுஞ்
சுனைக்குந் தமிழ்மொழி எத்துணை இனியதோ அத்துணை
இனியரே, அத்தமிழ்மொழியில் வித்தகம் பெற்று
உரையும் பாட்டும் மாதூரியம்பெறச் சாதூரியமொடாக்
கும் உத்தமப்புலவர்களும். அவ்வுத்தமப்புலவர்களுள்,
சுன்னாகத்துக் குமரகவாமிப்புலவரு மொருவரென்பது
யாவரு மொப்புமொழியொன்றன்றோ! அஃது அவரி
யற்றிய சாணக்கிய நீதிவெண்பா, சுகபாலசரிதமுதலிய
பாட்டுரைகளையும், இலக்கணசுந்திரிகை, வினைப்பகுபத
விளக்கமுதலிய இலக்கணநூல்களையும் படித்துணர்ந்
தார்க்கு கன்குபுலனும். ஆதலின் அப்புலவரும் கந்தமிழ்
முகத்துக்கு மிக இனியரே. அன்னினியர், தங்காதன்
மக்களுக்கும் கலைபயின்மக்களுக்கும் மற்றறிவுடைமக்களுக்கும்
வினைபுரினைபு இரங்கச், சென்ற துன்மதினூல் மாசும்
இருபதவைத்தாந்தேதியன்று தேகநீத்தனராதலின்,
தெரிந்த நிகழ்காலத்தார் சிறப்பாகவும், தெரியாத னதர்

காலந்தார் பொதுவுஞ்சிறப்புமாகவு மறிந்து பயனுற அவர்சரிதமாகிய இதனை யாமெழுதலாயினேம்.

உத்தமப்புலவராயினார் சரிதம், கற்றோர்க்கு அவர நிவுக்கும் தமதறிவுக்குமுள்ள ஒற்றுமைவேற்றுமைகளைக் கண்டு அறிவுபெற்றற்கும், கற்போர்க்கு அவர நிவுகண்டு அவ்வழிச்சென்று அறிவுபெற்றற்கும் காரணமாய்கின்று பயன்றருதல் கண்கூடு. ஆதலின் இச்சரிதம் பயன்றரு மென யாமுணர்த்தல் வேண்டா.

இன்னும், உத்தமப் புலவராயினார் சரிதம் சுவதேசத்திற்கு மேன்மையுந் தருவதுண்டு. ஆகையால், இச்சரிதம் எழுதலானாயபயன் யாதோஎன்னு மாசேஷப மின்று.

இச்சரிதத்தலைவரிடம் யாங் கற்கப்புகுந்த நாட்டொடங்கி நிகழ்ந்த இவர்சரிதம் பெரும்பாலும் எமக்கே தெரிந்தனவாகும். தெரியாதனவற்றை இச்சரிதத்தலைவருடைய புதல்வர்களாகிய ஸ்ரீமத். அம்பலவாணபிள்ளை ஸ்ரீமத். முத்துக்குமாரசுவாமிஎன்னு மிருவரையுங் கேட்டறிந்தேம். கற்கப்புகுந்தநாளுக்கு முன்னிகழ்ந்த சரிதங்களை இவர் நண்பர் ஸ்ரீமத். வைத்தியநாதபிள்ளையிடங் கேட்டறிந்தேம்.

இச்சரிதத்திடை ஆங்காக்குவரும் தனிச்செய்யுள்சுரும்கடிதங்களும்க் சரிதத்தலைவருடைய புதல்வர்கள் உதவினார்கள். கடிதம்யாவும் அவர்களுடைய விருப்பப்படியே சேர்க்கப்பட்டன.

இச்சரிதமெழுதத்தொடங்கியபின், எமக்கு நேர்ந்த வயிற்றுவலியாலுண்டான மறதியால் யாமிதனைக் கருதியபடி எழுதவும் பிழைபார்க்கவும் முடியாதாயிற்று. அதனால் இதன்கண் நேர்ந்தபிழைகள் பல. அவற்றை அறிஞர்கள் திருத்திக் கொள்வார்களாக.

இன்னும், இச்சரித்தத்தோடு சம்பந்தப்பட்டவர்களுடையபெயர்களுள், இலக்கணமுறை நோக்காது வழங்கியன்முறை நோக்கி எழுதப்பட்டுள்ள பெயர்களில்வரும் பிழைகளையும் அறிஞர்கள் பொறுத்துக் கொள்வார்களாக.

இதனோடு அனுபந்தமாகச் சேர்க்கப்பட்ட இரங்கற்பாக்கள்யாவும் அவற்றை இயற்றிய புலவர்களின் நகுதிமுறைநோக்கியாதல், பாக்களின் நகுதிமுறை நோக்கியாதல் சேர்க்கப்பட்டனவல்ல. அவரவரனுப்பியகாலமுறைப்படி சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. ஆதலின் அதன்கட்டுறை யின்று. அப்பாக்களைச் சரித்தத்தலைவரீது வைத்த அன் பினிமித்தம் இயற்றியனுப்பிய புலவர்களுக்கு நன்றிகூறி, இன்னும், இச்சரித்தத்தலைவரையும் எம்மையும் ஒருபொருட்படுத்தி இதற்கு முகவுரை அளித்த பெருந்தகையா வர்களுக்கும் பெருநன்றிகூறுகின்றும்.

இச்சரித்தத்தை அச்சிடுமாறு தத்தமக்கியன்ற பொருளையுபகரித்து ஊக்கப்படுத்திய புருடரத்தினங்களுக்கும் பெண்மணிகளுக்கும் யாஞ் செய்க்கிடந்த கைம்மாறுவமது மனமார்க்த அன்பேயன்றிப் பிறிதொன்றில்லை. அவர்கள் யாவரும் இச்சரித்தத்தலைவரிடத்தும் தமிழ்ப்பாஷையிடத்தும் வைத்துள்ள அபிமானம் எவ்வளவென்பதை யாமுணர்த்தல்வேண்டா; அவர்கள்செய்த பேருபகாரமேயுணர்த்தும். மேலும், அவர்களுள், இராமநாதன் கல்லூரித் தமிழ்ப்பண்டிதர் திரு. சோமசுந்தரமவர்களும், இத்துக்கல்லூரி உபாத்தியாயர் வி. முத்துக்குமாரபிள்ளை M. A. அவர்களும், தாமுதவியதன்றிப் பிறரையுமுதவும் படிசெய்த பரோபகாரகுணமும் இச்சரித்தத்தலைவரிடத்து வைத்துள்ள பேரபிமானமும் என்றும் எம்மாலன்றிப் பிறராலுங் போற்றப்படத்தக்கனவாகும்.

உபகரித்தவர்கள் பெயர்கள். ரூ. சத.

பூமத்.	வே. கி. பொன்னம்பலம்பிள்ளை அவர்கள்		
	Proctor, கந்தரோடை.	10	00
”	கா. அருளம்பலம் அவர்கள்,		
	Advocate, யாழ்ப்பாணம்.	10	00
”	ச. விசுவநாதமுத்துசாமி அவர்கள்,		
	மாஸ்ட்டிரம்.	5	00
”	K. S. சுப்பிரமணியபிள்ளை அவர்கள்,		
	Proctor, தெல்லிப்பழை.	5	00
”	சி. மாணிக்கத்திலாகராச பண்டிதர்,		
	சன்னாகம்.	5	00
”	ச. பஞ்சாட்சாஸ்யர் அவர்கள்,		
	உபாத்தியாயர், காரைநகர்.	5	00
”	வ. மாணிக்கம்பிள்ளை அவர்கள்,		
	சன்னாகம்.	3	00
”	வி. மயில்வாகனம்பிள்ளை அவர்கள்,		
	உபாத்தியாயர், நீர்வேலி.	3	00
”	திருநா. அருணாசலிதேசிகர் அவர்கள்,		
	வேதாரணியம்.	3	00
”	K. வல்லிபுரம்பிள்ளை அவர்கள்,		
	வயித்தியர், சன்னாகம்.	2	50
”	அ. கந்தையாபிள்ளை அவர்கள்,		
	உபாத்தியாயர், கந்தரோடை.	2	50
”	பொ. பழமானந்தபிள்ளை அவர்கள்,		
	உபாத்தியாயர், மயிலிடி.	2	50
”	ச. குமாரசுவாமிப்பிள்ளை அவர்கள்,		
	தெல்லிப்பழை.	2	50
”	க. சங்கரப்பிள்ளை அவர்கள்,		
	தெல்லிப்பழை.	2	50

ஸ்ரீமத்.	T	துரைப்பிள்ளை அவர்கள், உபாத்தியாயர், தெல்லிப்பழை.	2	50
„	S.	செல்வத்துரை அவர்கள், உபாத்தியாயர். தெல்லிப்பழை.	2	50
„	M	வைத்தியலிங்கபிள்ளை அவர்கள், Mission School, தெல்லிப்பழை.	2	50
„	வ.	குமாரசுவாமிப்பிள்ளை அவர்கள், Proctor, தெல்லிப்பழை...	2	00
„		கனகசபைப்பிள்ளை அவர்கள், உபாத்தியாயர், கிறிஸ்தியன். ...	2	00
„	மா.	பொன்னையர் அவர்கள், உபாத்தியாயர். தையலிடி. ...	2	00
„	ச.	பொன்னம்பலப்பிள்ளையவர்கள், தமிழ்ப் பண்டிதர், இராமநாதன்கல்லூரி.	2	00
„	திரு.	சோமசுந்தரம் அவர்கள், தமிழ்ப் பண்டிதர், இராமநாதன்கல்லூரி.	2	00
„	செ.	மயில்வாகனம்பிள்ளை அவர்கள், உபாத்தியாயர் ராமநாதன்கல்லூரி.	2	00
„	K.	சுவாமிநாதபிள்ளையவர்கள், உபாத்தி யாயர், இராமநாதன்கல்லூரி. ..	2	00
„	S.	இராமச்சந்திரையர் அவர்கள், உபாத் தியாயர், இராமநாதன்கல்லூரி.	2	00
„	C. S.	கணபதிஐயர் அவர்கள், உபாத்தி யாயர், இராமநாதன்கல்லூரி ...	2	00
„	N.	செல்வத்துரைப்பிள்ளையவர்கள் Principal, இந்துக்கல்லூரி. ...	2	00
„	மு.	சபாரத்தினசங்கம் அவர்கள், உபாத்தியாயர், இந்துக்கல்லூரி.	2	00
„	V.	முத்துக்குமாரபிள்ளையவர்கள் M. A., உபாத்தியாயர், இந்துக்கல்லூரி.	2	00

ஸ்ரீமத்.	A. K. இளையதம்பிப்பிள்ளையவர்கள், உபாத்தியாயர், இந்துக்கல்லூரி.	2	00
„	S சிவப்பிரகாசம் அவர்கள், உபாத்தியாயர், இந்துக்கல்லூரி.	2	00
„	N. சங்கரப்பிள்ளை அவர்கள், B. A. உபாத்தியாயர், இந்துக்கல்லூரி.	2	00
„	மு. மயில்வாகனப்பிள்ளை அவர்கள், உபாத்தியாயர், இந்துக்கல்லூரி.	1	00
„	T. குமாரசுவாமிப்பிள்ளை அவர்கள், உபாத்தியாயர், இந்துக்கல்லூரி.	1	00
„	மு. விசயநத்தினப்பிள்ளை அவர்கள், உபாத்தியாயர், இந்துக்கல்லூரி.	1	00
„	P. R குழந்தைவேலுப்பிள்ளை அவர்கள், உபாத்தியாயர், இந்துக்கல்லூரி.	1	00
„	S. நாகலிங்கப்பிள்ளை அவர்கள், உபாத்தியாயர், இந்துக்கல்லூரி.	1	00
„	T. பொன்னையாப்பிள்ளை அவர்கள், உபாத்தியாயர், இந்துக்கல்லூரி.	1	00
„	கி. சுந்தரப்பிள்ளை அவர்கள், உபாத்தியாயர், தையிட்டி. ...	1	00
„	V. இளையதம்பிப்பிள்ளை அவர்கள், உபாத்தியாயர், தையிட்டி. ...	1	00
„	P. சுந்தையப்பிள்ளையவர்கள், உபாத்தியாயர், மயிலிட்டி. தெற்கு.	1	00
„	த. சுந்தையப்பிள்ளையவர்கள், உபாத்தியாயர், மயிலிட்டி. தெற்கு.	1	00
„	V. வயித்தியலிங்கப்பிள்ளை அவர்கள், உபாத்தியாயர், கட்டுவன். ...	1	00
„	K. முருகேசப்பிள்ளையவர்கள், உபாத்தியாயர், விமன்கராமம் ...	1	00

ஸ்ரீமத்	M. வேலுப்பிள்ளையார்கள்	Mission School		
	உபாத்தியாயர், தெல்லிப்பறை.		1	00
"	C. தம்பித்தனா அருள்கள்,			
	இராமநாதன்கல்லூரி		1	00
"	S K. சதாசிவப்பிள்ளை அருள்கள்,			
	இராமநாதன்கல்லூரி.		1	00
ஸ்ரீமதி.	இ. தங்கம்மாள்,			
	உபாத்தியாயி, இராமநாதன்கல்லூரி		1	00
"	பொ. பூரதியம்மாள்	"	1	00
"	சு. அழகமுத்தம்மாள்.	"	1	00
"	பொ. இராசமணியம்மாள்	"	1	00
"	செ. தங்காத்தினம்மாள்.	"	1	00
"	சி. இராசம்மாள்.	"	1	00
"	த. சின்னத்தங்கச்சியம்மாள்.	"	1	00
"	கு. பொன்னம்மாள்.	"	1	00
"	ந. சொர்க்காந்தியம்மாள்	"	1	00

இப்புருடரத்தினங்களும், பெண்மணிகளும் பெருந்த செல்வமும் தீர்க்காயுளு மெய்தி இன்புறுமாறு எல்லாம் வல்ல இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

புன்னுலேகட்டிவன்: }
 குராசன ஹ்ரு }
 புரட்டாதீர்.

இங்ஙனம்,
 சி. கணேசையார்.

பிழைதிருத்தம்.

பாக்கம்.	வரி.	பிழை	திருத்தம்.
4	கச	Consecrated	Consecrated
க	கக	ஒரு	ஒரு
இ	கௌ	வதம்	நிதம்
கஉ	கச	எழுவை	சிறப்பித்தி
கக	க	விச	விசுவ
11	உௌ	கேட்டாத்	கேட்டார்ப்
கஅ	கக	சினை. தாமோதரம்	மு. மூத்ததம்பிச்செட்
		பின்னை	டியார்
கக	உரு	மெய்ஞ்ஞான	மெய்ஞ்ஞான
உச	உஎ	களை	களைப்
உக	கச	மேவவர்	மேவவர்
கக	கச	சங்கநூல்	சங்கநூல்
சஉ	ச	ஐயா	ஐயார்
சச	ச	தூரிய	தூரிய
11	கரு	யனை	யனை
சச	க	கேத்திர	கேத்திரவிளக்கம்
11	உஅ	வினத்தன்	வினத்தம்
சஅ	கக	செல்லப்பா	செவலப்ப
இ	கச	சில	இருபத்தைந்து
இஉ	கரு	பட்டவை.	பட்டது.
சஉ	இ	ருடர்த்து	ருடர்த்து
சஉ	உரு	கயி	கை
சச	ச	பட்டினம்	பட்டினம்
சஎ	ச	நாளுறு	இருநூறு
சக	கக	கொள்வார்	கொள்வார்
எஉ	க	பொருளாள	பொருளாழ
11	கஅ	தந்திபி	தந்தி
11	11	சித்திரை	மாகி
எஉ	கச	கின்றார்கள்.	கின்றனர்.
எச	கக	ருபா	ருபாவகிதம்
கக	உௌ	திட்ட	திட்ட
11	11	காவலன்	காவலன்
கௌ	எ	தே	தேச
கௌ	க	ஆரியத்தான்	ஆரியந்தான்
11	கச	வொரு	வொரு
கௌ	உஉ	மருவு	மருவு

உ
சிவமயம்.

குமாரசுவாமிப்புவவர் சரித்திரம்.

பூமிசை ஒன்றும் பொன்னாடனையதூஉம், உலகபுரு
டனுக்குத் தான் இடைநாடியாகி மற்றைப் பிங்கலேநாடி
யாகிய இமயமலையைத் தன்னிடத்தேகொண்ட பரதகண்
டத்துக்கு என்றும் சமமாக விளங்குகின்றதூஉம், முன்
னாண் மதுரைமாநகரின் மன்னியசங்கப் புலவராயிருந்த
பூதந்தேவனார் முதலிய புலவர்களுக்கும் பாணபத்திரன்
பாரியையனைய இசைவல்லமதங்கியர்கட்கும் பிறப்பிடமா
யதூஉம், மற்றும் பெற்றுள்ள தூஉமாகிய ஈழநாடுஎனப்
படும் இலங்கைத்தீவிலே, செந்தமிழ்மாதூ தன் செவ்வி
யொடென்றும் அரசவீற்றிருத்தலின் ஆலவாயனைய
யாழ்ப்பாணத்திலே, சுன்னாகமென்னுமுரிலே, வேளாளர்
குலத்திலே, உடுனிற் சந்திரசேகரபிள்ளை மரபிலே, முத்த
கச்செய்யுள் பாடுவதில் வித்தகராய முத்துக்குமார கவி
ராயரென்பவரொருவரிருந்தார். அவர் தம்பியார் சின்னத்
தம்பியார். அவர்புத்திரர் அப்பலவாணபிள்ளை. அவ்வம்
பலவாணபிள்ளை செய்த வருந்தவப்பயனாக அவர் மனைவி
யாராகிய சிதம்பரவம்மையார்வயிற்றிலே தமிழ்மொழி வள
ரவும் சைவமினிரவும் அவ்வூர் வித்துவபரம்பரை வினியா
தொனிரவும் ஒரு புத்திரர் தோன்றினர். அப்புத்திரரை
குமாரசுவாமிப்புவவர்.

2 குமாரசுவாமிப்புலவர் சரித்திரம்.

இவர் பிறந்தகாலம் சாலிவாகன சகாப்தம் களெடு-
க்குச் சமமான பிரமாதிசவருடம் தைமாதம்
ஜநகாலம். கஅ-ந் திகதி ஞாயிற்றுக்கிழமை பகல் ௧
நாழிகை ௩-விநாழிகையில் அவிட்டநகரத்த
திரமும் பூருவபக்கப் பிரதமையுங் கூடிய சுபகாலமாகும்.

இவர் கிரகநிலைச் சக்கரம் வருமாறு:—

	ல சனி.	ராகு.	
சுக்ரன்.	கிரகநிலை.		
ரவி - சந் புதன்.			
சூரு.	கேது.		சுசன்.

இச்சுபகாலத்திலே பிறந்த இவர் அவ்வக்காலங்
களிலே அன்னப்பிராசனம் செளளம்முதலிய செய்யப்
பெற்றுத் தம் துண்மதியோடும் தண்மதிபோல் வளருங்
காலத்திலே பெற்றோர்கள் தாம்நுகர்ந்த மழலைச்சொல்
லின்பமன்றிக் கற்றுச்சொல்லும் சொல்லின்பமும் நுகர்
மாறு இவருக்கு ஐந்தாம்வயதிலே வித்தியாரம்பநு
வித்துத், தமிழ் நெடுங்கணக்குப் பயின்றுசொற்பயிற்.
வந்தபின் மல்லாகமென்னுமுரினுள்ள ஆங்கில வித்திய
சாலைக்கு ஆங்கிலமு மருந்தமிழுங் கற்குமாறு இவனை
அனுப்பினார்கள்.

இவர் அங்கேசென்று அவ்விரு பாஷையையுங் கற்று வந்தனர். வருங்காலத்திலே இவருக்குத் தெள்ளிய ஊழினால் உண்டாகிய அதிவிஸேகத்தைநோக்கித், தந்தையார் மகவென்பதனாலுண்டாகிய அன்பின்மேலும்

தமிழ் அறிவுடைமகவென்பதனாலுமோர் அன்புவைத் படித்தல். துச் சுவபாஷையாகிய தமிழிலுள்ள மேலான

இலக்கண இலக்கியங்களைக் கற்பித்து அவையத்து முந்தியிருப்பச் செய்பாக்காற் றுமே இவருக்குச் சத்துருவென்பதையுன்னி, அவ்விலக்கணவிலக்கியங்களைக் கற்பித்தற்பொருட்டு அவற்றிலே மிக வல்லவரும், குடந்தை வெண்பாமுதலிய துல்களை ஆக்கியவரும், அவ்வூரவருமாகிய முருகேசபண்டிதரை இவருக்கு ஆசிரியராக நியோகித்தனர். அவரும் அவற்றைக் கிரமமாகக் கற்பித்தனர். இவரும் அவர்பால் மிக அன்புவைத்து மிக துண்ணிதாகக் கற்றுவந்தனர். அப்போது இவருக்கு வயது பன்னிரண்டு.

இப் பன்னிரண்டாம் வயதிலேயே வேதாரணியத்தினின்றும் அச்சன்னாகத்தில் வந்திருந்த நமச்சிவாயக்குருங்கனிடம் சிவதீசைஷ்யம் பெற்றனர். பெற்றுப் தீசைஷ்ய பின் முருகேசபண்டிதரிடம் புராணதிகளுங் பெறுதல். கற்றுவந்தனர். கற்றுவருமவ்விளமையிலேயே அறிவு முதிர்வாராய்த் தமதாசிரியர்போலத் தாமுங் கவிபாடும் வன்மையுடையாராயினர்.

அப்போது இவர் இளமையான் மென்மையராயும் அறிவான்வன்மையராதலை நோக்கிய அறிஞர் யாவரும் ன்றந்தைநோற்றவனே' எனத் தம்முள்ளத்தே வியப்பாய்ப் புலவரென்று இவரை அழைப்பாராயினர். அது தாடங்கிப் புலவரென்னுஞ் சிறப்புப்பெயரே இவருக்கு வியற்பெயராயது. அப்பெயரைச் சிறப்பித்து யாமியற்றிய செய்யுளொன்றை இங்கே காட்டுதும். அது:

“மேலேறு சன்னைக் குமாரசுவாமிப் பெருமணிக்
 யேரே நிரிகுறி யாகிப் புலவ னெனுப்பெயர்தான்
 பாறேறு மந்தைப் புலவர்க்குக் காரணப் பண்புறலாற்
 சேரே நிரிகுறி காரண மாகித் திகழ்த்தனவே” என்பது.

தமது இளமையின்புலமையாற் றந்தைதாயர் அநி
 குர் முதலிய மாவளையும் புகழுவதை இவர் தமிழிலங்
 கணினிலங்கியங்களைக் கற்று வருங்காலத்திலே சம்ஸ்கிருத
 பாஷை தமிழுக்கின் தியமையாததெனக்கண்டு
 சம்ஸ்கிருதம் அதனையுங் உற்க விரும்பி, அப்பாஷையில்
 படித்தல். மிக்க வன்மையுடையவரும் குற்றவிசாரணைச்
 சிறுமன்றில் (பொலிகக்கோட்டில்) பாஷார்
 தீகாரண உத்தியோகத்தமர்ந்தவரும், அவ்வூரவருமான
 நாகநாதபண்டிதரிடஞ் சென்று அப்பாஷையைக் கற்று
 வந்தனர். கற்றுவரும் காலத்திலே நாகநாதபண்டிதர் கற்
 விட்டாரிலுள்ள குற்றவிசாரணைச் சிறுமன்றிற்குப் (பொலி
 கக்கோட்டுக்கு) பாஷார்தரகாராக அனுப்பப்பட்டனர்.
 அப்போது பண்டிதர், இவர் படித்தற்குச் சம்ஸ்கிருத
 நூல்களிற் கிலவற்றை மொழிபெயர்த்துக்கொடுத்துச்
 சென்றனர். அம்மொழிபெயர்ப்புநூல்களுள் இவர் அச்
 சிட்ட இந்நோபநேசமுமொன்று.

இன்னும் நாகநாதபண்டிதர் தமதில்லில் வந்திருக்கு
 மோய்யு நாட்களில் இவர் அங்குச் சென்று ஐயங்களைக்
 கேட்டுத் தெளிந்துகொள்வர்.

இவர் நாகநாதபண்டிதரிடம் படித்த நூல்களாவன:-
 இரகுவம்மிசம் மாகம் முதலிய காவியங்களும், முத்த
 போதம் சித்தாந்தகொழுதி முதலிய விவாகரணங்களும்,
 சாகுந்தலமுதலிய நாடகங்களும் தருக்கசாஸ்திரங்களு
 மாம். இந்நூல்களைக்கற்றவள விளமையாது, மேலும் அப்

பாஷையினுள்ள வேறும் பெருநூல்களை யெல்லாம் அவரிடத்தும் வேறுபண்டிதரிடத்துஞ் சென்று ஐபர்தீரக்கற்று வந்தனர்.

கற்றுவந்த இவர் சிலவாண்டினுட் பலவாண்டு சுற்றவ ரென அறிவின்பிக்கு அந்நூல்களைத் தமிழில் மொழி பெயர்க்கத்தக்க வன்மையுடையராயினர். இவரது மொழி பெயர்ப்புவன்மையை இவர் பிற்காலத்துச் சொற்களை பொருட்சுவைகளையுயற்றிய பெயர்ப்பு. மேகதூதங்காரிகை, காணக்கியநீதிவெண்பா, சிவபாலவதம், இராமோதந்தம் முதலிய நூல்கள் காட்டுமாயினும், அவ்வன்மையுணர்தற்பொருட்டு இவர் மொழிபெயர்த்தியற்றிய ஒருகணியையும் அதன் மூல சுலோகத்தையும் இங்கே காட்டுதும். அவை வருமாறு:—

போதூதா ஸ லீலீவதிஃ க்ருதயுமா-

வஜாஸநுதொ மகிஃ

ஸேதாயெ-ந லீலூடியள விரலிதிஃ

கூஸள டிராஸூராகிஃ।

கநெநு வாவி யாயிஷிரபூஹுதயொ

யாதா தீவம் ம-ருவதெ

நெநகெநாவி வலிம் மதா வஸூதி

ந-ருநம் க்ருமா யாஸூதி॥

அதன் மொழிபெயர்ப்புச் செய்யுள்:—

முத்தேறு கிருதயு பூபதிமார் தாதாவு முடிந்துபோனான்
நத்தேறு கடலடைத்த செயராமச் சந்திரனு நடந்துவிட்டான்
வந்தேறு குருகுலத்துத் தருமன்முதற் பலமகிபர் மடிந்துபோனார்
அந்தோவின் கிவரொடம்போகாதபுவி நீன்னொடுதா னடையுமையர்.

இவருடைய சம்ஸ்கிருத வியற்பத்தியே தமிழ்
லும் இவர் பூரணபாண்டித்திய மடைந்தமைக்குக் காரண
மென்று சொல்லலாம்.

இவருக்குத் தமிழ்க்குரவர் முருகேசபண்டித ரெ
பதும், சம்ஸ்கிருதகுரவர் நாகநாதபண்டித ரென்பதும்.
இவர்தாமியற்றிய மேகதூதக்காரிகையிற் கூறிய குருவண
கச் செய்யுளான நியலாம்.

குருவணக்கச்செய்யுள்:—

நாய மயிலணிச் சுப்பிர மணியனைத் தூமச்சி
வாய குருவை முருகேச பண்டித மாமணியைப்
பாய வடகலை தேர்நாக நாத சபாமணியைக்
காய மொழிமணஞ் சேர்த்துதும் நங்கண் மணிகளென்றே.

இன்னும் இவர் முருகேசபண்டிதரிடத்தன்றி அள
வையம்பதிக்கண் வசித்த கனகசபைப்புலவரிடத்துஞ் சிற்
சில இலக்கணநூலைக் கற்றன ி றும், இவர் படிக்க
அடைந்த பிரயாசம் மிக அதிகமென்றும், அக்காலத்திலே
தமது தேகாரோக்கியத்தையும் அதிகஞ் சிந்திக்கமாட்ட
ரென்றும், எவரிடத்து அரிதான நூல்களிருக்கின்றனவோ
அவரிடம் வருத்தம்பாராது சென்று அந்நூல்களை வார்
கிப் படிக்க முயலுவரென்றும், அவ்வாறே மானிப்பார்
வசித்த ஒருவரிடஞ் சென்று அரிதான நன்னூலுரை ஒன்று
வாங்கிப் படித்தனரென்றும் அறிந்தோர் சிலர் கூறுவர்.

மேலும், இவர் கம்பராமாயணம் கற்கும்போது பி
பலவித்துவானும் பகவத்கதைவசனமாதிய இயற்றி வெவ்
யிட்டவரும் பிரபுதிலகரும் கும்பகோணத்திலுள்ள கவிச்
தல மென்னுமூரிலே வசித்தவருமாகிய ஸ்ரீமாந் துரைச
மூப்பனவர்கள் அக்கம்பராமாயணத்திலுள்ள அருஞ்

ன்களைத் தொகுத்து ஒருநூலாக்கி உரையுமெழுதி அதற்
கும்பராமாயண அருங்கவி விளக்கமெனப் பெயரிட்டு
வெளிப்படுத்தி யிருக்கின்றாரென்று சிலர் சொல்லக்கேட்டு
நூற் பிரதியிற் றமக்கொரு பிரதியனுப்பும்படி ஒருசீட்
கவியெழுதிப் பெற்றுப் படித்தனர் என்றுங் கூறுவர்.
யது உண்மையாதல் அச்சீட்டுக்கவியாலு முணரர்க்கிடக்
கின்றது. அக்கவி வருமாறு:—

செம்பதம மலரோடை தங்கியாழ்ப் பாணமாச்
தேசத்தோர் பாக மாகித்
திகழ்கின்ற சுன்னாக நகரமயி லணியினிற்
தென்சேலை பயின்று வாழ்வேன்
பம்புகவி பாடுறுங் குமாரசா மிப்பெயர்ப்
பண்டிதன் னரையு மோலை
பாவலர்கள் நாவலர்கள் காவலர்கள் கொண்டாடி
பாரதிபன் பிரபு திலகன்
துப்பிபொது வேயழைத் திடவருள் புரிந்திடுக்
தோன்றலுக் கன்பு மிக்கோன்
துரைசாமி மூப்பன் னுரைபெறு நிருபர்கோன்
துயமகிழ் வோடு காண்க
கம்பரா மாயணக் கருப்பொருட் பிரதியைக்
காண்பதோர் வாஞ்சை யுள்ளேன்
காவலா வொருபிரதி யாவலோ தெவியெக்
காலமும் வாழி நீயே.

இளமையிலியற்றிய இக்கவியிலுள்ள சொற்களை
பொருட்சுவைகளும் தொடைநயங்களும் அறிஞர்களால்
பிகப் பாராட்டப்படத்தக்கன. ஆதலால் பாடும்வன்மை
பும் இவருக்கு இயற்கையிலேயே யமைந்துகிடந்த தென்
யது உணரத்தக்க தொன்றாகும்.

பாடுதலிலன்றி இளமைதொடங்கிக் கண்டனங்கள்
துவதிலும் அதிசாமர்த்தியமுடையவர். அதுபற்றிப்

அ குமாரசுவாமிப்புலவர் சரித்திரம்.

பிறரெழுதுங் கண்டனங்களும் இவர்தலைப்பாரமாகும்.
ஏறக்குறைய சக ஆண்டுளுக்கு முன்னே கம்
கண்டனம் மூரில் நடந்துவந்த “இலங்கைகேசன்” என்
னும் பத்திரிகையிலே இவர் தம்பெயராலும்
பிறப்பெயராலும் பலகண்டனங்கள் எழுதியுள்ளார். நூல்
களிலும் உரைகளிலும் எத்துணைப்பெரிய வித்துவான்
களும் காண்டற்கரிய பிழைகளையும் காணுகின்றதோர்
கூரிய நுண்மதி இவருக்கு இயற்கையாக அமைந்துள்ளது.
அதனால் இந்தியாவிலும் இங்குமுள்ள எப்புவருமிவருக்
கஞ்சவர், பிழையுற வழங்கிவந்த “வேத்துணையோர்பரி
பாடல்” என்னும் வாக்கியத்தொடரை வடகோவை ஸ்ரீமத்.
சபாபதிநாவலரவர்களாகக் கெழுதிய கண்டன மொன்றில்
“எத்துணையோ பரிபாடல்” எனத்திருத்தியார்க்குங் காட்
டினவருமிவரே. இவர்கண்டனங்களாற்றிருந்திய கள்களும்
பல; நூல்களும் பல; புலமையும் பல; இவற்றையெல்லா
மீண்டு விரிப்பிற் பெருகும். நிற்க.

இக்காலத்திலே இந்தியாவுக்குச் சென்று அங்கே
பிரசங்கங்கள் செய்த ஆறுமுகநாவலரவர்கள் மீண்டு
வந்து இங்குப்பிரசங்கங்கள் செய்துவந்தார்கள். அதனைக்
சேர்வியுற்ற இவர் “எனைத்தானு நல்லவை கேட்க வனைத்
தானு - மான்ற பெருமை தரும்” என்பதைச் சிந்தித்து
அவர் பிரசங்கத்தைக் கேட்டவரும்பி ஒருநாள் தமது தமிழ்
நாசிரியர் முருகேசபண்டிதரோடும் தமது நண்பர் வைத்தி
யநாதபிள்ளை என்பவரோடும் சென்றுகேட்டனர். கேட்ட
நாட்டொட்டு அவர்பிரசங்கத்தில் மிக விருப்புடையதாகி
அவர் பிரசங்கஞ் செய்யுமிடங்களிலெல்லங் சென்று
கேட்டுவருவார். வருங்காலத்திலே நாவலரவர்களோடும்பரி
சயமுடையராஷினர். நாவலரவர்களும் இளைஞராகியஇவரு

டைய விவேகத்தைப் பரீகித்தறிந்து இவரிடத்திலே மிகவும் அன்புவைத்தார்கள். பின் இவரும் இடையிடையே சென்று நாவலரவர்களுடன் சம்பாஷித்துவருவதுமன்றி ஐயங்கனையுங் கேட்டுவருவார். வருங்காலத்திலே இவர் இலங்கைநேசன் என்னும் பத்திரிகையில் கந்தபுராண வியாக்கியானமென்னும் ஓர் கடிதமெழுதி வெளிப்படுத்தினார். அதனைக்கண்ட கந்தபுராண உரையாசிரியர்கள் சிலர் மாறாகக் கடிதங்கள் வரைந்தார்கள். அக்கடிதங்களுக்கு உத்தரமாக ஓர் கடிதம் நாவலரவர்கள் எழுதினார்கள். இவர்கடிதமும் நாவலரவர்கள் கடிதமும் வருமாறு:—

கந்தபுராண வியாக்கியானம்.

கந்தபுராணத்து வள்ளியம்மை திருமணப்படலத்துக்கு விருத்தியுரைபேசும் உரையாசிரியர்களே!

நீவிர் எத்தனையோ பெண்சனங்களும் ஆண்சனங்களும் புராணங்கேட்டற்கண் நம்பிக்கையோடும் வந்து உங்கள் வாய்களையே எதிர்பார்த்திருக்க நீவிர் அவர்களுக்குக் கொஞ்சமும் விளங்காமல் வெளிப்படையான இயற் சொற்களையெல்லாம் திரிசொற்களாக மாற்றிச் சொல்லுகிறீர்கள்! ஆ என்பதற்கு வீ என்கிறீர்கள்! மறைந்துபோனார் என்பதற்கு அந்தர்த்தானமாயினார் என்கிறீர்கள்! சித்தியாரிற் சில செய்யுள்களையும் அவற்றின் கடினவாக்கிய மமைந்த பெரிய வியாக்கியானங்களையும் எடுத்துப்படிக்கிறீர்கள்! இலகவிகளில் வேதாந்தசித்தார்த்தப் பிரசங்கமுஞ் செய்கிறீர்கள்!

அதிகாரம், அவாய்க்கிலே முதலியவற்றால் வேண்டுமிடத்து உரைகளை வருவித்துரைக்கவேண்டுமென்னும் விதி.

யினையறியாது, வாயில் வந்தனவந்தனவற்றை விரித்து அங்
 னனம்; இங்ஙனம்; என்புழி; இருப்புழி; சுண்டுவிரிப்பிற் பல்
 கும்; ஆண்டுக்காண்க; என்பன முதலிய இலக்கணச்சொற்
 களையும் இடையிடைவைத்து நெடுநேரஞ் சொல்லி எக்கவி
 களிலும் வித்தியாகம்பீரம் விளக்குகிறீர்கள்! அரியனவும்,
 இன்றியமையாதனவுமாகிய சில அணிகளையெடுத்துக் கூறு
 தலே சிறப்பெனவறியாது தன்மையணி, உளமையணி,
 ஒட்டணி, பாவணி முதலிய பலவணிகளையுஞ் சொல்லுகி
 றீர்கள்! தேமா, புனிமா, கருவிளம் முதலிய யாப்பிலக்கண
 வாய்பாடுகளையுங் கூறுகிறீர்கள்! அகப்பொருள் விளக்கம்,
 நன்னூல் முதலியவற்றிலே நெட்டுருப்பண்ணிய சூத்திரங்
 களையும் நெடுநேரம் படிக்கிறீர்கள்!

எத்தனையோசனங்கள் ஏனின்கே வந்தோமென்று
 பெருமூச்சுவிட நீவிர் ஒரு முச்சுமவிடாமல் வாணன்கோ
 வையுந் திருக்கோவையும் படிக்கிறீர்கள்! சில கவிகளில்
 ஞானக்கருத்துஞ் சொல்லுகிறீர்கள்! வேங்கைமரமாதல்,
 காந்தருவமணஞ்செய்தல் முதலியவற்றிற்கு ஒன்றும்பேசா
 மல், இங்ஙனம் மணமயர்ந்தது உலகில் இல்லறம் நிகழ்
 தற்கென்று சொல்லித் “தென்பாலுகந்தாடும்” என்னுந்
 திருவாசகத்தையும் “போகியாயிருந்துயிர்க்குப் போகத்
 தைப்புரிதலோரார்” என்னுஞ் சித்தியாரையும் பல்விடத்
 தும் பழம்பாடமாகப் படிக்கிறீர்கள்! முராரி என்பதற்கு
 முரனென்னும் அசுரனுக்குப்பகைவன் என்கிறீர்கள்!
 தேவர் என்பதற்கு ஒன்றுஞ்சொல்லாது சும்மாவிடுகிறீ
 ர்கள்!

உங்கள் விருத்தியுரையாற் சிலவிடங்களிற் “செந்தி
 னையிடியுந்தேனும்” என்றபாட்டுவர “வைகறைவிடியல்
 செல்ல” மற்றநாளிலும் மத்தியானமாகின்றதே! இப்படி
 விருத்தியுரைகளும் நீவிர் உரையில்லாத ஒரு நூலுக்கா

வது இப்படலத்துக்காவது உரையெழுதி வெளிப்படுத்த
லாமே! அங்ஙனஞ் செய்யாததென்னையோ? உரையெழுதி
வெளிப்படுத்தினாற் பொருளும் புகழும் ஒருங்கு சித்திக்
குமே!

கடிதங்கட்குத்தரம்.

கடிதர்களே! பலவூர்களிலுமுள்ள பலரையும்
பொதுப்படக்கூண்டித்த கண்டனத்தை நீங்கள் உங்களுங்
கள்மேலேயிட்டு கோபிப்பது நீதியன்று. புராணப்பிரசங்
கசபையிலே வந்திருக்கிறவர்களுள்ளே சிலரொழிய மற்ற
வர்களெல்லாரும் கல்வியில்லாதவர்களே. ஆதலால் மிக
வெளிப்படையாகிய நடையிலே பிரசங்கிப்பதே முறை.
அங்கே இலக்கணங்களைடுத்துச் சொல்லுவது தகுதி
யன்று. உங்கள் பிரசங்கங்கள் தங்களுக்கு விளங்கவில்லை
யென்றே வெகுசனங்கள் குறைசொல்லிக்கொண்டு திரிகி
றார்கள். சிவபுராணபடனவிதியிலே இருபத்தேழாம்பிரி
வைப்பாருங்கள். சிவஞானசித்தியார்முதலிய சித்தாந்த
நூல்கள் படித்தற்குரியாரிவரென்பது திருக்கோவையா
ருரையிறுதியிலுள்ள தமிழ்ப்புலமையிலே பதினைந்தாம்
பிரிவிலும், இரண்டாஞ் சைவவினாவிடையிலும் கண்டு
கொள்ளக்கடவீர். எங்காயினும் இன்றியமையாதவிடத்
திலே ஒருதுண்டுவாக்கியம் உதாகரிப்பது தகுதி.

இன்னும் நாவலரவர்கள் இவரெழுதிய கண்டனங்
களையும், கவிகளையும் மிகப்புகழ்ந்து பாராட்டுவர். அதனை
ஆவரமீதுபாடிய இரங்கற்பாவிலே “என்கடிதமென்கவிதை
யார்க்குமினிதென்று - நன்குறவே பாராட்டும் நாவலனார் -
என்கேயோ” என்று இவர் கூறியதனாலுணர்க.

இவ்வாறு, நாவலரவர்களும் புகழ்த்தக்க சண்டனங் களெழுதியும், கவிசுப்பாடியும் மேன்மைபெற்று வருங் காலத்திலே தாமுஞ் சைவசமயவிருத்தியின் பொருட்டுப் பிரசங்கஞ் செய்யவிரும்பி, அதற்கின்றியமையாதனவா யுள்ள சிவஞானபோதம் சிவஞானசித்தியார் முதலிய சைவ சமய நூல்களையெல்லார் தாமேபடித்து, அவற்றில் வரு மையங்களை நாவலரவர்களிடத்தும், அவர்கள் மாணவரும் சமய நூலறிவிற் சிறந்தவருமான இணுவையம்பதி பிரமபூர், நடராசையரவர்களிடத்துஞ் சென்று கேட்டுவந்தனர்.

இக்காலத்திலே இவ்வியாழ்ப்பாணத்திலுள்ள ஏழாலை யென்னுமூரில் வசித்தவரும், தமிழ்பிமானம்பூண்டு ஏட்டுப்பிரதிகளாயிருந்த தொல்காப்பியம் (நச்சினூர்க்கினி யம்), கலித்தொகை முதலிய சங்கச்சான்றோர் நூல்களையும், சூளாமணி, இலக்கணவிளக்கம் முதலிய பிற்பறைச்சான் றோர் நூல்களையும் அச்சப்பிரதிகளாக்கித் தமிழுலகிற்கு உபகரித்தவருமாகிய இராயபகதூர் ஸ்ரீமான் சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளையவர்கள் சைவசமய விருத்தியையும் தமிழ்மொழிவளர்ச்சியையும் குறித்து அவ்வூரிலே கிறீஸ்தாப்தம் 1878-ம் ஆண்டுக்குச் சமமான தாதுவருஷத்து ஆவணிமாசத்திற் பத்தாந்திகதி புதவாரத்திலே ஒரு தமிழ் வித்தியாசாலையைத் தாபித்து அதில் முருகேசபண்டிதரை யும் இவரையுமே ஆசிரியர்களாக நியோகித்தனர். அப் போது இவருக்குவயசு ௨௨.

ஏழாலைவித்தியாசாலை தொடங்கியகாலம் மேற்காட் டப்படும் வெண்பரவாற் புலப்படும்:—

தாது வருடந் தனிலா வணிபத்தாந்
தேதி புதவாரந் திபநா—னோதுபுதழ்த்
தாமோ தரேந்திரனார் தர்மவித்தி யாசாலை
நாமாரம் பஞ்செய்த நாள்.

இருவரும் கற்பித்துவருங்காலத்திலே, சிறிதுகாலத்தின்பின் முருகேசபண்டிதர் அவ்வித்தியாசாலையைவிட்டு வேறிடஞ்செல்ல, இவரே தலைமையாகிரியராகவிருந்து கற்பித்துவந்தனர். வரும்போது மாணவர்களை அவ்வித்தியாசாலையதிபராகிய தாமோதரம்பிள்ளையவர்கள் வேண்டுகோட்கிணங்கி முதலில் ஆறுமுகநாவலரவர்கள் வந்து பரீக்ஷித்தார்கள். பரீக்ஷித்தபொழுது மாணாக்கர்கள் விடை கூறிய திறமையை நோக்கி நாவலரவர்கள் இவர் படிப்பித்த திறமையை மிக வியந்து கூறினார்கள். இப் பரீக்ஷை நடந்த காலம் தாதுவருடத்து மார்சுழிமாதம், கிறிஸ்தாப்தம் 1878.

இரண்டாவதாகப் ஈசுவருஷத்துப் புரட்டாதி மாதத்தில் முருகேசபண்டிதர் வந்து பரீக்ஷித்தனர். அப்போது மாணாக்கர்கள் அவர்வினாவிய வினாக்களுக்கெல்லாம் தவறின்றி விடையிறுத்தார்கள். அப்பரீக்ஷையைக்குறித்து முருகேசபண்டிதர் ஓர் அபிப்பிராயமெழுதி இலங்கை நேசனில் வெளிப்படுத்தினர். அவ்வபிப்பிராயம் வருமாறு:-

ஏழாலைச் சைவப்பிரகாசவித்தியாசாலை.

இது சென்னப்பட்டணத்தில் பீ. ஏ. பீ. எல். பட்டம் பெற்று ஜெனறல் ஐக்கெளண்டென் என்னும் உத்தியோக முடையராயிருக்கும் ம. ஈ. ஈ. ஸ்ரீ. சி. வை. தாமோதரம் பிள்ளையவர்களால் தாபிக்கப்பட்டு இப்போது ஒருவருட்காலமாக நடைபெற்றுவருகின்றது. இவ்வித்தியாசாலையில் முதற்பரீக்ஷை சென்றவருடத்து மார்சுழிக்கடையில் ஸ்ரீஸுரீ. நாவலரவர்களாலும் இரண்டாம் பரீக்ஷை இந்த மாதம் ௨௨-ந் தேதியில் எம்மாலும் நடத்தப்பட்டன.

முதற் பரீகைஷயிற் காணப்பட்டபிள்ளைகளின் ரெகை நூறு. நோயின் கலக்கத்தினாலும், பஞ்சத்தின் வருத்தத்தினாலும் பிள்ளைகள் முந்தியதொகையிற் சுருங்கியிருந்தனராயினும், இரண்டாம் பரீகைஷயிலும் அறுபதிற்குறையாமல் இருந்தார்கள். இவ்வளவு பிள்ளைகளுக்கும் உபாத்தியாயர் ஒருவரேயாகவும், இலக்கணமுதலிய பாடங்களில் வினவிய குறுக்குக் கேள்விகளெல்லாவற்றிற்கும் பிள்ளைகள் தவறாமல் விடைசொன்னார்கள். தமதூரிலே பிரபுவாகிய பிள்ளையவர்கள் இவ்வித்தியாசாலையைத் தாடித்து நடத்திவருவதுபோல, அந்த அந்த ஊரிலேயிருக்கும் ஒவ்வொரு சைவப்பிரபுக்களும் செய்துவருவார்களாயின் சைவசமயம் தாழ்ச்சியடைதற்கு இடமுண்டாகுமா?

பிரபுக்களே!

இவ்வாறு நீங்களும் செய்தா லென்ன ?

வேண்பா.

தாமோ தரேந்திரனார் செய்யுந் தருமமென
ஏனீவீர் செய்யா திருக்கின்றீர்—ஓ! மகிமை
பெற்றபெரி யோரே பெரிதோ நுமதுபொருள்
மற்றவருக் கீந்து வரல்.

சுன்னாகம்

சுசுரவஸ் புரட்டாதியீ

உச வ.

இங்கனம்,

பூ. முருகேசபிள்ளை.

பின்னும், இவர் கற்பித்துவருங்காலத்தில், இடையிடையே வித்துவசிரோமணி ஸ்ரீமத். ந. ச. பொன்னம்பலபிள்ளையும், ஸ்ரீமத். ச. சபாரத்தினமுதலியாரும், ஸ்ரீமத். சரவணமுத்துப்புலவரும் வந்து பரீகைத்தார்கள். பொன்னம்பல

பிள்ளை தாம் பரீக்ஷித்தபொழுது, மாணவர்கள் தடையின்றி விடைகூறிய வன்மையைக்குறித்து ஓர் அபிப்பிராயமெழுதி இலங்கைநேசன் என்னும் பத்திரிகையில் வெளியிட்டனர். அது வருமாறு:—

ஏழாலைச்

சைவப்பிரகாசவித்தியாசாலைப்பரீக்ஷை.

ஸ்ரீமான். சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளையவர்களால் ஏழாலையென்னு முரிலே தாமிக்கப்பட்ட சைவப்பிரகாசவித்தியாசாலையிற் கற்கும் மாணவர்கள் இந்தமாதம் பதினைந்தாந்திகதி புதன்கிழமை எம்மாற் பரீக்ஷிக்கப்பட்டார்கள். மேல்வகுப்பு மாணவர்கள் படிக்கும் பாடங்களாவன:—தொல்காப்பியம், நன்னூல், திருவள்ளுவர்குறள், முல்லை யந்தாதி, கம்பரந்தாதி, தணிகைப்புராணம், கந்தபுராணம், இரகுவம்மிசம் என்னுமிவைகளாம். இவைகளுள், எவ்வெப்பகுதிகளிலும் வினாவிய வினாக்களுக்கெல்லாம் மாணாக்கர்கள் தக்க விடையளித்தார்கள். இத்துணைச்சரமர்த்தியராக, அதிபிரயாசத்தோடு கற்பித்த உபாத்தியாயர் ஸ்ரீ குமாரசுவாமிப்புலவருடைய வித்தகம் எவராலும் வியக்கற்பாலது.

இங்ஙனம்,

கரணம்

புரட்டாதினி.

}

ந. ச. பொன்னம்பலபிள்ளை.

இவ்வித்தியாசாலையிலே இவரிடத்துப்படித்துப் புல
மையடைந்தவர்கள் தெல்லிப்பழை வித்துவான் சிவானந்
தையரும், அவ்வூர் இ. பாலகப்பிரமணியனயரும், அவ்வூர்
வ. சுப்பிரமணியபிள்ளையும், அவ்வூர் க. சங்கராப்பிள்ளை
யும், அவ்வூர் கா. மயில்வாகனம்பிள்ளையும், மாவட்டபுரம்
ச. விக்ராதமுதலியாரும், தையிட்டி மா. பொன்னையரும்,
வண்ணார்பண்ணை சைவப்பிரசாரகர் மாணிக்கத்தியாகராச
பண்டிதரும், ஏழாலை வி. தம்பையபிள்ளையும், கொக்குளில்
வாசரும் மானிப்பாய் இந்துக்கல்லூரித் தமிழ்ப்பண்டிதரு
மாகிய இளையதம்பியும்முதலாயினோர். இவர்களுள்ளே
இயற்கையான துண்மதியோடு துலறிவினும் மிக்குப்பிரப
லம்பெற்றவர் சிவானந்தையரே. அவர் சம்ஸ்கிருத தர்க்க
சங்கிரகத்தை அதனுரைகளாகிய நியாயபோதினிபதகி
ருத்தியம் அன்னம்பட்டியம் என்னுமிவற்றோடும் அன்னம்
பட்டியத்தினுரையாகிய நீலகண்டியத்தோடும் மொழிபெய
ர்த்து அச்சிட்டுவெளிப்படுத்தியிருக்கின்றனர். புலியூர்ப்
புராணம், புலியூரந்தாதி, சனிதூதி முதலிய பாடியுமிருக்
கின்றனர். இச்சிவானந்தையரும் மாவட்டபுரம் மயில்வா
கனம்பிள்ளையும் தேகவியோகமடைந்தனர். ஸ்ரீமான்
மாணிக்கத்தியாகராசபண்டிதர் கேட்டாற் பிணிக்குந்
துகையவாய்க் கேளாரும் வேட்பமொழியும் சொல்வன்மை
யோடு இவ் விழநாட்டிலுள்ள பற்பல ஊர்கடோறும்
கதாப் பிரசங்கங்கஞ் செய்துவருகின்றனர்.

இவ்வாறு பற்பல மாணவர்களைக் கற்பித்துத் தமிழ்ப்
பாஷையை விருத்திசெய்ததேயன்றி, இவர் அவ்வித்தியா
சாலையிலும் பிறவூர்களிலுமுள்ள வித்தியாசாலையினும்
ஆலயங்களிலும் பற்பல பிரசங்கங்கள் செய்து சைவசமயத்
தைப் பரிபாலித்தும் வந்தார்.

இக்காலத்திலே இவரது நண்பரும் இவரால் திருக்
கரசைப்புராணத்திற்கு உரையெழுதுவித்து அச்சிட்ட
வரும் அதிகாரபுருடரும் திருக்கோணமலைவாசருமாகிய
ஸ்ரீமான். வி. அகிலேசபிள்ளை யென்பவரால் அழைக்கப்
பட்டு இவரும் இவர் சிரமித்திரர் பிரமஸ்ரீ. க. வே. கனக
சபாபதி ஐயரவர்களும் சென்று திருக்கோணமலையிற்றங்கி
அங்குப் பற்பல பிரசங்கங்கள் செய்தனர். செய்து புகழ்
பொருள் புகைகளும் பெற்று மீண்டு யாழ்ப்பாணம் வந்
தனர். இவர் பிரசங்கஞ்செய்வதில் அதிகம் வாக்குச்சாது
ரியமில்லையே யாயினும் பேசுவன சிலவும் அவற்றின் குணங்
கள் பலவுமாகும். அவற்றின் குணங்களாவன:—வழு
வின்மை, சுருங்குதல், விளங்குதல், இனிதாதல், விழுப்
பயன்றருதல் என்றிலைவழுதலாயின.

“பலசொல்லக் காழுறுவர் மன்றமா சற்ற

சிலசொல்ல தேற்று தவர்.”

இன்னும் சைவசமயபரிபாலனங்குறித்தும் தமிழி
விருத்தி நோக்கியும் பற்பல விஷயங்களை முதிப் பத்திரிகை
களில் வெளிப்படுத்தியும் வந்தார். அக்காலத்திலே இந்தி
யாவினும் இலங்கையிலுமுள்ள அறிஞர்
பத்திரிகைக்கு கள்பலர் பத்திரிகைகள் நடத்திவந்தார்
விஷயமெழுதல். கள். அவர்கள் இவரெழுதும் விஷயங்
களை நோக்கி அவற்றிலே சுருங்கச்
சொல்லன் முதலிய பத்தழகும் வாக்கியத்தொடர்ச்சியும்
விஷயச்சிறப்பும் தருக்கமுறையும் அமைந்திருத்தல்
கண்டு மகிழ்ந்து தத்தம் பத்திரிகைக்கு விஷயதானஞ்செய்
யும்படி கடிதம் எழுதி வேண்டினார்கள். இவரும் அக்கடி
தங்களுக்கிப்பைந்து அவர்களுடைய பத்திரிகைகளுக்கு
விஷயங்கள் பல எழுதி அளித்தனர். இன்னும் இவர் ஆப்
பத்திரிகைகளிற் றீட்டிய தமிழ்மரபையும் சைவசமயமாண்

கஅ குமாரசுவாமிப்புவவர் சரித்திரம்.

பையும் நாட்டுக்கண்டனங்களும் மிகப்பலவாகும். அவைகளேப் படித்துப் புகழ்ந்தோரும் மிகப் பலராவர்.

இவர் பத்திரிகைக்கெழுதிய விஷயங்களுள் சில மொழிபெயர்ப்பு. மொழிபெயர்க்கப்பட்டன - சாந்தோக்கிய உபநிடதம் பிரச்சிஸ்டோபநிடதம் சூதசங்கிதை முதலியன. இவர் மொழிபெயர்த்த விஷயங்களுட்பல உதயபானு விஞ்ஞானவர்த்தனி என்னும் பத்திரிகைகளில் தொடர்பாக வெளிவந்தன. அப்போது உதயபானுவுக்குப் பத்திராதிபராயிருந்தவர் ஸ்ரீமான். ச. சரவணமுத்துப்புவவர். விஞ்ஞானவர்த்தனிக்குப் பத்திராதிபராயிருந்தவர் ஸ்ரீமான். சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளையவர்கள்.

இலங்கைநேசனில் வெளிவந்த விடயங்கள் வேறும் பல. அவை பன்னகவரி சைவமகத்துவதுரீகரணம் ஆதியன. பன்னகவரி என்பது இந்தியாவின்னிறும் இங்கு வந்து கத்தோலிக்கசமய போதனைசெய்த அருளப்பமுதலியாரைக் கண்டித்தெழுதியதோர் விஷயம்.

உதயபானுவில் வெளிவந்தன: கடோபநிடத முகவுரையும், அதன் மொழிபெயர்ப்பிற் சில பகுதியும், சாந்தோக்கிய உபநிடத மொழிபெயர்ப்பும், ஈசோபநிடத மொழிபெயர்ப்பிற் சில பாகங்களுமாகும்.

இன்னும், கிரிமலைச் சிவன்கோவில் புதிதாகக்கட்டப்பட்ட காலத்திலே அச்சிவன்கோயிலைக் குறித்தும் நருலதீர்த்தத்தைக் குறித்தும் அவற்றின் மான்மியங்களைக் கூறும் சம்ஸ்கிருதம் தமிழ் என்னும் இரண்டினுமுள்ள நூற்பிரமாணங்களோடு ஒரு விஷயம் எழுதி அப்பத்திரிகையில் வெளிப்படுத்தினர். இன்னும் சுறிஸ்துதேவனார் என்னுமோர் விஷயமும் வேறும் வியவகாரபதமுதலிய

விஷயங்களும் எழுதி அதில் வெளிப்படுத்தினர். அவற்றை ஆங்கு நோக்கியுணர்க.

விஞ்ஞானவர்த்தனியில் வெளிவந்தன பிரச்சிதோபநிடதமுதலியன. இவ்வுபநிடதத்தினின்றும் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட விஷயங்கள்:

௧. பிரஜாபதிக்கும் சிருட்டிக்குமுள்ள சம்பந்தம்.
௨. சரீரத்திற்கும் பிரணனுக்குமுள்ள சம்பந்தம்.
௩. சாக்ரம்.
௪. சொப்பனம்.
௫. சுழுத்தி.
௬. கேவலம்.
௭. தூலசூக்கும் பூதாதி சிருட்டிவகைகள்.
௮. ஓங்காரம் (பிரணவம்).

விஞ்ஞானவர்த்தனி தொடங்கிய காலத்தில் அதன் மேல் இவரால் இரண்டு வாழ்த்துக்கவிகள் பாடியளிக்கப்பட்டன. அவைவருமாறு:—

வேண்பா.

பொய்ஞ்ஞான நீங்கப் புலவ ருளங்களிக்க
மெய்ஞ்ஞான மோங்க விளங்குசிவ—விஞ்ஞான
வர்த்தனியாம் பத்திரிகை மல்கக் கரிமுகத்துக்
கர்த்தன்வி நாயகனருள் காப்பு.

கட்டளைக்கலித்துறை.

இஞ்ஞாலத் துற்றிடு மன்பருக் கன்பி னிசைந்தமல
வஞ்ஞான நீக்கும் பரம்பொரு ளேநல் வருடருவாய்
மெஞ்ஞான யந்திர சாலையின் பாங்கர் விரவிலு
விஞ்ஞான வர்த்தனி பானுவி னேங்கி விளங்குறவே.

இவைபாடியபொழுது வயது 28. அப்போது கிறிஸ்தாப்தம் 1882.

இதன்பின் வதுளைக்கதிரேசர் ஊஞ்சலும் கதிரேசர் பதிகமும் ஆங்கோயில் மாணேஜர் வேண்டியபடி இவ்ராற் பாடப்பட்டன. கனிகளின் கிறப்பு நோக்க அவற்றின் ஒவ்வொன்று காட்டுதும்

கதிரேசர்ஊஞ்சல்.

மாமேவு சென்னிலங்கைத் தீவு தன்னின்
மலைவளமும் நதிவளமும் பெரிது வாய்ந்த
காமேவு வதுளைநகர்க் கோயில் வாகுந்
காட்சியுள கதிரேசக் கடவு ளின்மேற்
பாமேவு மூஞ்சலிசை யினிது பாடப்
பரமனெடு பார்ப்பதிகுப் பால னாகித்
தேமேவு யானைமுகத் தோடு வந்த
தேவனிரு சரணமுடி சேர்த்து வாமே.

கதிரேசர்பதிகம்.

காப்பு.

செந்திருவா முல்வதுளைச் செய்யகதி ரேசருக்குப்
பைத்தமிழா லோர்பதிகம் பாடவருள்—சந்தமறை
முப்பொருளே யற்புகனே முத்துதந்தி மாமுகனே
கற்பகமே யெற்கினிது காண்.

நூல்.

மணிமேவு பிரகாச மிருகனக முடிசளா
மன்னுதின மணிகளோடு
வளர்வழிச ளீராறு மோராறு குணமெனும்
மாறாத சுருணைமுகமுந்
திணிமேவு மேருமலை யென்னவரை செய்திடுஞ்
செய்யமுந் நான்குதோளும்
தேவியுமை யம்மையின் திருமுலைப் பாலரசு
செம்பவள மானவாயும்

அண்ணேவு நீபமொடு செச்சைமலர் மாலைபு
மழகுற்ற திருமேனியும்
ஆண்டலை சேவலுங் கொடியும்வேற் படையுமா
யடியனைன் முன்னர்வந்து
பணிமேவு மன்பருக் கருள்செயும் பண்புபோற்
பற்றுவைத் தருள்செய்கண்டாய்
பச்சைமரி லேறுமுரு கேசனே வதுளையம்
பதியிலுறை சுதிரேசனே.

சுதிரேசர்பதிகமும் ஊஞ்சலும்பாடி அச்சிட்ட ஆண்
டிற்கோராண்டின் பின் (அஃதாவது வியாபி வைகாசி
மாதத்தில்) இவருடைய தந்தையாராகிய அம்பலவாண
பிள்ளையவர்கள் சிவபதமடைந்தனர். அப்போது இவருக்கு
வயது 31. அம்பலவாணபிள்ளையவர்கள் சைவசமயத்தில்
அதிசம்பற்றுள்ளவர் ஒழுக்கத்தின் விழுப்பமுடையவர்.
சமயதீக்கையும் விசேடதீக்கையும் பெற்றவர். இத்துணை
மேன்மை பெற்ற அவர்பிரிவு இவருக்கன்றி இவர்கற்றமித்
தீரர்களுக்கும் பிறர்க்கும் பெருந்துயரத்தை விளைத்தது.
அம்பலவாணபிள்ளையினுடைய குணமாண்புகளைப் புகழ்
ந்து தென்கோவை வித்துவான் ஸ்ரீமத். சபாபதிப்பிள்ளை
யென்பவர் சில சரமகனிகள் பாடியிருக்கின்றனர். அவற்
றுள் அவர் இற்றத தினத்தைக்குறிக்கும் கனியையும் அவர்
குணமாண்புகளைக் குறிக்கும் கனியடியொன்றையும் இங்கே
சாட்டுதும்:-

இறந்ததினத்தைக் குறிக்குங்கவி.

சீர்வியம் வைகாசி சேரபர நற்றசமி
பார்வியா முக்கிழமை பற்றுதினம்—ஊர்வீடையின்
அம்பலவாணைக்ருணை யம்பலர்வா னுள்கண்ணை
அம்பலவாணைப்பாலறி.

அம்பலவாணபிள்ளையின்

குணமாண்புகளைக் குறிக்குங் கவியடி

விருத்தம்.

பலாயன நிலவவருள் வலரிதிகொள் குலனுறுசு
 பலவுழவர் மரபில் வந்தோன்
 பண்பழகு மண்பழகு பலசலையொள் புலரிலையொள்
 பாக்கியர் தேக்கு பாத்ரம்
 பத்திகொள்கின் னக்தம்பி மெய்த்தவம் வினோத்தெய்து
 பயனனைய பசிய பாலன்
 பாவிரைய ஞானமுறு பாவனையின் ஞானசிவ
 பாதமலர் பத்தி பண்ணி
 பற்றினுட னக்தமணி பற்பயிவை நித்தமணி
 பரிசுவழு வாத பரவி
 பகர்துதிய தீகையொடு பகலிரவு நீக்தமறு
 பரமனை வணங்கு பரிசான்
 பாரினுயர் சுற்பிசுரு பாரியொடு மிற்கிழமை
 பண்புற நடாத்து சீலன்
 பன்னுமம் பலவாண னென்னுமொரு நாமமுறு
 பரவுபுகழ் விசய சிங்கம்.

தந்தையாரிறந்த பின்பு அவருக்குச் செய்யவேண்டிய
 கடன்களையெல்லாஞ் செய்து முடித்து இவர் முன்போ
 லத் தாமோதரம்பிள்ளையவர்களுடைய வித்தியாசாலையி
 லேயே படிப்பித்துக்கொண்டிருந்தனர்.

இருக்குங்காலத்திலே சம்ஸ்கிருத ஆசிரியர் நாக
 நாத பண்டிதராற்றமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட இதோ
 பதேசம் என்னும் நூலை அச்சிடமுயன்றனர். அப்பொ
 முது இவர் நண்பர்களும் பிரபுக்களுமாயிருந்த சிலர் பொ
 ருளுபகரிப்பதாக வாக்களித்தனர். அதனால்தனை யச்சிடு
 வதில் அதி முயற்சியுள்ளவராய் அதனை முதலூலோடு

ஒப்புநோக்கி வழுவறத் திருத்திக்கொண்டு அதனையச்சிடுமாறு சென்னப்பட்டணஞ் சென்றனர். அப்பொழுது அங்கு உத்தியோகத்தபார்த்தவரும் இவர் படிப்பித்த ஏழாலை வித்தியாசாலைக்கு அதிபரும் ஆகிய ஸ்ரீமான் சி. வைய. தாமோதரம்பிள்ளையவர்கள் இவரை உபசரித்து இவருக்கு வேண்டிய உதவிகளையுஞ் செய்தனர். இவரும் இதோபதேசம் அச்சிட்டு முடியும்வரைக்கும் பிள்ளையவர்களுடன் இருந்து வித்தியாசாலையைப்பற்றிய விஷயங்களையும் பேசிக்கொண்டு இதோபதேசம் அச்சிட்டு முடிந்தவுடன் சிதம்பரமுதலிய தலங்களைத் தரிசித்துக்கொண்டு தமதுார்வந்து சேர்ந்தனர். இது அச்சிட்டகாலம் விபவாஸ்ர ஆவணியீ. அப்போது கிறிஸ்தாப்தம் 1886. இவர் இவ்விதோபதேசத்தைத் திருத்தி அச்சிட்டமையைக் குறித்து ஸ்ரீமான் கு. கதிரவேற்பிள்ளை ஸ்ரீமான் தா. செல்லப்பா பிள்ளை முதலியோர் அபிப்பிராயங்கூறியுள்ளார்கள் அவை அதன் முகத்திலேசேர்த்து அச்சிடப்பட்டுள்ளன. ஆங்கு நோக்கி யுணர்க.

இதோபதேசம் அச்சிட்டபின் இவர் அச்சிட்ட நூல் துணவைப்பதிகம். இஃதிவரே இயற்றியது. இஃதியற்றுங்காலத்திலே இவரைத் தென்பாண்டிச் செங்கோட்டை ஆரிய நல்லூர்ச் சித்தாந்தசைவராகிய ஸ்ரீமான் இலக்குமணப்பிள்ளை யென்பவர் சங்கராபண்டிதர் கத்தியருபமாகச் செய்த மிலேச்சமதவிகற்பம் என்னும் நூல் செய்யுள்வடிவாக இயற்றப்படின யாவர்க்குமெளிதில் உபயோகமாகுமென்று கருதி அதனைக் கும்மியாகப்பாடித் தரும்படி கடிதவாயிலாக வேண்டினர். அவர் வேண்டியபடி இவர் கும்மியாகப் பாடிக்கொடுக்க அவரதனை அச்சிட்டனர். அது பாடி அச்சிட்ட காலம் சர்வதாரிவாஸ்ர ஆவணியீ. கிறிஸ்தாப்தம் 1888

உச குமாரசுவாமிப்புவர் சரித்திரம்.

இது யுதமதம் யேசுமதம் இசிலாமதம் என்னும் மூன்றும் தங்கனையும் கண்டித்துச் செல்லுகின்றது. ஒவ்வொரு மதத்திற்கும் ஒவ்வொரு செய்யன் சிறப்புணரக்காட்டுதும்:-

யுதமதம்.

அன்னிய தேவதைக் கன்புசெய் வோரை
அலைத்து வருத்தி அழித்து விடுத்தும்
இன்னவை யேயந்தத் தேவதைக் குள்ள
இலக்கண மென்பரான் ஞானப்பெண்ணே.

யேசுமதம்.

பாவங் கட் கேற்ற பணங்கள் கொடுத்தாவப்
பாவங் களெல்லாம் பொறுத்து விடுத்தற்கு
மேவுந்த மக்கதி காரமுண் டென்று
விளம்புவர் காணடி ஞானப்பெண்ணே.

இசிலாமதம்.

கோரா னனுசரி யாதவர் யாவருங்
கூரிய வாட்கிறை யாகுவ ரென்றத்தக்
கோரான் மதத்தை வலாற்கார மாசவே
கொள்ளச்செய் தானவன் ஞானப்பெண்ணே.

பின் இவர், தாம் சில நூல்கள் வடமொழியிலிருந்து மொழிபெயர்த்து வைத்திருக்கிறேமென்றும் அவற்றை யச்சிடற்கு இலக்குமணப்பிள்ளை போலப் பொருளுதவி செய்யின் அவர் பெயருடன் வெளியிடவேமென்றும், தாமச்சிட்டகுழியின் பிற்பாகத்திலே விளம்பரஞ்செய்தார். செய்து மொருவருமுதவாமைகண்டு தாம் மொழி பெயர்த்த புஸ்தகங்கள் உலகத்தார்க்குப் பயன்படாதிருப்பின் கிஷ்டியோசனமாகுமென்று கருதி அவற்றின் விசேடபாகங்களை பத்திரிகைகள் மூலமாக வெளியிட்டார்.

வெளியிடப்பட்டவற்றுள் சூதசங்கிதையுமொன்று. இது இந்துசாதனைப் பத்திரிகை மூலமாக வெளியிடப்பட்டது.

இக்கும்மிபாடி அச்சிட்டபின், இவர் திருக்கரசைப் புராணத்துக்கு ஓர் பொழிப்புரை யெழுதியச்சிட்டனர். திருக்கரசைபென்பது திருக்கோணமலையிலே மகாவஷிங் சைக்கரையிலுள்ள ஒருதலம் இத்தலப்புராணத்தை யியற்றியவர் இன்னொரென்பது தெரிந்திலது. இவ்வரை அவ்வூர் வாசராகிய பூரிமாத. அகிலைசரின்னோ விரும்பியவாறு இயற்றியது. அது முன்னுங் கூறியுள்ளேம். இது அச்சிட்ட காலம் விசுந்திரஸ்ரீ ஆனிமீ. கிதீஸ்தாப்தம் 1890.

இதன்பின் மாவைப்பதியி லெழுந்தருளியிருக்கும் கந்தசுவாமிப்பேரில ஓர் பதிகம்பாடி அச்சிட்டனர். இது அச்சிட்டகாலம் கிதீஸ்தாப்தம் 1892. இவ்வாண்டி

லேயே (அஃதாவது கந்தனஸ்ரீநார்த்தகியார்) விவாகம். ௨௨-௧௨ வியாபுக்கிழமையன்று) இவர் விவாகம் நடந்தது. விவாகஞ்செய்ததற்கு இவர் விருப்பமுடையவராயிருந்தவரல்லர். கருத்து யாதோ அறிவேம். சற்றமித்திரர்கள் பலமுறை கேட்டமையால் அதற்குடன்பட்டனர். உடன்பட்டு, அவ்வூரவரும் வைத்தியநாமாகிய தாண்டனர் மயில்வாகனம்பிள்ளை என்பவருடைய புத்திரியும், விஷவைத்தியர் சீனிவாசகமலர்களுக்கும், மலையகாட்டு உத்தியோகத்தமர்த்த செல்லம் அவர்களுக்கும், வேதவனமலர்களுக்கும் சகோதரியும், மனைமாட்சியிற் சிறந்தவருமாகிய சின்னாச்சியம்மையை இவர் விவாகஞ் செய்தனர்.

செய்து இவ்வறதருமாங்கள் நடத்திவரும்போது முன்னுவது ஆண்டிலே இவருக்கு ஓர் புத்திரி தோன்றினர்.

அவர்பெயர் விசாலாட்சியம்மை. அவ்வம்மைபாரை உரிய
பருவத்திலே, அவ்வூர்ப் பிரபல வைத்தி
புத்திரிஜநம். யர் வல்லிபுரநாதபிள்ளை யென்பவரு
டைய மகன் கனகசபைப்பிள்ளைக்குத்
தத்தஞ்செய்தனர்.

புத்திரிபிறந்த அவ்வருடத்திலே தைமீர் உசு-ந் உ
திக்கட்கிழமை ஓர் அர்த்தேநாதய புண்ணியகாலம் வந்தது.
அப்போது இவர் தாம், சேதுஸ்நானஞ் செய்யவிரும்பித்
தம் நன்பர் வசித்தியநாதபிள்ளையோடும் இராமேசுவரஞ்
சென்று இராமலிங்கப்பெருமானையும் பருவதவர்த்தனி
யம்மைபாரையுந் தரிசனஞ்செய்து, நியமப்படி ஆங்கு
ஆடவேண்டிய தீர்த்தங்களுையெல்லாம் ஆடிக்கொண்டு
மறுநாள் தனுக்கோடி சென்று சங்கற்பஞ்செய்வித்து,
ஸ்நானஞ்செய்து, பின் செய்யவேண்டிய கடன்களை
முடித்துக்கொண்டு மீளவும் இராமேசுவரஞ்சென்று, ஒழிந்
ததீர்த்தங்களுையு மாடிக்கொண்டு சுவாமிதரிசனஞ்செய்து,
பின் மதுரை கும்பகோணம் நாகபட்டினம் வேதாரணியம்
முதலிய தலங்களுக்குச் சென்று சுவாமிதரிசனஞ் செய்து
கோடிக்கரைவந்து அமிர்தகடேசுவரையும் மையார்தடங்
கண்ணியையுந் தரிசனஞ்செய்துகொண்டு மறுநாட்டோ
ணியேறித் தமதுர் வந்து சேர்ந்தனர். இது நடந்தது
கிழிஸ்தாப்தம் 1894.

சேர்ந்தபின், தமிழ்க்கல்வியை விருத்திசெய்யும்
நோக்கமுடையராய் முன்போலப் பழைய நூல்களை
ஆராய்ந்தும் புதிதாக நூல்களை யியற்றியும் அச்
சிறு பதிப்பிக்குமாறு முயன்றனர்.
நகுலமலைக்குறவஞ்சி முயன்று முதலில், வட்டிக்கோட்டை
நாடகம், நா. விசுவநாதசாஸ்திரி என்பவரால்
இயற்றப்பட்ட நகுலமலைக்குறவஞ்சி

என்னு னுலை ஆராய்ந்து பிழையறத்திருத்தி அச்சிற் பதிப் பித்தனர். இது பதிப்பித்தது கிறிஸ்தாப்தம் 1895.

பின் ரூடாமணிகண்டின் முதலாவது தொகுதியை, அதிலுள்ள தெய்வப் பெயர்களுக்கெல்லாம் வடமொழி நூல்களையு மாதாரமாகக்கொண்டு பொருளுழுதி அச்சிட் டனர். இவர் தமிழுலகிற்குச் செய்த அரும்பெருநன்மையு ளிதுவுமொன்று. இது அச்சிட்டகாலம் முற்கூறியதே.

அந்த ஆண்டிலே இவருக்கு ஓர் புத்திரர் தோன்றி னர். அவர் பெயர் அம்பலவாணபிள்ளை. அவர் இப்போது கந்தரோடை ஆங்கில வித்தியாசாலையில் புத்திரஜநாம். உபாத்தியாயராகி ஆங்கிலங் கற்பித்து வரு கின்றனர். அவரும் முன்னர்க்குறிய வைத் தியர் வல்லிபுரநாதபிள்ளையினுடய மகளை விவாகஞ் செய் தனர். செய்து புத்திரப்பேறுமடைந்தனர். அதனால் இவ ரும் பெளத்திரப்பேறு காணும் பாக்கியமும் பெற்றனர். நிற்க,

பின், மானிப்பாய் ஸ்ரீமார். முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை அவர்கள் ளிரும்பியவாறு, ஆரியத்திலே இராவணனால் சொல்லப்பட்ட சிவத்தோத்திரத்தைத் தமிழிலே விருத்தக் கலித்துறையில் அதர்ப்படயாத்து, அத சிவத்தோத்திர னோடு ஆரியத்திலுள்ள அலங்கார நூலி முதலிய. ளிருந்து பெயர்த்துச் சில வினோத சித் திர வினாவுத்தரக் கனிகளையும், நூதன மாகப்பாடிய ஏகவிருத்தபாரதம், ஏகவிருத்தராமாயணம், ஏகவிருத்தபாகவதம் என்பவற்றையுஞ் சேர்த்து ஒரே நூலாக அச்சிட்டனர். இவற்றின் புதுமை யறிதற்பொ ருட்டுச் சில கனிகள் இங்கே காட்டப்படுகின்றன. அவை வருமாறு:—

௨௮ குமாரசுவாமிப்புவர் சரித்திரம்.

சிவத்தோத்திரம்.

சந்த ராந்தகா ரோற்பல சுமனச சுஞ்சன்
தந்த சேய்மகாந் தகபவாந் தகசுரர்ப் பகைத்த
அந்த கரந்தக முப்புராந் தகபொரு மசுரச்
சிந்து ராந்தமா ராந்தகா சிவநினை நமவே.

சந்தரம்-சுண்டம் ஆந்தகாரோற்பலம்-நீலோற்பலம்,
சுஞ்சன் தந்தசேய் - தங்கன் மகம் - யாகம்.

வினோதசித்திரவினாவுத்தரக்கவி.

பிரச்சினைநாமம்.

ஆது வினாவமைந்த பாகத்திலே வினையுமமைந்து
மறைந்து கிடக்கப்படுவது பிரச்சினம் - வினா உத்தரம் -
விடை.

வேண்டி.

சுண்ணை தரித்திரந்தார் காமர் சடாடவியிற்
தங்குவதென் தொண்டர் தமக்கவர்தா—மிங்கலச
செய்வதுவென் கட்டெலிகள் சேர்த்தவருக் கெவ்வாரும்
இவ்வினாவி லுத்தரமு மெண்.

இ - ள். சுண்ணை தரித்து இரந்தார்-தலையாட்டினைக்
கைகளிலே தரித்து யாசுத்தவராகிய சிவனுடைய.

உத்தரம்.

சு. சுங்கை. உ. தரித்திரம் - வறுமை. ந. தார் - மாலை.

ஏகலிருத்தபாரதம்.

ஐவர் நூற் றுவர்க டோற்ற மரக்குமா ளிசையும் வேதல்
மெவரு சூதிற் றோள்வி கானகஞ் செல்லவி பாடன்
தெய்வநல் கீட்டில் வாழ்க்கை திகழ்நிறை பீட்டல் போர்க்கு
மெய்வெளி தூது நூறு வீரர்சா னைவர் வாழ்கே.

ஏகவிருத்தராமாயணம்.

தாதையார் செல்லவடவ் ராமன் போதல்
சார்ந்துள பொன் மானெனுமா ரீசன் சாதல்
சீதையார் பிரிகெருனை மரணம் பானு
சேயொடுநட் புக்கோடல் வாலி வீடல்
ஆதிகைக் கடற்பரப்பை யனுமன் ழுண்டல்
உயரிலங்கை நகரெரியால் வேலாக் காண்டல்
பாதகரா மரக்கரெலா மடியத் தாக்கல்
பாக்கியவா மாயணச்சீர்க் காணதயீதே.

ஏகவிருத்தபாகவதம்.

தேவகி வாயிற்றிற் கண்ணன் திருவை தாரஞ் சேரி
போய்வளர்ந் திடுதன் மாயப் பூதனை மரணம் செற்பா
லாவின்ங் காத்தல் சுஞ் னழிவுதூற் றுவர்க ளான
மேலவர் மடித லைவர் வீற்றிருந் துலகம் போற்றல்.

இது அச்சிட்டகாலம் 1896.

பின் இவர் ஸ்ரீமான். சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை
யவர்கள் விரும்பியவாறு நகுலேசுரப்பெருமான்மீது ஒருஞ்
சலியற்றி, அரங்கேற்றி, அச்சிட்டுப் பரவச்செய்தனர்.
பின் அமராவதிபுதார்ப் பாலவிரயசர்மீது ஓர் பதிகம்
பாடினர்.

இதன்பின் இவரியற்றி அச்சிட்டநூல் மேகதூதக்
காரிகை. மேகதூதக்காரிகையென்பது, மேகத்தைத்தூதாக
விடுத்த சரிதத்தை யுணர்த்தும் காரிகைச் செய்யுளாலியற்
றப்பட்டநூலென விரியும். காரிகைகட்டளைக்கலித்துறை.
மேகத்தைத்தூதாகவிடுத்த சரிதமாவது: குபேரனுடைய
சோலைக்காவறதாரணை இயக்கொருவன் ஐராவதயானை
வந்து சோலையை உழுக்கி முரித்துப் பாழாக்கி விட்டமையி

னிலே பிறழ்நிலேபோய் ஒரு வருஷம் வசித்தலாகிய சாபத்
தைக் குபேரனாற்பெற்று மனைவியையும் விடுத்துத் தண்
டகாரணியத்திலேவந்து சித்திரகூடமலையிலே விடுதியாக
வசித்து நிபமித்த ஒருவருஷத்திலே எட்டுமாதங்களையும்
ஒருபடிநீக்கிப் பின்னர் ஆடிமாசத்து முதலாந்தேதியிலே
அந்தமலையிற்படிந்த முகிலிடத்தே தன்மனைவிக்குத் தூது
சொல்லி அனுப்பிபது. இச்சரிதம் மெய்யன்று. அது
பிரயோகனிலேவகத்திலே, “வடமொழியிற் காளிதாசனும்
மேகசந்தேசத்தினுள் இவ்வாறு கூறுதல்காண்க” என்பத
னாலும் புலப்படும். இம்மேகதூதமும் பூர்வமேகம் உத்தர
மேகம் என இருவகைப்படும். பூர்வமேகதூதம் சித்திர
கூடமலையெதொட்டுத் திருக்கைலாசமலையெட்டு மிடையிலுள்ள
மலைகள், நதிகள், மரங்கள், செடிகள், நாடுகள், நகரங்கள்,
காடுகள், சோலைகள், வீடுகள், கோயில்கள், விலங்குகள்,
பறவைகள், ஆடவர், பெண்கள், அரசர்கள், குடிகள்,
பாடல்கள், ஆடல்கள், பழம்பெருங்கதைகள் முதலிய பல
வகைப்பாடுகளையும் முகிலுக்கு வழிகூறுந் தலைக்
கீடாக விரித்துணர்த்துகின்றது.

உத்தரமேகதூதம் அளகையிலுள்ள மாடமாளிகை
களையும், ஆடவர் மகளிரையும், அரண்மனைசெய்குன்றுகளே
யும், இயக்கனுடைய வீடுவாசல்கள் சோலைதடாகங்களை
யும், மனைவிவடிவம் முதலியவைகளையும் விரித்துணர்த்து
கின்றது.

இம் மேகதூதக்காரிகையிலுள்ள செய்யுள்கள் மிக
வும் சொற்சுவை பொருட்சுவை அமைந்துள்ளன. இட
ருற்றுப் பாடுவார் செய்யுட்களிற்போல் அடைசொற்களதி
கமில்லை. பொருள்கள் பெரும்பாலும் அங்கங்கே முடிந்து
செல்லுகின்ற பாட்டின்நடை மிகவும் பாராட்டப்படத்தக்
கது. பார்த்து உணரும்பொருட்டு ஒருசெய்யுள்காட்டுதும்.

அவந்திருகரவபோதிகர்.

ஆவந் திகன்மசன் வாசல தத்தையை யன்றுவற்சன்
பார்வத் தொளித்து விரகிற் கவர்த்த பழங்கதையின்
பாவத் தெரிந்து நகையும் மிகுந்து பழிதொலைந்து
கோவத் தணந்த முதியோரு மங்குளர் கொண்டுகிலே.

இச்செய்யுளின் முதல் இரண்டடியாலும் கூறப்
படும் பழங்கதையென்பது உதயணங்கதையை யுணர்த்து
கின்றது. இதில்வரும் வற்சன் என்பது உதயணன். அது
உதயணனுக்கு வத்தன் வத்தவன் வச்சன் என்னும்
பெயர்கள் வழங்குவதுண்டு எனத் தாம்பதிப்பித்தபெருங்
கதை யென்னும் நூலின் முதலுரையில் மகாமகோபாத்தி
யாய உ. வே. சாமிகாதைபரவர்கள் கூறியதனுமுணர்க.

இதன்பெருமையை சேதுசமஸ்தான வித்துவான்
புரீமத். ரா இராகவையங்காரவர்களுமுதிப கடிதமொன்
றும் அவர்களாலெழுதப்பட்டுச் செந்தமிழில் வெளிவந்த
மதிப்புரையும் உணர்த்தும். அவை வருமாறு:—

கடிதம்.

ஸ்ரீராமஜயம்.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கம்.

3-1-03.

அன்புள்ள பின்னையவர்கட்கு

மங்களாசர்வாத பூர்வ விக்ஞாபனம்:

தங்கள் அருமை நிருபமும் மேகநாதக்காரிகை
யும் எய்தப்பெற்றுப் பரமானந்த பரிதானேன். தங்
கள் பேரறிவின் மாட்சியையும் வடவொழி தென்மொ

ழிப் பெருநு னுணர்ச்சியையும் சொல்வன்மையையும் பல பத்திரிகைகளாலும் முன்னர்த் தாங்கள் வெளியிட்ட புத்தகங்களாலும் நன்கறிந்துள்ளீர். பிற பாஷைக்கண்ணுள்ள தூல்கள் பலவற்றையும் தங்கள் மொழிபெயர்த்துக் கொண்டே ஒரு பாஷையில் முக்கிய வளர்க்கிக் கொடுக்காமலும், இவ்வகையேரோபகாரத்தை கெடுக்காமலாகத் தமிழ்ப்பாஷைக்குச் செய்துபெறத் தூர் தங்கள்பால் இத்தமிழுலகம் என்றும் கன்றிப் பாராட்டற்பாலது. தங்கள் மேகநாதக் காவியத்தில் குறப்பாக்கள் ஆடுத்தபத்திரிகையிலெவ்விடிலேன். தாங்கள் பத்திரிகைக்கு எழுதியனுப்பும் விஷயம் அறிவுடையோர் பலராலும் கொண்டாடப்படுவது. தாங்கள் விஷயதானம் புரிதலால் நம் செந்தமிழ்ப் பத்திரிகை குறந்து விளங்கு மென்பதில் ஐயமில்லை.

இராகவையங்கார்.

உதிப்புரை.

(செந்தமிழ்)

மேகநாதக்காரிகை:—இது வடமொழியிற் காளி தாசகவியினுற் செப்பப்பட்ட மேகசக்தேசததின் மொழிபெயர்ப்பாகவுள்ளது. பாழும்பாணதகிற் நென் மொழியோடு வடமொழியினுஞ் சிறந்து வித்துவா னாய் விளங்குகின்ற சுன்னாகம் மகா-நா-நா-நா. ஆ. குமாரசுவாமியின் பைவளர்கனல் கடக கட்டளைக்கலித் துறையில் இயற்றப்பெற்றது. பூர்வமேதம் உத்தர மேகம என்னும் இருபகுதியை உடையது. போச சரித்திரச் சுருக்கமும் காளிதாச சரித்திரச்சுருக்க

முதலிய 'வரலாறும்' 'அருஞ்சொற்பொருள்கோ
ளும்' சேர்த்து நன்கு அமைக்கப்பட்ட ஒரு சிறு
நூல். இதன்கண் உள்ள செய்யுளெல்லாம் சொல்வளம்
கிரம்பி "நன்றிசைக்குமுறைவழிநன்னெடுங் குன்றி
சைப்பதுபோல்" முதலான ஒத்த மொழிபெயர்ப்புக்
கொண்டுவிளங்குகின்றன. காலமுறையைத் தழுவிச்
சிற்றின்பத்தைப் பற்றிய செய்யுட்களை நீக்கிப் பின்
னையவர்கள் இந்நூலை மொழிபெயர்த்துள்ளார்கள்.
பிறமொழிக்கணுள்ள நூல்கள் பலவற்றையும் தன்கண்
மொழிபெயர்த்துக்கொள்ளாதலே ஒரு பாஷையின்
முக்கிய வளர்ச்சிக்குக் காரணம். இத்தகைய மகோப
காரத்தை நெடுங்காலமாகச் செந்தமிழுக்குச் செய்து
வரும் பின்னையவர்கள்பால் தமிழுலகம் என்றும்
நன்றிபாராட்டக் கடமைப்பட்டுள்ளது.

பின் இவர் ஊர்காவற்றுறையில் நீதிபதியாயிருந்த
ஸ்ரீமான். கு. சுதிரவேற்பிள்ளையவர்கள் வேண்டியபடி ஊர்
காவற்றுறையிலும் நல்லூரிலுமாக
அகராதியும், இலக்கண இருந்து அவரோடு அகராதி
சந்திரிகையும். எழுதிவந்தனர். எழுதிவருங்கா
லத்து அக்கதிரவேற்பிள்ளையவர்
கள் விரும்பியவாறு இலக்கணசந்திரிகையென ஓர் நூலியற்
றினர். இந்நூல், நன்னூலார் பதவியலுட்கூறிய விதிகளுள்
அமையாத திரிபுமுதலிய விகாரங்களைப் பெற்று இலக்கி
யங்களிற் பயின்றுவரும் சொற்களுக்கெல்லாம் விதிபமைத்
துக்காட்டுவது. இது இயற்கையான நுண்ணறிவோடு வட
மொழிப்புலமையும் தென்மொழிப்புலமையும் வாய்ந்தவர்க
ளாலன்றி, ஏனையோரால் இயற்றற்கரியது. இதனுள் ஓர்
விதியை இங்கே காட்டுதும்:—

அருச்சுவாரம்.

மகரமெய்யின் விகாரமாய் உயிரின்பின்னிற்றும்
அருச்சுவாரமென்னும் ஒற்றைப்புள்ளி மகரமாய் இக
ரத்தோடாவது உகரத்தோடாவது கூடிவருதலையும்,
பின் மெய்க்கு இனமாதலையும், ககரவிகரமாகி (கி) பின்
வரப்பெறுதலையும், வருமெழுத்தாகத் திரிதலையும்
பொருந்தும்.

உ - ம். மாஓசம் மாமிசம் மாங்கிசம் (சல்லா. 1007. எதுகை.)
வஓசம் வமிசம் வங்கிசம் (நீதிசாரம்.)
அஓசம் அமிசம் அங்கிசம் (வாயுசங். அடி. 42.)
சஓஹஓ சமுகம் சங்கம்
சஓசயம் சமுகசயம் சஞ்சயம் (பிரயோகவிவேகம்.)
சஓசாரம் சமுகசாரம் சஞ்சாரம்
சஓ + யோகம் = சய்யோகம் - கூட்டம்.
சஓ + லாபம் = சல்லாபம் - நற்பேச்சு (கந்தானுபூதி.)

இதன்பெருமை சுதிரவேற்பிள்ளையவர்கள் முதலி
யோர் எழுதிய முகவசனத்தால் இனிது விளங்கும். இது
அச்சிட்டகாலம் கிறீஸ்தாப்தம் 1898.

இது அச்சிட்டபின் இவரால் அச்சிடப்பட்ட நூல்
யாப்பருங்கலக்காரிகையுரை, யாப்பருங்கலக் காரிகைக்
குக் குணசாகரராலியற்றப்பட்ட உரை
யாப்பருங்கலக் பல பிழைகள் பொருந்தியதென்றும்
காரிகையுரை. மாணுக்கரெளிதிற்படிக்கத் தகுந்ததன்
றெனவும் கண்டு இவ்வுரை இவரால்
எழுதப்பட்டது. இவ்வுரை இதன்பழைய உரையையும்
தொல்காப்பியச் செய்யுளியலுரைகளையும் யாப்பருங்கல
விருத்தியுரையையும் நோக்கித் தமது கருத்துங்கொண்டி

யற்றப்பட்டது. இலக்கணங்கூறிய செய்யுட்களுக்குப் பின்னே முதலின்புச் செய்யுட்களுட்கூறிய உதாரணங்களை அவ்வவ் விலக்கணங்களுக்குப் பின்னே முறையுறச் சேர்த்துக் காட்டப்பட்டிருந்ததின் இது மிக எளிதில் மாணாக்கர் கற்றற்குரியது. பழைய உரையினும் பார்க்க இது உள்ள நயங்களைப் பின்னர் இரண்டாவது பதிப்பினைப்பற்றிக் கூறும்வழிக் கூறுதும். இது அச்சிட்டகாலம் வீகாரி வருஷம் ஐப்பசிமாதம். சுதீஸ்தாப்தம் 1899.

இவ்வாண்டிலே இவர் தாம் இருபத்துமூன்று வருடகாலமாகப் படிப்பித்துவந்த ஏழாலை வித்தியாசாலையை விட்டுத் தமது இல்லத்திலிருக்கும் பொழுது அங்கும் பலர் சென்று கற்பாராயினர். அவர்களுக்கெல்லாம் இவர் வேதனமின்றியே கற்பித்துவந்தனர். அப்போதுகற்ற மாணவர்கள் தெல்லிப்பழை ந. சங்கரப்பிள்ளையும், கொக்குவில் சைவப்பிரசாரகர் முருகேசையரும், கந்தரோடை உபாத்தியாயர் அ. கந்தையபிள்ளையும், சிவஞானசித்தியாருக்குப் பிறகுநர் ஸ்ரீமாத் திருவினங்கமலர்கள் எழுதி அச்சிட்ட உரையின் குறையை நிறைவுசெய்து அச்சிட்டவரும் சுதீரகாமசுவாமிபேரிற் பிள்ளைத்தமிழ் முதலிய பிரபந்தமியற்றியவருமான பிறகுநர் ஸ்ரீ. க. சி. நாதனவர்களும் முதலா ஷிரோகர்கள். யாமும் அக்காலத்திலேயே சென்று கற்றுவந்தோம். இலங்கை அரசினர்கல்லூரித் தமிழ்ப்பண்டிதராயிருந்தவரும் சங்கச்சானீரார் செய்யுள்போலச் செய்யுளியற்ற வல்லவருமாகிய தென்கோவை ஸ்ரீமத் ச. கந்தையபிள்ளை யவர்களும் அக்காலத்திலேயே சென்று கற்றனர். பிள்ளையவர்கள் இவரிடத்திற்கற்றதையை அவர்கள் கூறிய;

௩௬ குமாரசுவாமிப்புலவர் சரித்திரம்.

“அளியனேன் மனமா மளிநீர்ப் பொய்கையின்
மலர்ந்திடுஞ் செந்தா மரைமல ரடியான்
துவகமார் குமார சுரமீப் புலவனை”

என்னு (நகுலேச்சர வினோதவிசித்திர சுவீப்பூங்கொத்துச் சிறப்
புப்பாயிரம்) மடிகளாலும், இவரியற்றிய சாணக்கிய நீதி
வெண்பாவுக்கு அவர்களியற்றிய சிறப்புப் பாயிரத்துவரும்

“பன்னுமெம்போல் வார்பலர்க்குப் பலகலையு ளளித்தருளும்
பரோபகாரி”

என்னுமடியாலும் உணரலாம்.

பின்னையவர்கள் இவர் இறந்தபொழுது இவர்மீது
தாங்கொண்ட அதுதாபத்தை வெளிப்படுத்தி ஒர்விஷய
மெழுதி மதுரைச் செந்தமிழ்ப் பத்திரிகையில் வெளிப்படுத்
தியுள்ளார்கள். அதனை இச்சரிதத்துக்கு அதுபந்தமாகப்
பின்னெடுத்துக் காட்டுதும். நிற்க,

இவர் தம்மில்லத்திலிருந்து மாணக்கர்களுக்குக் கற்
பித்து வருங்காலத்திலே பெருவாயின் முள்ளியாரென்னும்
கடைச்சங்கப் புலவராலியற்றப்பட்ட
ஆசாரக்கோவை. ஆசாரக்கோவை பென்னுநூலைப் பல
ஏட்டுப்பிரதிகளைவைத்து ஆராய்ந்து
பதிப்பித்தனர். அந்நூல் மக்களுக்குரிய ஆசாரங்களை
விளக்கக்கூறுவது. அதன்பெருமையை யறிதற்காக அத
னுள் ஒருசெய்யுள் எடுத்துக்காட்டுதும்:—

அரசனுபாத்தியாய ஞய்தத்தை தம்முன்
நிகரில் குரவ நிவரைவ நிவரிவரைத்
தேவரைப் போலத் தொழுதெழுந வென்பதே
முந்தையோர் கண்ட நெறி.

இது பதிப்பித்தது கிறிஸ்தாப்தம் 1900.

இதன்பின் சூடாமணிநிகண்டின் முதற்றொகுதிக் குப்போலவே இரண்டாந் தொகு சூடாமணிநிகண்டு திக்கும் பதங்களுக்குப் பொருள் இரண்டாவது எழுதி அச்சிட்டனர். இது அச் தொகுதிஉரை. சிட்டகாலம் கிறீஸ்தாப்தம் 1900.

இதன்பின் ஆசாரவிடயங்களைக் கூறும் கவிகளைத் தமிழிலக்கியங்களி லிருந்து எடுத்துத்திரட்டி அதற் குச் சதாசாரக்கவித்திரட்டு எனப் சதாசாரக்கவித்திரட்டு, பெயர்த்து ஒருநூல் அச்சிட்ட னர். இதில் நூறுகவிகள் அடங்கி யிருத்தல்பற்றி இதற்குச் சதாசாரக்கவித்திரட்டு எனப் பெயரிடப்பட்டது. இதில் முப்பது ஆசாரங்கள் அமைந் துள்ளன. இது கந்தரோடை பிறகற்ற் றீமார். சி. பொ ன்னம்பலபிள்ளையவர்கள் விரும்பியவாறு செய்தது. இது வும் முற்கூறிய ஆண்டில் அச்சிடப்பட்டது.

இதன்பின் பதினெண் கீழ்க்கணக்கி லொன்றாகிய நான்மணிக்கடிகை என்னு நூலையும் நான்மணிக்கடிகை. பல ஏட்டுப்பிரதிகளை வைத்து ஆராய்ந்து அச்சிட்டனர். இது யாழ்ப்பா ணத்துத் தமிழ்ச்சங்கத்தார் விரும்பியவாறு அச்சிடப்பட் டது. இது அச்சிட்டகாலமும் முற்கூறியதே.

இதன்பின் யாப்பருங்கலமும் வெண்பாப்பாட்டிய லும் என்னு நூல்களைப் பல ஏட்டுப் யாப்பருங்கலமும் பிரதிகளை வைத்து ஆராய்ந்து ஒரே வெண்பாப்பாட்டியலும். புத்தகமாகப் பதிப்பித்தனர். இந் நூல்கள் முறையே ஆசிரியமுதலிய பாக்களினிலக்கணமும், தொடர்கிலைச்செய்யுள்களினிலக்

நா அ குமாரசுவாமிப்புலவர் சரித்திரம்.

கணத்தோடு பிறவும் கூறுவன. இவையுமச்சங்கத்தார் விரும்பியபடி அச்சிடப்பட்டன. இவற்றின் பொழிப்புநையுமிவரே எழுதியது. இவையும் முற்கூறிய ஆண்டில் அச்சிடப்பட்டன.

இவ்வாண்டிலேயே முத்துக்குமாரசுவாமியென்னும் இளையபுதல்வர் பிறந்தனர். இவர் இளையபுதல்வர் ஐங்கம் ஆங்கிலத்தில் மற்றிக்கிலேசன் பரீட்சையில் சித்தியடைந்து இப்போது சென்னையிற்சென்று கற்றுவருகின்றனர்.

பின் இவர் யாழ்ப்பாணத்தை அதன் தலைக்கார்கிய நல்லூரிலிருந்து அரசாண்ட பரராசசேகர மகாராசாவின் மருகரும், வடமொழி தென்மொழியென் இரகுவம்சக் னும் இருமொழியினும்வல்ல வித்துவானாகருப்பொருள். மாகிய அரசசேகரியால் வடமொழி இரகுவம்மிசத்தினின்றும் மொழிபெயர்த்துத் தமிழிலியற்றப்பட்ட இரகுவம்மிசமென்னு நூலினுள்ள அருங்கனிகளையெல்லாந்தொகுத்துப்பொருளெழுதி இரகுவம்மிசக் கருப்பொருளெனப் பெயரிட்டு ஒரு நூல் அச்சிட்டனர். இவ்வுரை ஊர்காவற்றறை நீதிபதி ஸ்ரீமான். கு. கதிரவேற்பிள்ளையவர்கள் விரும்பியவாறியற்றியது. அதனுள் ஒருசெய்யுளும் உரையும் இங்கேகாட்டுதும்.

தேசின் சிறிது கொல்லோ தந்தைவீற் றிருந்த செம்பொன் ஆசனஞ் சிறிது கொல்லோ வமந்தகத் திருந்த போதில் தேசின் மணிக்கா லுள்ளே வங்குபு சிறந்த செம்பொன் ஆசனம் புறம்பு பாய்ந்த வம்மகொல் வறிகி லேமே.

(இதன்பொருள்) அமர்ந்து அகத்து இருந்தபோதில் பொருந்திச் சிங்காசனத்தினுள்ளே இருந்தபோது, — நுனன்தேசு—இவனுடைய இராசகாந்தியானது, —மணிக்கா லுள்ளே வங்குபு சிறந்த செம்பொன் ஆசனப் புறம்பு பாய்ந்

தது-இவனுடைய காலே உள்ளே அடக்கிச் சிறப்புற்ற செம் பொன்மயமாய் ஆசனத்தின் புறத்தே பார்ந்தது,—இவன் தேச சிறிதுகொல்லோ-இவனுடைய காந்தியானது அற்பமானதோ,—தந்தை வீற்றிருந்த செம்பொன் ஆசனஞ் சிறிதுகொல்லோ-தந்தை வீற்றிருந்த செம்பொனாசனஞ் சிறியதோ,—அம்மகொல் அறிகிலம்-அம்மம்ம அறியேம்.

சிங்காசனத்திலே இருக்கும்போது கால்கள் புறத்தே தூங்காது உள்ளேயடங்கும் அத்துணைச் சிறுவயசினனாயினும் இராசாவுக்குரிய பிரதாபமுடையவன் என்பது சுருத்து. இது ஐயவதிசயமென்னுமணி.

இது அச்சிட்டகாலம் 1901. இவ்விரகுவம்மிசத்திற்குத் திக்குவிசயப்படலம் வரையும் யாமும் ஒரு புத்தூரையெழுதி அச்சிட்டிருக்கின்றும்.

இதன்பின் சங்கநூலாகிய சிலப்பதிகாரமென்னுநூலைச் சுருக்கிக் கதையாக எழுதிக் கண்கண்ணகிகதை, ணகிகதையெனப் பெயரிட்டு அச்சிட்டனர். இது மிகச்சுருக்கமாயினும் வாக்கிய அழகமைந்துள்ளது. இது அச்சிட்டகாலம் 1901.

இதன்பின் இவர் கீரிமலைவாசராகிய ஸ்ரீமான் கதிரவேற்கிருப்பர் அவர்கள் விரும்பியபடி நீதிநெறிவிளக்கமென்னு நூலுக்கு முன்னுரைகளி நீதிநெறிவிளக்கவுரை. னுஞ் சிறப்புற ஓர் உரையெழுதி அச்சிட்டனர். முன்னுரைகளிற் பல பிழைகள் காணப்பட்டபடியால் இவ்வுரை இவரால் எழுதப்பட்டது. இதனைக்குறித்தும் ஓர் மதிப்புரை எழுதி ஸ்ரீமான். ரா. இராசவையங்காரவர்கள் செந்தமிழ்ப்பத்திரிகையில் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்கள். அதனை இங்கே காட்டுதாம்:—

(செந்தமிழ்)

நீதிநெறிவிளக்கப்புத்துரை.

ஸ்ரீ குமரகுருபரமுனிவரால் திருக்குறள் முதலிய நீதிநூல்களின் சுருத்தைத்தழுவி வெண்பா யாப்பில் அனைத்தழகும்பொருந்த அமைக்கப்பட்ட நீதிநெறி விளக்கத்திற்கு முன்னர்ச் சில உரைகள் எழுதப்பட்டனவாயினும் அவையெல்லாம் கவியின் சொற்பொருண்மாட்சிகளை உள்ளவாறுணர்த்தும் ஆற்றலுள்ள வாகாமைதேர்த்து யாழ்ப்பாணத்துச் சிறந்த வித்துவானாக விளங்கும் ஸ்ரீமத் அ. குமாரசுவாமிப்பிள்ளையவர்கள் அதற்குச் சிறந்ததோர் உரையெழுதியிருக்கின்றார்கள். அவ்வுரைப்பிரதியொன்று யாமும் கிடைக்கப்பெற்றுப் படித்து மகிழ்ந்தோம். நூலாசிரியர் எடுத்தாண்ட சொற்களும் சொற்றொடர்களும் பொருள்களும் பிறவும் திருவள்ளுவப்பயன்முதலாய பண்டைப்பனுவல்களின் பெருவழக்காக நின்றலை உரையாளர் தம்மராய்ச்சி வன்மையால் அங்கங்கு எடுத்துக்காட்டிச் செல்கின்றனர். அந்நீதிநூல்உறுதிப் பொருள் நான்கையும் உணர்த்துமுறையில் அமைந்து நின்றலைவிளக்கி, அதன் ஒவ்வொரு செய்யுட்டலைப் பிலும் சுருத்துறுபொருள்களுந்தெரிந்து காட்டியுள்ளார். பெரும்பான்மை பரிமேலழகியார் போக்கைத் தழுவினே பிள்ளையவர்கள் அச்சிறுநூற்குக் சொற் சுருக்கமும் பொருட்பெருக்கமும் பொருந்த உரையிட்டிருக்கின்றனர். தமிழ் கற்பான் புகும் மாணக்கரெல்லாம் இதனைப் பெற்றுப்படித்தல் நலம்பயப்பதானுமென்னும் அபிப்பிராயம் உள்ளேம்.

இது அச்சிட்டகாலம் கிழீஸ்தாப்தம் 1902.

இவ்வுரையெழுதியபின், இவர் சிலகாலம் வாதநோயாற் பீடிக்கப்பட்டுத் தாமதில்லத்திலேயே வசித்தனர். அப்போது சென்னை வித்துவான் ஸ்ரீமாத். வேதாசலம்பிள்ளையவர்கள் நடத்திய ஞானசாகரப் பத்திரிகைக்கு விஷயதானஞ் செய்துவந்தனர். வாதநோய் சுகமாகியபின் ஆறுமுகநாவலரவர்களால் வண்ணார்பண்ணையிலே ஸ்தாபிக்கப்பட்ட சைவப்பிரகாசவித்தியாசாலையில், அதற்கதிபராயிருக்கும் ஸ்ரீமாத். த. கைலாசபிள்ளை அவர்கள் விரும்பியபடி கிறிஸ்தாப்தம் 1902-ம் ஆண்டில் தலைமையாசிரியராக அமர்ந்து கற்பித்து வந்தனர். அப்போது தமிழ் ஆரியம் என்னும் இருபாஷைபையும் விருத்திசெய்யுநோக்கமாக ஆவ்வித்தியாசாலையின் அதிபரவர்களால் அதில் ஓர்பாலாக ஆசினருதவியோடு (பண்டிதவகுப்பு பாலபண்டிதவகுப்பு பிரவேசவகுப்பு எனமூன்று வகுப்புக்களமைந்த) காவிய பாடசாலை ஒன்று தொடங்கி நடத்தப்பட்டது. அப்பாடசாலைக்கு இவரே தலைமையாசிரியராகவிருந்து தமிழிலக் கணவிலக்கியங்களும சம்ஸ்கிருதபாடங்களிற் சிலவும் கற்பித்து வந்தனர். அப்பாடசாலையிலே இவரிடம் படித்துப் பரீஷைக்கொடுத்த மாணவர்கள் பெயர் வருமாறு:—

உடுவில் வ. மு. இரத்தினேஸ்வர ஐயரும், அல்லூர் ச. செகநாதையரும், காசைதிவு ச. பஞ்சாட்சர ஐயரும், வல்லுவெட்டித்துறை மு. சுப்பிரமணியதேசிகரும், இருபாலை மு. வேதாரணியதேசிகரும், அல்லூர் சி. தியாகராசபிள்ளையும், தாஷி மு. பொன்னையபிள்ளையும், நாயன்மார் கட்டு செ. சிவசுதம்பரப்பிள்ளையும், நீர்வேலி வி. மயில்வாகனப்பிள்ளையும், தெல்லிப்பழை சி. கதிரிப்பிள்ளையும், வேதாரணியம் தி. அருணாசலதேசிகரும், சிறப்பிட்டி த. கார்த்திகேசபிள்ளையும், நல்லூர் க. குருமூர்த்தி ஐயரும், மட்டுவில் சி. கணபதிப்பிள்ளையும் என்னும் இவர்முதலாயி

னோர்கள். இவருள் செகநாதையர் சிதம்பரத்தில் ஆறு முகநாவலராற்றாழிக்கப்பட்ட சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையில் உபாத்தியாயராக இருக்கின்றனர். இரத்தினேஸ் ஐயர் இராமநாதபுரத்துக் கிழைச்சிவப்பட்டியென்னுமூரில் உபாத்தியாயராகவிருந்து கல்விகற்பித்துவருவது மன்றிப் பல ஊர்களிலுஞ்சென்று அறிஞர்களும் மதிக்குமாறு சைவப்பிரசங்கங்களுஞ் செய்துவருகின்றனர். பஞ்சாட்சர ஐயர் தமதுரிலுள்ள சுப்பிரமணியவித்தியாசாலையிலே தலைமைஉபாத்தியாயராக இருக்கின்றனர். மயில்வாகனப்பிள்ளையும் உரும்பராய் ஆங்கிலவித்தியாசாலையில் தமிழுபாத்தியாயராக விருக்கின்றனர் மற்றையோருளும் பெரும்பாலார் உபாத்தியாயர்களாகவே இருக்கின்றனர்.

இவர் நாவலர்வித்தியாசாலையிலிருந்து கற்பித்துவருகிறகாலத்திலே மேற்கூறிய அதிபரவர்களால் யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச்சங்கமென ஓர் சங்கந்தாபிக்கப்பட்டு நடந்தது. அச்சங்கத்திற் பிரதமனித்துவானாக இவரேயிருந்தனர்.

இச்சங்கந்தாபித்தபின் ஸ்ரீமான். பாண்டித்துரைத்தேவரவர்களால் மதுரையிலே ஓர் சங்கந்தாபிக்கப்பட்டது. அச்சங்கத்திற்கு ஓரங்கத்தவராகும்படி தேவரவர்கள் இவருக்கு ஓர் கடிதமெழுதி வேண்டினர். அவ்வேண்டுகோட்டுக்கு தாமுடன்பட்டு தமதுடன்பாட்டைக்குறித்துத் தேவரவர்களுக்கு இவர் ஓர் கடிதமெழுதினர். அக்கடிதம் நோக்கிய தேவரவர்களும் மகிழ்ந்து இவரைத் தஞ்சங்கத்தில் அங்கத்தவராகச் சேர்த்ததுமன்றி இவருடன்பட்டமைக்காக ஓர் வந்தனக்கடிதமுமெழுதினர். அவ்விரண்டுகடிதமும் வருமாறு:—

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கம்.

17-10-02,

ஐயா!

1901-ம் வருடம் மே மாதம் இம்மதுரைமாநகரின் கண்ணே ஒருதமிழ்ச்சங்கம் ஸ்தாபனமாய் நடைபெற்று வருவதைப் பத்திரிகையாலாகத் தாங்களறிந்திருக்கலாம். அதன்விபரம் இத்துடன் அனுப்பியுள்ள பிரகடனப்பத்திரத்தால் நன்கு விளங்கும். தாங்கள் இச்சங்கத்தின் வித்வ அங்கத்தினருள் தமிழ்வித்துவானாக ஆமர்ந்திருந்து செந்தமிழ்ப்பாஷாபிவிருத்திக்கு வேண்டுவனவற்றைச் செய்து உதவிபுரியுமாறு வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்.

இதுவிஷயமாய்த் தங்கள் சம்மதத்தை அறிவிக்கவேண்டுகிறேன்.

இங்ஙனம்,

பாண்டித்துரை.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கம்.

29-11 02.

ஐயா!

தாங்கள் மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின் கல்வியங்கத்தினருள் ஒருவராய் ஆமர்ந்து செந்தமிழ்ப்பாஷாபிவிர்த்திக்கு வேண்டுவனவற்றைப்புரிதற்கு மனமு வந்துவாவிடுத்த சம்மதப்பத்திரிகையைக் கண்ணுற்றுப் பெருமகிழ்ச்சியடைந்தேன். இவ்வாறு அன்பு கூர்ந்து மனமு வந்து வாக்குதவிய தங்கட்கு அனேக வந்தனம் அளிக்கிறேன்.

இங்ஙனம்,

பாண்டித்துரை.

அதன்பின் தேவரவர்கள் சங்கத்தால் நடத்தப்பெறும் செந்தமிழ்ப்பத்திரிகைக்கு விஷயதானம்புரியுமாறும் ஓர் கடிதமெழுதி வேண்டினர். இவரும் அதற்குடன்பட்டு அவர் வேண்டியநாட்டொட்டு அரியவும் பெருமையுமாய விஷயங்கள் பல எழுதிவந்தனர். தேவரவர்கள் கடிதம் வருமாறு:—

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கம்.

ஐயா!

நம் சங்கத்தினின்றும் “செந்தமிழ்” எனப் பெயரிட ஓர் மாதாந்தத்தமிழ்ப் பத்திரிகை வெளிப்படுத்தலாகுமென முன்னரேயறிவித்துள்ளபடி வெளியிடற்கு அப்பத்திரிகைக்குத் தங்கள் அருமையிற் கற்ற கல்வியானுய விஷயசாதனங்கள் இன்றியவைபாச் சிறப்புடையவாதலின் தங்கள் நுண்ணறிவிற்கெட்டிய அரும்பெரும் விஷயங்களயாவும் நம் செந்தமிழ்ப்பத்திரிகை தன்னிடங்கொண்டு இத்தமிழுலகிற்கு மிக்க நன்மை புரியுமாறு செய்விக்கத் தங்களை வணங்கிக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இங்ஙனம்,

பாண்டிந்நூரை,

அக்கிராசனாதிபதி.

இவர் செந்தமிழ்ப் பத்திரிகைக்கு எழுதிய விஷயங்கள் யாவும் அருமையும் பெருமையுமாய என்பதை அப்பத்திரிகைக்கு அதிபராயிருந்த, வித்துவான் ஸ்ரீமார். மு. இராகவையங்காரவர்கள் எழுதிய மதிப்புரைக்கடிதமொன்று மறியலாம். அதனையுமிங்கே தருதும்:—

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கம்.

8-1-05.

ஸ்ரீமத். பின்னையவர்கட்குப் பிரியனிஞ்ஞாபனம்.

தங்கட்கு யாங்கள் நெடுநாளாகக் கடிதம் எழுதாத பிழையைப்பொறுப்பீர்களாக. தாங்கள் நம் “செந்தமிழ்” முக்கு எழுதிவரும் ஆரிய விஷயங்கள் தமிழகம் முழுவதும் படித்துப் பாராட்டத்தக்கனவாக ஒளிர்கின்றன. நம் செந்தமிழ்ப் பெருமையை வளர்த்தற்கண் தாங்கள் கொண்டுள்ள முயற்சியளவு வேறெவருங் கொண்டிலர் என்பது இந்நாட்டின் பொது அபிப்பிராயம். யான் தேவரவர்களுடன் சென்னைசென்றிருந்தபோது மகாவித்துவான் ஸ்ரீமத். வே. சாமிநாதையரவர்கள் தங்களையும் என் அருமை மைத்துனர் ஸ்ரீமத். ரா. இராகவையங்காரவர்களையும், “இரண்டு தமிழ் இரத்தின” மென்று பாராட்டித் தேவரவர்கள் திருமுன்பு புகழ்ந்தது உண்மையில் அதிசயமாக தியன்று. யான் தங்களுடன் கடிதமூலம் மிகுதியும் பழகாதவனானும் தங்கள் அருமைப்பாடுகளை நன்குணருமாற்றல் மட்டில் உடையேனாதலானும் செந்தமிழ்ப் பத்திரிகையோடு சம்பந்தமுடையேனாதலானும் இக்கடிதத்தை வலியத் தங்கட்கு ஏழுதத்துணரிந்தேன்.

எங்களோடு கொண்ட நட்புரிமை யென்றும் பெருகிவரத் திருவருளைச் சிந்திக்கிறேன்.

இங்ஙனம்,

மு. இராகவையங்கார்,

“செந்தமிழ்” உதவிப்பத்திராசிரியர்.

சுசு குமாரசுவாமிப்புலவர் சரித்திரம்.

இக்காலத்திலே சிவகேசுத்திரம் என்னும் நூலைத்
திருத்தித் தெல்லிப்பழை இ.
சிவகேசுத்திரவிளக்கம் முத்துக்குமாரசாமிக் குருக்களைக்
கொண்டு பதிப்பித்தனர். இது
பதிப்பித்தகாலம் 1902

இதன்பின் இவரால் அக்கிடப்பட்டதால் திருவாத
ஒரர்புராணமூலம். இது வாத
திருவாதஒரர்புராணமூலம். ஒரில் அவதரித்தவரும், சிவனு
டைய பாதகமலங்களை தமக்
குப் பற்றெனக்கொண்டு என்றும் அவற்றையே தியானித்த
லால் அவை என்னும் நீங்காதலரும் உள்ளத்தடத்தினரும்,
அத்தடத்தினிறைந்த அன்பாகிய நீரே தம் வடிவாய்ப் புற
த்தே உக்காற்போன்றவாய் சுவிகளமைந்து கன்னெஞ்சை
யுங்கியிச்செய்யுந் திருவாசகம் திருக்கோவையென்னும்
நூல்களைத் திருவாய்மலர்ந்தருளினவருமாகிய மாணிக்கவா
சகப்பெருமான் சரிதமுணர்த்துவது. அதன் மூலபாடங்க
ளுட்பல, ஏட்டுப்பிரதிகளேநோக்கி முன் அச்சிட்டோர்
உண்மைபரன் பாடம் எதுவென்று நுண்ணிதாகவாராய்
ந்து அச்சிடாமைபாற் பொருத்தமின்றியிருந்தமைகண்டு,
அவற்றைத்; தாம் பல பிரதிகளேநோக்கி யாராய்ந்து
பொருத்தமுடையதிதுவெனக்கண்டு திருத்தி அதனை அச்
சிட்டனர். திருத்திய பாடங்களுள் அரிதான சில பாடங்
களையிங்கே காட்டுதும்:—

மந்திரிச்சருக்கம் உக-ம் செய்யுளில்

“விற்படை வெற்றி மடந்தையு மிக்க மலர்த்திரு வும்பயின்
மற்புய வெற்பினி னங்கயல் வைத்த வலத்தன்” என்பது

“விற்படை வெற்றி மடந்தையு மிக்க மலர்த்திரு வும்பயில்
மற்புயன் வெற்பினி னங்கயல் வைத்த வனத்தன்”

எனத் திருத்தப்பட்டுள்ளது. தமிழ்நாட்டரசர் வெற்றி கருதித் தங்கொடியை மேருளிற் பொறிப்பதாக இலக்கியங்கள் பலவற்றினுங் காணப்படுதலின் பின்னையபாடமே சிறப்புடைத்து.

புத்தரைவாதில்வென்றசருக்கம் எ-ம் செய்யுளில் ‘பார்மிதே’ என்பது “பாரமிதை” எனத் திருத்தப்பட்டுள்ளது. பாரமிதை முப்பது என்பது புத்ததூந் கொள்கையாதலின் அதுவே பொருத்தமுடையது.

தானம் சீலம் பொறை வீரியம் தியானம் உணர்ச்சி உபாயம் தயை பெலம் ஞானம் என்னும் பத்தினையும் நேர்ச்சி முன்றானு முறழப் பாரமிதை முப்பதாகும். இன்னும் பலவுள. அவற்றை நோக்கி உணர்க.

பின் தாம் அச்சிட்ட சூடாமணிகண்டின் முதலாவது தொகுதியை இரண்டாம் சூடாமணிகண்டின் முறையாக அச்சிட்டனர். அச் முதலாவதுதொகுதியின் சிட்டபொழுது, முன் பொருளெ உ-ம் பதிப்பு. முதலாவதுதொகுதிக்குப் பொருளெ முதியும் எழுதியவற்றுட் பலதிருத்தியும் செவ்விதாக அச்சிட்டனர். இதனைக் குறித்துஞ் செந்தமிழ்ப் பத்திராதிபராயிருந்த ஸ்ரீமார். இராகவையங்காரவர்கள் ஓர்மதிப்புரை செந்தமிழில் எழுதி வெளிப்படுத்தியுள்ளார்கள். அதனையும் இங்கே தருதும்:—

சூடாமணிகண்டு.

(செந்- 1-ம் தொ. 430-ம் பக்கம்.)

யாழ்ப்பாணத்துச் சுன்னாகம் ஸ்ரீமத். அ. குமார சுவாமிப்பிள்ளையவர்கள் மண்டலபுருட டிகண்டின் முதற்றொகுதிக்கு முன்னர்த் தாமெழுதி வெளியிட்ட

சுஅ குமாரசுவாமிப்புலவர் சரித்திரம்.

உரையினையே இப்போது இரண்டாம் முறையாகப் பதிப்பித்துள்ளார்கள். அவ்வுரைப் பிரதி யொன்று யாமும் கிடைக்கப் பெற்றுப்பார்த்து மகிழ்ந்தோம். முன்னேப்பதிப்பினும் இப்பதிப்புப் பல திருத்தஞ் செய்து தருத்தப்பட்டிருக்கின்றது. இவ்விதமே பிள்ளையவர்கள் இரண்டாந்தொகுதிக்கு உரையிட்டிருப்பதாக அறிகிறோம். சூடாமணிநிகண்டு முழுமைக்கும் இவ்வாரோர் உரை பிள்ளையவர்களால் முடிக்கப்படுமாயின் அஃது தமிழ்நாட்டிற்குப் பெரிதும் உபயோகமாகும். நிகண்டிற் கண்ட ஒவ்வொரு சொல்லிற்கும் உண்மைப்பொருளைக் கண்டெழுதலிற் பிள்ளையவர்கள்கொண்ட முயற்சி தமிழறிஞரெல்லாம் பெரிதுங் கொண்டாடத்தக்கதாகும். இந்நூல் தமிழ்சாயினோர் ஒவ்வொருவர் கையினும் இருத்தற்குரியதாகும்.

இது அச்சிட்டகாலம் கிறிஸ்தாப்தம் 1902.

இவ்வருஷத்தில் திருவனந்தபுர சமஸ்தானத்து நியாயசபையில் முதலாம்நீதிபதியாயிருந்தவரும் தமது நண்பருமாகிய யாழ்ப்பாணத்து வண்ணார்பண்ணை ஸ்ரீமாந். த. செல்லப்பாபிள்ளையவர்கள் இறக்க அவர்பேரில் அவர் சுற்றத்தார் வேண்டியபடி ஓர் சரமகவிபாடினர். அப்பாக்கள் மிகச்சுவையமைந்தன. பார்த்துணரும்படி சிலகாட்டுதும்:—

“பாரிற் பரந்தது நாவலர் பாலிற் பரந்ததுமை
சூரிற் பரந்தது செந்தமிழ் நாட்டொடு சூழ்திருவாங்
கூரிற் பரந்த துலகாளு மன்னவ ரோங்குசபைச்
சீரிற் பரந்தது செல்லப்ப பிள்ளை செழுப்புக்கழே.

முன்னே பலப்பல நன்மைசெய் நாவலன் முத்திபெற்றான்
பின்னே புரிந்த துரைநாக லிங்கப் பிரபு சென்றான்
இன்னே புரிந்த தயாநிதி செல்லப்ப வேந்தல்சென்றான்
அன்னே சுதேசப் பெருநன்மை செய்பவ ராரினியே.”

பின் குடாமணிநிகண்டின் இரண்டாவது தொகுதி
 னையும் முதலாவது தொகுதி
 குடாமணிநிகண்டின் போலவே முன் பொருளெழு
 இரண்டாவதுதொகுதியின் தாதவற்றிற்குப் பொருளெழு
 இரண்டாம்பதப்பு. தியும் பலதிருத்தியும் இரண்
 டாம் முறையாக அச்சிட்ட
 னர். இது அச்சிட்டகாலம் 1903.

இவ்வருடத்திலே ஐந்திலக்கணங்களுள் அணியிலக்
 கணத்தைத் தனித்தெடுத்துணர்த்துவதாகிய தண்டியலங்
 காரம் என்னும் நூல் இவராற்றிரு
 தண்டியலங்காரவுரை த்தியச்சிடப்பட்டது. இந்நூல்
 செய்தவர் தண்டியென்னும் ஆசிரி
 யர். அதனால் தண்டியலங்காரம் எனப் பெயர்பெற்றது.
 இது வடமொழியிலுள்ள காவியாதர்சம் என்னும் அலங்
 காரநூலின் மொழிபெயர்ப்பு. அந்தூல்செய்தவரும் தண்
 டியே. அந்தூலோடு மற்றும் வடமொழியிலுள்ள சாகித்
 தியதர்ப்பணம் சாஸ்வதிகண்டாபரணமென்னும் அலங்
 காரநூல்களோடும் தொல்காப்பிய உவமவியலோடும் ஒப்பு
 நோக்கி வழுநீக்கி இவர் இதனை அச்சிட்டனர். இதற்கு
 அமைந்த உரையும் இவர் எழுதியதே. அவ்வுரை; இதன்
 பழைய உரையிற்காணப்பட்ட பிழைகளைத்திருத்தியும்,
 சில அணிகளுக்கு இராமாயணம் இரகுவம்சம் முதலிய
 இலக்கியங்களிலுள்ள செய்யுட்களை உதாசரித்தும்; சித்திர
 ரக்கோடுகளில் முறைபிறழ் அமைக்கப்பட்டிருந்த சித்திர
 கவிகளை அவைகளில் முறையுற அமைத்தும் சில அணிக
 ளைப் புதிதாகச் சேர்த்தும் இவரால் எழுதப்பட்டுள்ளது.

அவ்வுரையை ஸ்ரீமாத் பாண்டித்துரைத் தேவரவர்
 கள் உதவியோடு பதிக்கின்றும்பி அவர்கள் நோக்குமாறு

அதனை அவர்களுக்கு அனுப்பினர். தேவரும் நோக்கியி
ந்து ஒருதொகைப்பொருள் பரிசிலாகச் செந்தமிழ்ப் பரி
பாலனங்குறித்துதவினர். அவ்வுரையைக்குறித்து ஸ்ரீமாந்.
ரா. இராகவையங்காரவர்களாலெழுதப்பட்டுச் செந்தமி
ழ்ப் பத்திரிகையில் வெளிவந்த மதிப்புரை வருமாறு:—

செந்தமிழ்த் தொகுதி - ௨.

தண்டியலங்காரவுரை.

இது தண்டியலங்காரத்தின் பதவுரையைத்
துணைக்கொண்டு வடநூற்போக்கைப் பெரும்பாலுந்
தழுவி எழுதப்பட்டது. கற்றோர்க்கும் மற்றோர்க்கும்
பெரிதும் பயன்படுமாறு சொற்கருக்கமும் பொருட்
பெருக்கமும் பொருந்த யாழ்ப்பாணத்துச் சன்னாகம்
ஸ்ரீமத். அ. குமாரசுவாமிப்பிள்ளையவர்களால் உரை
யியற்றப்பெற்றது. இது மதுரைத்தமிழ்ச்சங்க அக்
கிராசனாதிபதியாகிய ஸ்ரீமார். பாண்டித்துரைத்தேவ
ரவர்களது பேரபிமானத்தைப்பெற்று வெளிவந்தது.
இது வெளிவந்தகாலம் 1903.

இதன்பின் தாம் திருத்தியச்சிட்ட வாதவூர்புராண
மூலத்துக்கு ஒருபதவுரையெழுதி அச்சிட்டனர். அவ்வுரை
யிற்சிலபாகங்கள் மிகவும் வியக்கத்தக்கன. அவைவரு
மாறு:—

(க). மந்திரிச்சருக்கம் கூ-ம் செய்யுளில் “தீயசிகை
இல்லார்க்கு” என்பதில்வரும் சிகை என்பதிற்குக் கணக்
குத்திரள் எனப் பொருள்கொண்டது சிறப்புடைத்து.
சிகைஎன்பது அப்பொருள்படுதலை “நின்றசித்திரகுத்தனை
நிற்சிகை” என்னும் வேதாரணியபுராணச்செய்யுளாலறிக.

(உ). திருப்பெருந்துறைச் சருக்கம் நகூ-ம் செய்யு
ளில் “திவ்வியாதரமேயான செய்தியர்” என்பதைத் “திவ்

விரதரமேயான செய்தியா” எனப்பாடங்கொண்டு திவ்விரதரம் என்பதற்குத் தீவிரதரமெனப் பொருளுரைத்தது மிகச்சிறப்புடைத்து. தீவிரதரம்-சத்திவிபாதம் நான்கனுள் இறுதிக்கண்ணது.

(௩). குதிரையிட்டசருக்கம் ௩௬-ம் செய்யுளுரையும் மிக வியக்கத்தக்கது. அதனை முன்னுரைகளோடொப்ப நோக்கியுணர்க. இவையன்றி வியக்கத்தக்கன இன்னும் பலவுள. அவையையெல்லாம் உற்றுநோக்கியுணர்க.

இது அச்சிட்டகாலம் 1904.

பின்னர் நல்லூர்க் கைலாசபிள்ளையார் மீது ஓர்ஊஞ்சல் இயற்றினர்.

இஃதையற்றியவாண்டு 1905.

இதன்பின் தம்முன்றோராகிய முத்துக்குமாரகவி ராசரிபற்றிய சில முத்தகச்செய்யுட்களைத் திரட்டி முத்தகபஞ்சவிஞ்சதி யென்னும் பெய முத்தகபஞ்சவிஞ்சதி. ரோடு அச்சிட்டனர். இவர் இந்நூலை அச்சிடுதற்கு முன் இந்தக்கவிகளிற்சிலவற்றைத் தாம் விஷயதானம் புரிந்துவரும் செந்தமிழ்ப்பத்திரிகையில் வெளிப்படுத்தினர். அதனைநோக்கிச் சென்னையில்வசிக்கும் ஸ்ரீமத். சுவாமிநாதபண்டிதரவர்கள் அக்கவிகளைத்தொகுத்து உரையோடு ஒருநூலாக வெளிப்படுத்தின் அது உலகிற்கு உபயோகமாகுமென்று கடிதமெழுதிவேண்டினர். அதனால் இவரும் இதனைத்தொகுத்துக் காடின்னியமான செய்யுள்களுக்கு உரையுமெழுதி அச்சிட்டனர். அக்கவிகள்மிகவும் விநோதமானவைகள். அவற்றுள் ஒன்று காட்டுதும்:—

கட்டளைக்கலிப்பா.

மூடிவி லாதுறை சுன்னாகத் தான்வழி
 முந்தித் தாவடிக் கொக்குவின் மீதுவந்
 தடைய வேர்பெண் கொடிகாமத் தாளசைத்
 தானைக் கொட்டை வெளிச்சுட் இடைவிட்டான்
 உடுவி லான்ரைப் பன்னாலை யான்மிக
 வருத்த னன்சடம் புற்றமல் லாகத்துத்
 தடைவி டாதனை பென்றுப லாவிசண்
 சார வந்தன ளோரின வாலையே.

இதனுரைவருமாறு:—

இக்கட்டளைக்கலிப்பா நாமாந்தரிதை யென்னும் பிர
 கேளிகையமைத்துச் சுப்பிரமணியக்கடவுளையே பாட்டு
 டைத்தலைவராகக்கொண்டு பாடப்பட்டவை. இது முரு
 கக்கடவுள் பவனிவருதலைக்கண்டு மயங்கிய மகவிர்செயல்
 கூறுவது.

இக்கட்டளைக்கலிப்பா விலே கருதிய பொருளை மறை
 த்துக்கொண்டு வேறொன்றாகத்தோன்றி நின்ற பெயர்களா
 வன.- சுன்னாகம், தாவடி, கொக்குவில், கொடிகாமம், ஆனைக்
 கோட்டை, கட்டுடை, உடுவில், பன்னாலை, மல்லாகம்,
 பலாசி, இளவாலை என்பன. இவை யாழ்ப்பாணத்துள்ள
 பிரசித்திபெற்ற சில ஊர்களின் பேர்கள்.

இங்கே மறைத்து வைக்கப்பட்ட பொருளையும் கூறு
 தும்:-சுன்னாகத்தான் - திருக்கைலாசமலைவாசராகியசிவன்.
 கல் - வெள்ளி, நாகம் - மலை. வழி - மகன். தாவடிக்கொ
 க்கு - தாவுகின்ற அடிபையுடைய குதிரை. பெண்கொடி -
 பெண்ணாகிய கொடிபோல்பவள். காமத்தான் - காமவிச்
 சையுடையவள். ஆனைக்கோட்டு வெளி கட்டு உடை விட்

டாள் - யானைக்கொம்புபொன்ற ஸ்தனத்தையும் மருங்குற் பிரதேசத்தையும் மறைத்துக்கட்டுகின்ற வஸ்திரக்கச்சினை நெகிழ்ந்து நழுவுவிட்டாள். உடுவிஸான் - நகந்திரங்களை மனைவியாகவுடைய சந்திரன். உடு - நகந்திரம், இல் - மனைவி. பன்னாலையான் - சொல்லப்படுகின்ற கருப்புநில லையுடைய மன்மதன், ஆலை - கரும்பு. மல்லாகம் - வலிய மார்பு. பலாவி - பலவாகிய துளி. இளவாலை - பெரிதும் இளம்பருவமுடைய பெண்.

இந்நூலைக்குறித்துச் ஸ்ரீமான் ரா. இராகவையங்கா ரவர்களாலெழுதப்பட்டுச் செந்தமிழில் வெளிவந்த மதிய புரையையும் இங்கே தருதாம்.

சேந்தமிழ் தோகுதி - கூ. பகுதி - ௩.

முத்தகபஞ்சவிஞ்சதி.

இப்பெயர்கொண்ட சிறுபுத்தகமொன்று யாழ்ப்பாணத்துப் பிரசித்த வித்துவானாகிய சுன்னாகம் ஸ்ரீ. குமாரசுவாமிப்பிள்ளையவர்களால் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இற்றைக்கு ஐம்பது வருடங்கட்கு முன் பிரபலகவிஞராய் விளங்கியவரென்று தெரியும் முத்துக்குமார கவிராசரார் பாடப்பெற்றுக் கர்ண பரம்பரையாகவந்த தனிச்செய்யுள்களில், இருபத் தைந்தைக் குறிப்புரையிட்டு விளக்கிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். நம்செந்தமிழின் சென்றதோகுதியில், பிள்ளையவர்கள் “முத்துக்குமாரகவிராசர் முத்தகத்திரயம்” என்னுந் தலைப்பின்கீழ் விசேடக்குறிப்புக்களுடன் வெளியிட்ட பாடல்களும் இதனுட்சேர்ந்தவையேயாம். நம்பத்திறிகையில் வெளிவந்த செய்யுள்களைப்படித்திருப்போர் ஆவரின்கொல்லலங்கார நயங்களைக்கண்டு மகிழ்ந்திருப்பாரென்பது திண்ணம். இப்

௫௪ குமாரசுவர்மிப்புலவர் சரித்திரம்.

பாடல்கள் யாழ்ப்பாணப்பக்கங்களில் அவர்காலத்து
எங்கும்விரும்பிப் படிக்கும்படியான சுவையுடையன
வாய் இருந்தன என்பர். இயற்கையிலே சிறந்த புல
வராய் எல்லாராலும் புகழப்பட்ட இக்கவிராசர் பிள்
ளையவர்கட்கு முன்னோராகவுங் காலஞ்சென்ற ஸ்ரீ.
சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளையவர்கள் பதித்தநூல்க
ளின்பதிப்புரைகளிலெல்லாம், குருவணக்கமாக அவர்
கள் பாடியவையெய்து உரிமைபூண்டவராகவும் விளங்
குதல் நமக்கு அவரிடத்துள்ள மதிப்புப்பின்னும் பெ
ருகுதற்கு ஏதுவாயுள்ளது. இந்நூலின் விலை அணை
2. வேண்டியோர் பிள்ளையவர்கட்கெழுதிப்பெறுக.

இது அச்சிட்டகாலம் 1907.

இதன்பின் தாமெழுதிய யாப்பருங்கலக்காரிகையை
முன்னையினும் பலதிருத்தங்கள் செய்து இரண்டாம்முறை
யச்சிட்டனர். இதன்கண் ; பழையவுரையிற் கூறுத கட்ட
ளோக்கலிப்பா, கட்டளோக்கலித்துறை என்பவற்றின் இலக்
கணங்கள் புதிதாகக்கூறி விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நீக்கி
விடப்பட்ட வண்ண இலக்கணச்செய்யுள் காரிணைச்செய்யு
ளே யெனப்பலவாற்றால் நிரூபித்துக்காட்டிச் சேர்த்து அச்
சிடப்பட்டிருக்கின்றது. வண்ணங்களின் இலக்கணங்க
ளும் விரித்துரைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சந்தம் தாண்ட
கங்களின் இலக்கணங்களும் விரித்துரைக்கப்பட்டிருக்கின்
றன. அராகம் அம்போதரங்கம் தாழிசை முதலிய சொற்
களின் பொருள்களும் விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆத
லின் இவ்வுரை பழையவுரையினும் பார்க்கப் பலநயம் பொ
ருந்தியனவேயாம்.

இது அச்சிட்டகாலம் 1908.

அடுத்தவருடம் மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தை நோக்
கும்படியும் ஆலயதரிசனஞ் செய்யும்பொருட்டும் இந்தி
யாவுக்கு பிரயாணமாயினர். அப்போது இவருடன் சென்
றவர் பண்டிதர் சோமாஸ்கந்தபிள்ளையும் ஸ்ரீநிவாசக்குருக்
களும் இவர் நண்பர் வயித்தியநாதபிள்ளையுமாகும். இவர்
களோடும் இவர் பிரயாணமாகி இராமேசுரஞ் சென்று
அங்கு முறைப்படி தீர்த்தமாடிப் பின் சேதுவந்து தீர்த்த
மாடிப் பின்னும் இராமேசுரஞ்சென்று இராமநாத தரிச
னஞ் செய்து அன்றிரவு அங்குவசித்து மறுநாள் தன்வரு
கையைப் பாண்டித்துரைத்தேவர் அவர்களுக்குத் தந்தி
மார்க்கமாகத் தெரிவித்து அவர்வசிக்கும் இராமநாதபுரம்
போயினர். அப்போது தேவரவர்களனுமதிப்படி வித்து
வான் ஸ்ரீமத் கோபாலையரவர்கள் புகைரதஸ்தானத்தில்
வந்து நின்று அழைத்துக்கொண்டுசென்று தேவரவர்களு
டைய மாளிகையின் பக்கத்திலுள்ள ஓர்மாளிகையில் வசிக்
கச்செய்து வேண்டிய உபசரணைகளுஞ் செய்தனர். இவர்
அங்கேவசித்து மறுநாள் மதுரைசென்றனர். அப்போது
தேவரவர்கள் புகைரதஸ்தானத்தில் வந்துநின்று தமது
வண்டியிலேற்றிக்கொண்டு சென்று தாமிருந்தமாளிகையில்
வசிக்கச்செய்து உபசரித்தார்கள். மறுநாள் ஸ்ரீமத் சுப்
பிரமணிய கவிராயர் ஸ்ரீமத் அருணாசலக்கவிராயர் ஸ்ரீமத்
நாராயணபங்கார் ஸ்ரீமத் மு. இராகவையங்கார் முத
லிய வித்துவான்களையும் அங்கே வரவழைத்து அவர்க
ளுந்தாமுமாக வித்திபாவிடயங்களைக்குறித்து இவரோ
டும் சம்பாஷித்தனர். பின்தேவரவர்கள் சங்கமண்டபத்
திற்கு அழைத்துக்கொண்டுபோய் அங்குள்ள கலாசாலை
புத்தகசாலை அச்சியந்திரசாலை முதலியவற்றையெல்லாம்
காண்பித்துக்கொண்டு மீளவும் தம்மாளிகைக்கு அழைத்து
வந்து இரவு அங்கே தங்கும்படிசெய்தனர். மறுநாளும்

௩௬ குமாரசுவாமிப்புலவர் சரித்திரம்.

இவர் சங்கஞ்சென்று அங்குள்ள வித்துவான்களோடு சம்பாஷித்துக்கொண்டு இரவு தேவர்மாளிகையிலே தங்கி மற்றநாள் தேவர்விடையோடு அங்கு நின்றும் புறப்பட்டுக் கும்பகோணஞ் சென்றனர். சென்று சுவாமிதரிசனஞ் செய்து பின் திருவாவடுதறைபாதீனத்துத் தம்பிரானாகிய ஸ்ரீஸுரீ. அம்பலவாணசுவாமிகளைக் காணும்படி அங்குப் போயினர். அப்போது சுவாமிகள் திருவிடைமருதூரில் இருக்கின்றார்களெனக்கேட்டு அங்குச்சென்றனர். சென்று சுவாமிகளைக்கண்டு அவரால் உபசரிக்கப்பட்டு அன்று அங்கே தங்கினர் தங்கியபொழுது சுவாமி இலக்கணஇலக்கியங்களிலும் தருக்கசாஸ்திரங்களிலும் பலவினாக்கள் வினாவினர். அவ்வினாக்களுக்கெல்லாம் இவரும் விடையளித்தனர். அப்பொழுது சுவாமிகள் இவரதுபுத்தியின் கூர்மையையிவந்து ஓர் பட்டுப்பீதாம்பரம் பரிசிலாகவளித்தனர். பெற்று இவரும் அங்கே தங்கினர்.

அம்பலவாணசுவாமிகள்மீது இவர் சிலகவிகள் பாடியுள்ளார்கள். அவற்றுட் சிலகாட்டுதும்:—

கட்டளைக் கலித்துறை.

தேவார மாதி யருட்பெருஞ் செல்வர் திருமுறைகள்
நாவார வோதிக் குசையினுங் கூரிய நன்மதியாற்
பாவாண ருக்கொன நற்பொரு ளாய்ந்து பகர்ந்துமகிழ்
கோலே நமோநம் வம்பல வாண குருமணியே.

விருதமர் கோகழி யம்பல வாண வியன்குருவின்
அரிதுணர் கல்வியை யீகையை ஞானத்தை யாடகப்பொன்
பொருதிரு மேனியைச் சைவநல் வேடப் பொலிவுழைக்
கருதிடுஞ் சுண்ணைக் குமார சுவாமி கவியிவையே.

மறுநாள் அவரிடம் உத்தரவுபெற்றுக்கொண்டு, சூரியனார் கோயில்கொண்டு, அங்கிருக்கும் ஸ்ரீலக்ஷ்மி. முத்துக்குமார தேசிகர் அவர்களைக்கண்டு, அவர்களுடும் சம்பாஷித்துக் கொண்டு, மறுநாள் வயித்திசுரன்கோயில் சென்றனர். சென்று சுவாமிதரிசனஞ்செய்துகொண்டு, வழியிலுள்ள தலங்களையுந் தரிசித்துக்கொண்டு சிதம்பரஞ்சென்றனர். அங்கே ஆறுமுகநாவலரார் ரூபிக்கப்பட்ட கலாசாலைக்கு அதிபராயிருந்த ஸ்ரீமாத். பொன்னம்பலபிள்ளையவர்களால் உபசரிக்கப்பெற்று அன்றிரவு அவர் இல்லத்திற்கு வந்தனர்.

மறுநாள் நடேசதரிசனஞ்செய்துகொண்டு அதிபரவர்கள் விரும்பியவாறு நாவலர்கலாசாலையிற் சென்று அங்குக் கற்கும் மாணவர்களை இலக்கிய இலக்கணங்களிற் பரீக்ஷித்தனர். பரீக்ஷித்தபின், கற்பித்தவற்றை வியந்து, பின் அதிபரில்லம்வந்து வசித்து, மறுநாளும் நடேசதரிசனஞ்செய்துகொண்டு, மீண்டு மதுரைவந்து, திருப்பரங்குன்றஞ்சென்று சுவாமிதரிசனஞ்செய்துகொண்டு அங்கு வசித்திருந்த ஸ்ரீலக்ஷ்மி. செந்திராதையரவர்களைக்கண்டு சம்பாஷித்துக்கொண்டு, அங்கேதங்கி மறுநாள் திருநெல்வேலி சென்று ஸ்ரீமாத். பால்வண்ணமுதலியாரவர்களைக்கண்டு சம்பாஷித்துக்கொண்டு திருச்செந்தூர்சென்று கந்தசட்டி ஆறுநாளும் அங்கேதங்கி சுவாமிதரிசனம்செய்துகொண்டு, மறுநாள் தூத்துக்குடிசென்று சித்தார்த்தவித்துவான் ஸ்ரீமத். முத்தையாபிள்ளையவர்களையுங்கண்டு, அவர்களால் உபசரிக்கப்பெற்று, அங்கேதங்கி, அவரோடும் சம்பாஷித்துக்கொண்டு, மறுநாட்பிரயாணமாகக் கொழுப்பு மார்க்கமாக வாழ்ப்பாணம்வந்து தமதில்லத்தமர்ந்தனர்.

௩௮ குமாரசுவாமிப்புலவர் சரித்திரம்.

அடுத்தவருஷம் மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கப்பரீக்ஷைஞள் ஒருவராக நியமிக்கப்பட்டுப் பரீக்ஷைக்குரிய வினாப்பத்திரங்கள் எழுதி உபகரித்துவந்தனர். பரீக்ஷைகராயகாலம் 1910.

பின், நடவாமடிசீ முதலாக நன்னூலார் வகுத்துக் கூறிய இருபத்துமூன்றின்னும் அடங்கிய வினைப்பகுபதங்களுக்கும், அவற்றினடியா வினைப்பகுபத விளக்கம். கப்பிறந்த பெயர்ப்பகுபதங்களுக்கும் பகுதிவிசுதி முதலிய வறுப்புக்களைப் பகுத்துக்காட்டி ஒருதூல் இயற்றி அதனை வினைப்பகுபத விளக்கமென்னும் பெயரோடு அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தினர். இதுவும் வடமொழி தென்மொழி யென்னு மிருமொழி யுணர்ச்சியோடு நுண்மானுழை புல முடையோர்களாலன்றி ஏனையோர்களாலியற்றற்கரியது. இதன் சிறப்பு, மஹாமஹோபாத்தியாய உ. வே. சாமிநாதையர் அவர்கள் எழுதிய கடிதத்தாலும் தற்போது செந்தமிழ்ப்பத்திராதிபராயிருக்கும் வித்துவமணி திரு நாராயணஜயங்கராவர்கள் எழுதிய மதிப்புரையானு மறியலாம். அவற்றுள் மஹாமஹோபாத்தியாய உ. வே. சாமிநாதையாவர்கள் கடிதம் வருமாறு:—

நீங்கள் பேரன்புடன் அனுப்பிய வினைப்பகுபத விளக்கம் என்னும் புத்தகம் வரப்பெற்று மிகமகிழ்ச்சியடைந்தேன். மேற்படி புத்தகம் உருவத்தாற்சிறிதாயிருந்தாலும் பொருளமைப்பில் மிகப் பெரிதாயிருக்கின்றது. எத்தனைவருடம் கடினமாக உழைத்துத் தொகுத்தீர்களோ தெரியவில்லை. தங்களுடைய வேலைகளுள் எதுதான் சாதாரணமானது.

உ. வே. சாமிநாதையர்.

ஸ்ரீமாத் திரு. நாராயணையங்காரவர்களேழுதிய மதிப்புரை வருமாறு:—

செந்தமிழ்.

வினைப்பதுபத விளக்கம்.

இது சுன்னாகம் வித்துவான் ஸ்ரீமத். அ. குமாரசுவாமிப் பிள்ளையவர்களால் இயற்றப் பெற்ற ஒரு வகைச் சொல்லிலக்கண நூல்.

சொல்லிலக்கண நூலாலாகும் பயன் பலவற்றுள் நாம் முதன்மை யுள்ளது மொழித்திறத்தின் முட்டறுத்தலாம். அம்மொழி ஒருமொழி தொடர்மொழி என இருவகைப்படும்.

அவற்றுள் தொடர்மொழி யிலக்கணங்களே தொல்காப்பிய முதலிய பல நூல்களாலும் குறைவறக் கூறப்பட்டுள்ளன. ஒருமொழி யிலக்கணம் அவ்வாறு ஒரு நூலாலும் கூறப்பட்டிலது. இது தமிழ் மொழிக்குள்ள குறையுட்டலையாயது.

இவ்விலக்கணம் வடமொழி வகத்துக் குறைவற வகுக்கப் பட்டிருத்தலால் அது சிறப்புற்று விளங்குகின்றது. அவ்வாறே தமிழ்மொழிக் கண்ணும் இவ்விலக்கணம் நிரம்புதல் தமிழ்மொழி வளர்ச்சிக்கு முக்கிய சாதனமாகும்.

வீரசோழியம் பிரயோகவிவேகம் என்னு நூல் களுள் ஒருமொழி யிலக்கணம் சிறிது விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அது அவ்விலக்கணம் வகுக்கப் புகுவார்க்கு வடமொழி நெறிபற்றி வழிகாட்டிய துணையாயாவதன்றி வரையறுத்து முடிக்கப் பட்டதன்று.

அவ்விலக்கணங்களை பெல்லாம் வரையறுத்துரைத்தல் அரிதேயாயினும் பிள்ளையவர்கள்போல வடமொழி தென்மொழி இரண்டினும் வல்லவராய் வழக்குஞ் செய்யுளு மாராய்ந்த புலவர் பலர் புகுந்து ஒரோரிலக்கணத்தை ஒரோரொருவராராய்ந்து வரையறுத்து வருவாராயின் அது நிரம்புதலுடையதா மென்பதில் ஒரு சிறிதும் தடையில்லை.

அவ்விலக்கணங்களாவன: பெயரடியாகப் பிறக்கும் பெயர்ப்பகுபதவிலக்கணங்களும் வினையடியாகப்பிறக்கும் வினைப்பகுபதவிலக்கணங்களும் பெயரடியாகப்பிறக்கும் பெயர்ப்பகுபதங்களும் முதலிய பலதிறப்புவனவாம்.

அவற்றுட் பெயரடியாய்ப் பிறக்கும் பெயர்ப்பகுபதவிலக்கணங்களைத் தத்திநாதிகாரத்துட் பலதிறப்படப் பகுத்துக்கூறி முடிப்பர் வடநூலார்.

தமிழினும் அவ்வாறு பகுத்து முடித்தற்குபகாரமாகுமாறு பலவிதப்படும் பெயர்ப்பகுபதவிலக்கணங்களை ஒருவாறு தொகுத்து முன்னமே பிள்ளையவர்களால் இலக்கணசந்திரிகை எனப்பெயரிட்டு ஒரு சிறுநூல் வெளிப்படுத்தப் பட்டுள்ளது.

அவ்வாறே வினையடியாகப் பிறக்கும் வினைப்பகுபதவிலக்கணங்களையும் பெயர்ப்பகுபதவிலக்கணங்களையும் வரையறுத்தற்கு உபகாரமாகுமாறு வினைப்பகுபதவினக்கம்என்னுமிந்நூல் பின்னும் பிள்ளையவர்களால் இயற்றி வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றது.

இந்நூலுட் சற்றுத்தாமு முன்னுற்றைப்பது வினைப்பகுதிகளை ஈறுபற்றி வேறுபடவகுத்து அவற்

நின்றுயாகப் பிறக்கும் வினைப்பகுபதங்களாகிய தொழிற்பெயர், வினையெச்சம் பெயரெச்சம் வினை முற்றென்னும் இவற்றின் வடிவுதோன்ற வரலாறு காட்டியும், அப்பகுதியடியாகப் பிறக்கும் சிலபெயர் வேறுபாடுகளும் அவற்றிற்கேற்றசில விசுதி பெறு முறைகளும் ஹணைவினைப் பகுதி வருநெறிசளும் சில பகுதிகள் விரிந்து விகாரப்படும் வகைகளும் சிலபகுதிகள் விசுதியால் பொருள் வேறுபடுந் திறங்களுமாகிய பலவகை யிலக்கணங்களைத் தெளிவுபெறக் காட்டியும் அரிய சொற்களுக்குப் பொருளுரைத்தும், அவை அப்பொருளில் ஆன்றோரால்வழங்கப்பட்டனவெனப் பிரயோகங் காட்டியும் முடிக்கப் பெற்றிருக்கின்றது.

இன்னும் இதனைக்குறித்து உதயதாரகைப் பத்திராதிபரெழுதிய மதிப்புரையையுங் காட்டுதும்:—

உதயதாரகை.

வினைப்பகுபத விளக்கம்.

நாவலர் கோட்டம் ஸ்ரீ முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை யவர்கள் விரும்பியவண்ணம் சுன்னாகம் ஸ்ரீ. அ. குமாரசுவாமிப்புலவர் அவர்களால் இயற்றப் பெற்று யாழ்ப்பாணம் நாவலர் அச்சுக்கூடத்திற் பிரசுரிக்கப் பெற்று வெளிப்பட்ட இப்பெரிய ஓர்இலக்கண நூலைக் கவனமாக வாசித்து ஆராய்ந்து பார்த்தோம். ஆக்கியோன் தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களிற் சிறந்த பாண்டித்தியமும் பலவிசேட இலக்கண நூல்களை இயற்றிய வன்மையு முடையரா யிருத்தலினால் இவ் விலக்கண நூல் மிகச்சிறப் புடைத்தெனக்கூறல் பொற் குடத்திற்குப் பொட்டிடுதல் போலாம் என நினைக்கின்றோம்.

கூ ௨ குமாரசுவாமிப்புலவர் சரித்திரம்.

வினைப்பகுபத விளக்கம் என்னும் பெயருடன் வெளிப்பட்ட இந்நூல் நன்னூல் முதலிய இலக்கணங்களைப் படிப்போற்கும் படிப்பிப்போர்க்கும் அதிகம் உதவிசெய்வதுடன், நன்னூலிலேயுள்ள “நடவாமடி” என்ற சூத்திரத்தைப் பின்னொட்டி விரித்து நடவாமடி முதலிய ஒவ்வொன்றிலும் பற்பல பகுதிகள் காட்டி முடிக்கப் பட்டிருத்தலை நன்கு விளக்குகின்றது. நன்னூல் முதலிய இலக்கணங்களிலே காணாதனவாய் விளங்கும் பலமுடிபுகளின் துணுக்கங்களும் கொணர்தல் சோகாத்தல் ஏமாற்றல் முதலிய பகுபதங்கள் புதுமுடிபேற்று நிற்கும் தகைமையும் அரியனவாய் பகுபதங்களுக்கு, சிந்தாமணி சிலப்பதிகாரம் முதலிய பழைய இலக்கியப் பிரமாணங்களும் அர்த்தங்களும் எழுதப்பட்டிருக்கும் வன்மையும் இக்காலத்துக் காணப்படும் விசேட சிறப்புக்களாம். நடவாமடி முதலியவைகளாலே தோன்றிய பெயர்களும் நடைதம் பாரதம் படிப்போர்களுக்குப் பயோகமாய் அவற்றிலுள்ள பலசொற்களின் முடிபுகளும் இந்நூலின் கண்ணே மிகச்சிறப்பாகக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன.

தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களைக் கற்போருக்கு இந்நூல் அதிக பிரயோசன மாயிருக்கு மென்பது எனது அபிப்பிராயம். இவ்விலக்கணநூலையும் ஏனைய பலவிலக்கண நூலையும் இயற்றிய இந்நூலாக்கியோனுக்குத் தமிழுலகம் மிகுந்த கடமைப்பாடுடைய தாய் இருப்பதால் இந்நூலை அனேகர் அபிமானித்து வாங்கிக் கற்றுத் தாமின்புறுவதுடன் ஆக்கியோனுக்கு உதவி புரிவாரென்று நம்புகிறோம்.

இந்த வினைப்பகுபத விளக்கம் என்னுநால் நாவலர் கோட்டம் ஸ்ரீமான் ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை அவர்கள் விரும்பியவாறு இயற்றியது.

இது அச்சிட்டகாலம் 1912.

பின் இவரும் தி. த. சனகசுந்தரம்பிள்ளையுமாக

அகப்பொருள் விளக்கம்

அகப்பொருள்விளக்கவுரை. என்னுந்நூலை அதனுரையு

டன் திருத்தி அச்சிட்டனர்.

இது அச்சிட்டகாலம் 1912.

இந்நூலியற்றிய ஆண்டிலே சென்னை யரசாட்சியார் வித்துவான்களைக் கூட்டி ஒரு தமிழகராதி யெழுதுவிக்க

விரும்பி அக்கருத்தை அரசாங்க

அகராதி. உத்தியோகத்தர்சுருக்குத் தெரி

எழுதக்கேட்டல். வித்தார்கள். அவ்வுத்தியோகத்தர்

கள் “சான்ட்ஸ்” என்பவரை அக்

கிராசனராகக் கொண்டு 1913-ம் ஆண்டில் (அதாவது)

பிரமாதிச வருஷத்தில் ஒருசபை கூட்டினார்கள். கூட்டப்

பட்ட அச்சபையார் அவ்வகராதியை யெழுதுவிக்கமுன்

அவ்வகராதி எப்படி எழுதப்படவேண்டு மென்பதைப்

பற்றித் தத்தம் அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவிக்குமாறு பற்

பலவர்களினு மிருக்கும் தக்க வித்துவான்களிடம் கடித

மூலமாகக் கேட்டார்கள். கேட்கப்பட்டவர்களில் இவரு

மொருவர். இவர் தம் நண்பரான ஸ்ரீமத். கயிலாசபிள்ளை

ஸ்ரீமத். முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை என்னு மிருவரோடும்

ஆலோசித்து ஆறுமுகநாவலர் கலாசாலையில் ஓர் சபைகூட்

டினர். கூட்டிய அச்சபையார் கருத்தின்படி இவ்விதம்

எழுதப்பட வேண்டு மென்று ஒரு நிருபம் அச்சென்னைச்

சபையாருக்கு இவர் எழுதினர். எழுதிய நிருபத்தைக்

சுச குமாரசுவாமிப்புலவர் சரித்திரம்.

சுண்ட அச்சபைத் தலைவராகிய சாண்டலரவர்கள்
அடுத்த வருஷம் தைமீ (1914-ல்) யாழ்ப்பாணம் வந்து
இவரையழைத்து அகராதி யெழுதுதற்கு வேண்டிய விஷ
யங்களைப்பற்றிப் பேசினர். இரண்டு வாரம் வரையில் இரு
ந்து வேண்டியவற்றை யிவரோடு கலந்து பேசிக்கொண்டு
இவரைச் சென்னப்பட்டினம் வந்து எழுதுவோரிலொருவ
ராக வயருமாறு கேட்டனர். இவர் தேகாரோக்கியமின்மை
முதலியவற்றைக் கருதி அதற்குடன்படவில்லை. பின்
சாண்டலரவர்கள் தாம் இவர் அச்சிதும் நோக்கமாக
எழுதிவைத்திருந்த ஓகாரதிக் கொப்பியை ஒருதொகைப்
பணங்கொடுத்துப் பெற்றுச் சென்றனர்.

பின் வடமொழியிலுள்ள சாணக்கிய சதசத்தை
மொழிபெயர்த்து வெண்பாவாற் பாடிச் சாணக்கியநீதி
வெண்பாவெனப் பெயரிட்டு அச்சிட்ட
சாணக்கிய னர். அவ்வெண்பாக்கள் பழைய வெண்
நீதிவெண்பா பாக்கள் போல மிகச்சுவையும் இசையும்
அமைந்துள்ளனவாகும். அவற்றுட் சில
காட்டுதல்:—

சாணக்கிய நீதிவெண்பா.

பண்டிதர்மகியை.

சொல்லணிசேர் கல்வித் துறைபோய பண்டிதர்தாம்
வெல்லுமிசல் வேந்தரினு மிக்கவர்காண்—சொல்லுங் கால்
வேந்தர்க்குத் தந்தாட்டின் மேன்மையுண்டாம் பண்டிதர்க்குச்
சேர்த்தவிட மெல்லாஞ் சிறப்பு.

பண்டிதரல்லாதவர்.

உருவ மிளமை யுயர்ந்தகுடித் தோற்றம்
மருவினுமென் கல்வியிலா மங்கள்—ஒருசிறிதும்
வாசந் தராமுருக்கின் வண்மலரே போல்வரெனப்
பேசுவரே தாலோர் பிரித்து.

முடல்வேடம்.

ஆடையா லேனை யணியா லலங்கரித்துப்
பீடுபெற வந்த பெருமூடன்—நீடலையில்
எவ்வளவும் பேசா தடக்கி யிருப்பானோ
உவ்வளவு மேன்மை யவற்கு.

இதன் பெருமையை மகாமகோபாத்தியாயர்
உ.வே. சாமிநாதஜயரவர்கள் எழுதிய கடிதம் உணர்த்தும்.
அதுவருமாறு:—

சாணக்கிய நீதிவேண்பா.

மிக்க பிரீதியோடு தாங்கள் அனுப்பிய சாணக்கிய
நீதிவேண்பா என்னுமரிய புத்தகம் வரப்பெற்று
மகிழ்ச்சியடைந்தேன்.

வடமொழி தென்மொழிகளில் ஒழுங்கான பயிற்சி
படைந்து பயன்களையும் பெற்று விளங்கும் உங்களு
டைய நூலின் அருமையை யான் பாராட்டுதல் மிகை,
மொழி பெயர்ப்பும் செய்யுட்களின் நடையும் குறிய்
புரையும் மிக்க திருப்தியை விளைவிக்கின்றன. தங்கள்
போன்றவர்கள் இருந்து விளங்குவதுதான் தமிழ்
மடந்தையின் ஆக்கத்திற்குக் காரணம். உங்களுடைய
ஞாபகம் தான் எனக்கு ஊக்கத்தை அளிக்கின்றது.

உ. வே. சாமிநாதஜயர்.

இது அச்சிட்டகாலம் 1914.

௬௬ குமாரசுவாமிப்புலவர் சரித்திரம்.

இதன்பின் இவர் சங்க இலக்கியங்களிலும் சங்கமருவிய இலக்கியங்களிலும் பிறறைச் சான்றோரிலக்கியங்களிலுமுள்ள அருஞ்சொற்களையெல்லாமாராய்ந்து தொகுத்து ஓர் அகராதியெழுதி அதற்கு இலக்கியச்சோல்லகராதி. இலக்கியச்சொல்லகராதி யெனப் பெயர்த்தது ஓர் நூல் அச்சிட்டனர். இது பெரிதும் அரிய சொற்களின் பொருள்களை அறிதற்குதவியாகும். மற்றைய அகராதிகளில் வழுவறவெழுதப்பட்ட சொற்கள் பல இதற் நிருத்தமுறவெழுதப்பட்டுள்ளனவாதலின் இது மிகச்சிறப்புவாய்ந்தது. இதனருமையை மஹாராஜ சமுகபூஜித மகத்துவ ஸ்ரீயுக்த ராஜ ராஜேசுவர சேதுபதியவர்கள் வியந்தெழுதிய கடிதம் உணர்த்தும். அது வருமாறு:--

இலக்கியச்சோல்லகராதி.

மஹானித்துவான் ஸ்ரீமான் அ. குமாரசுவாமிப்பிள்ளையவர்களுக்கு விஞ்ஞாபனம்.

தாங்கள் அன்புகூர்ந்தனுப்பிய இலக்கியச்சொல்லகராதியென்ற அரியபுத்தகம் எய்தப்பெற்று மகிழ்ச்சியடைந்தேன். பெரிய இலக்கியங்களிலுள்ள அரிய சொற்களெல்லாம் இதன்கணுண்மையால் இது தமிழ்நூலாராய்வார்க்கெல்லாம் அதிகமாகப் பயன்படுமென்று கருதுகிறேன்.

இங்ஙனம்

B. ராஜராஜேசுவரசேதுபதி.

இது அச்சிட்டகாலமும் முன்னையாண்டே.

இதன்பின் இவர் அச்சிட்டதால் தமிழ்ப்புலவர் சரிதம். இது தமிழ்ப்புலமையடைந்த புலவர்களுடைய சரிதங் கூறுவது. இதில் ஏறக்குறைய தமிழ்ப்புலவரசரிதம். நானூறுபுலவர்களின் சரிதம் அடங்கியுள்ளது. சரிதத்தை மிகச்சுருக்கிக் காட்டினும் எழுதப்பட்ட வாக்கிய நடையோ முரண் முதலிய தொடைநயமும் சுருங்கச்சொல்லல் முதலிய அழகுமமைந்து, தஞ்சையை மிகப்பெருக்கிக் காட்டுகின்றன. புலவர்களுடைய ஊரும் பேரும் குலமும் செயலும் முதலியனவற்றிக் காலமுந் தெரிந்தவரையில் உணர்த்தப்பட்டுள்ளது. சிலசில புலவர்கள் பாடிய அருஞ் செய்யுள்களும் காட்டப்பட்டுள்ளன. கடினமான சில செய்யுட்களுக்கு உரையும் எழுதப்பட்டுள்ளது. இந்நூற்கு ஒர்முகவுரையும் மிகவிசேடமாக எழுதப்பட்டுள்ளது. அம்முகவுரையை வியந்து ஸ்ரீமத். ரா. ராகவையங்கரவர்களும் ஸ்ரீமத். திரு. நாராயணையங்கரவர்களும் கடிதம் எழுதியுள்ளார்கள்.

இப்புலவர் சரிதம் மஹாராஜசமூகபூஜித மகத்துவ ஸ்ரீயுத்த ராஜராஜேசுவரசேதுபதியவர்களின் செந்தமிழ்ப் பரிபாலன விருப்பம்நோக்கி யமைக்கப்பட்டது. இந்நூலையச்சிதற்குச் சேதுபதியவர்களும் ஒருதொகைப் பொருளுதவினார்கள். உதவிய நன்றிநோக்கி இவர் தாமெழுதிய முகவுரையில் சேதுபதியவர்களின் பெருமையை உரையானுங் கவியானும் வியந்து கூறியுள்ளார்கள். கவிகளிரண்டையுமிங்கேகாட்டுதும்.

கட்டளைக்கலிப்பா.

சீதை காவல னாதியி னாட்டிய

தேவ ராலயம் போற்றிடுங் காவலன்

கூ அ குமாரசுவாமிப்புலவர் சரித்திரம்.

நீதி காவலன் ரென்னெறி காவலன்
 நீடு முன்னவர் செய்தரு மங்களின்
 பாது காவலன் பாவலர் காவலன்
 பழைய வைதிக சைவர்கள் காவலன்
 சேது காவலன் செந்தமிழ் காவலன்
 சீர்த்தி ராஜர ஜேகர மன்னனை.

ஸாதித்து விருத்தம்.

ஒதுதமிழ்ப் புலவர்கரித் திரமா மிநூல்.
 உயர்ச்சிபெற வுபகரித்த செல்வச் சீமானே
 தரதுமலி தளவாமலர் மாலை மார்பன்
 சுயவீர ராசரா சேகரப் பேரர்க்
 சேதுபதி கரபாலன் பலநூல் சுற்றோன்
 செய்யதமிழ் வளர்க்குமபி மான சீலன்
 மரதுபதி மாமேச னருளால் வேண்டும்
 வரங்களுெல்லாம் பெற்றினிது வாழி மாதேவர்.

இது அச்சிட்டகாலம். 1916.

இதன்பின் இவரும் தி. த. கனகசுந்தரம்பிள்ளையு
 மாக ஆராய்ந்து பதிப்பித்தது இராமாவதாரத்துப் பாஸ
 காண்டம். முன்னுள்ள அச்சப்
 இராமாவதாரப் பிரதிகளையும், பல எட்டுப்பிரதிகளை
 பாலகாண்டம். யும் வைத்து ஒப்புநோக்கி நன்கு
 ஆராய்ந்து அவற்றுள் உண்மையான
 பாடம் இதுவெனக்கண்டு திருத்தப்பட்ட செய்யுட்களை
 யுடைத்தாகலின் இது முன்னுள்ள அச்சப்பிரதிகளிலும்
 எத்துணையோமடங்குசிறந்தது. இதற்கு ஓர் அரும்பத
 வரையும் செவ்விதாக எழுதப்பட்டுள்ளது. ஆசிரியர்கருத்
 துக்குச் சிறிதும் இயையாத முன்னுரைகளையெல்லாம்
 விடுத்துப்பெரும்பாலும் அவர்கருத்தோடு பொருந்த எழு

தப்பட்டுள்ளதாகலின் இவ்வுரையும் முன்னுரைகளினும் மிகச் சிறந்தது பாடச்சிறப்பும் உரைச்சிறப்பும் நோக்கக் சிலவற்றை இங்கே காட்டுதும்:—

பாடங்களுட் சிறந்தனசில வருமாறு:—

ஆற்றுப்படலத்து கக-ம் செய்யுளில், ‘மணியுடைக் கொடி’ என்பது ‘மணிதரைக்கொடி’ எனவும் கரு-ம் செய்யுளில், ‘மறியுடைபாயர் மாதர்’ என்பது ‘மறிவிழியாயர் மாதர்’ எனவும், நாட்டுப்படலத்து உ-ம் செய்யுளில், ‘கரம்பெலாம்’ என்பது ‘கரும்பெலாம்’ எனவும், உ0-ம் செய்யுளில் ‘குறிகளும் போற்றிக்கொள்வார்’ என்பது ‘குறிகொளும் போத்திற்கொள்வார்’ எனவும், நகரப்படலத்து ஈ-ம் செய்யுளில் ‘கண்டிலநகரது’ என்பது ‘கண்டிலங்கது’ எனவும், திருத்தப்பட்டவைகள் சிறந்தவைகளேயாம். ஏனையவும் நோக்கியுணர்க.

உரையுட்சிறந்தனசிலவருமாறு:—

நாட்டுப்படலத்து க-ம் செய்யுளில் “வாங்கரும் பாத நான்கு வகுத்தவான் மீகி பென்பான்” என்னு மடியில்வரும் ‘வகுத்தவான்மீகி’ என்பதை ‘வகுத்து ஆவ்வான் மீகி’ எனவுரைத்தது மிகவுஞ் சிறப்புடைத்து.

உஅ-ம் செய்யுளில், ‘தாட்டுடைககுடையு’ என்பதற்குத் ‘தாளாலே னுடைத்தற்குச் சிதறுகின்ற’ எனவுரைத்தது சிறப்புடையது.

நகரப்படலத்து எக-ம் செய்யுளில் ‘குணங்கூட்டி சைக்குப்பை’ என்பதில், ‘கூட்டு’ என்பதற்கு ‘நட்டி’ எனப்

எ0 குமாரசுவாமிப்புலவர் சரித்திரம்.

பொருளுரைத்தது சிறப்புடைத்து. “கூட்டொருவரையும் வேண்டா” எனப் பின்னுங் கூறுவர். (வாலிவதை-அக.)

சு.ந-ம் செய்யுளுக்கு ‘மடந்தையருடையகுதலை குழலிசையேயாம்’ (பேதமில்லை) என்றும், ‘ஆவர்களுடைய குழலிசை யாழிசையேயாம்’ என்றும் பொருள் கொண்டது சிறப்புடைத்து.

மிதிலைக்காட்சிப்படலத்து வரும் சு.ந-ம் செய்யுளு ரைப்பகுதியும் சிறப்புடைத்து. இன்னும்பலவுள. நோக்கி யுணர்க.

இது அச்சிட்டகாலம் 1918.

இதன்பின்னர் இவர் தாம் முன்னரச்சிட்ட இதோ பதேச மொழிபெயர்ப்பைச் சுருக்கி வசனரூபமாக எழுதி அச்சிட்டனர். இது அச்சிட்டகாலம் 1920.

இது பள்ளிக்கூடமாணவர் படித்தற்காக எழுதப் பட்டது. வாக்கிய நடை மிக அழகுஞ் சுவையுமமைந்துள்ளது.

பின்வடமொழியிலுள்ள மாகமெனப்படும் சிசுபால வதமென்னு நூலை ஆற்றாலிலுள்ளபடி வர்ணனைகளும் நடையும் சுவையுமமையத் தமிழில் மொழிபெயர்த்துக் கத்

தியரூபமாக எழுதி அச்சிட்டனர். எழுதும் சிசுபாலசரிதம். போது வடமொழியிலுள்ள மகாபாரதம்

பாகவதம்முதலிய இதிகாசங்களிற் சொல்லப்படும் சிசுபாலனென்பவனுடையகதையையுந் தழுவி எழுதினர். தமிழிலே உரைநடையில் இதுபோலும் மொழி பெயர்ப்புநூல் செய்தவர் இதுவரையும் இல்லையெனலாம். மொழிபெயர்ப்புவன்மையுணர அதனுட் சிலபாகத்தை இங்கே காட்டுதும்:—

மாலையுங் காலையும்வருகை.

சூரியனும் மேலைக்கடலைநோக்கினன். சீரியரும் மாலைக்கடலை நோக்கினர். மிருகங்களும் துயிலிடத் தை நோக்கின பறவைகளும் கூடுகளைநோக்கின. திக்குஞ் சிவந்தது. செக்கரும் பரந்தது. பசுவும் போயிற்று. இரவும் வந்தது இருளுஞ் செறிந்தது. சந்திரனும் எழுந்தது. தாமரையுங் குவிந்தது. குவளையும்மலர்ந்தது. விண்மீன்களும் விரிந்தன. யாவருந் தத்தமக்கேற்ற இடங்களை எய்தினர்; உண்டனர்; மகிழ்ந்தனர்; உறக்கமும் புகுந்தனர். இப்படியே இரவும்போயிற்று. காலையும்வந்தது. சூதரேத்திய துயிலெடைநிலையும் எழுந்தது. சீதவாத்திய முரசு சங்க நாத்தமும் எழுந்தது. கோழிச்சேவல் கூவுஞ்சத்தமும் எழுந்தது. தாழித்தோய்தயிர்கடையுஞ் சத்தமும் எழுந்தது. யாவருந் துயிலெழுந் திதயந் தெளிந்தனர். தேவரை வழிபாடு செய்து மகிழ்ந்தனர். அரசரும் நால்வகை உபாயங்களை ஆராய்ந்தனர். தாமரையும் மலர்ந்தது. குவளையுங் குவிந்தது. வண்டிகளும் மொய்த்தன. இரவும்போயிற்று. பசுவும்வந்தது. சந்திரனும் நடந்தது சூரியனும் எழுந்தது.

இது அச்சிட்டகாலம். 1921

பின் வடமொழியிலுள்ள இராமோதந்தமென்னு நூலைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்துப்பாடி இராமோதந்தம். மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தாருக்கு அச்சிடும்படி உதவினர்.

மாணக்கர் படித்தற்பொருட் டியற்றியதாதலின், இதிலுள்ள செய்யுட்களையாவும் கடினபதங்கள் நீக்கியியற்

௪௨ குமாரசுவாமிப்புலவர் சரித்திரம்.

றப்பட்டன. ஆயினும் பொருளாளமும் சுவையுமமைந்
துள்ளன. அவற்றுட் சில காட்டுதாம்:—

“வேந்தனுர் வாங்கொடுத்தான் வீரனு மதனைக் கோட்டு
வாய்த்திக் காடு செல்ல வழிக்கொளும் போதிற் சீதை
தேர்த்துடன் வருவேனென்று சேர்ந்தன் ளிளைய கோவும்
சேர்ந்தனன் மூன்று பேருஞ் சென்றனர் காண் கோக்கி.”

“சித்திர கூட்டு சென்று தேவியை யிளைய கோவை
அத்தனை யனுகிற் கண்டா னடைந்தா ரியமுஞ் சொன்னான்
அத்தனூ மவனை கோக்கி யையநீ வந்த செய்கை
எத்திறமென்ன வுன்னே யான்கொகி போக வென்றான்.

இது அச்சிட்டகாலம் 1922.

அதன்பின், இரகுவம்சகாவியத்தைக் கத்தியருப
மாகத் தமிழில் மொழிபெயர்த்தது
இரகுவம்ச சரிதாமிர்தம். எழுதிவந்தனர். எழுதிவந்த இந்
நூல் பூரணமாகமுன் முன்பற்றிய
வாதரோய குறைந்து வயிற்றுனைவுநோயுண்டாயிற்று. உண்
டாய அந்நோயின் முதிர்வினாலே இவர் கிறீஸ்தாப்தம்

1922-க்குச் சமமான துந்துபிவரு
தேகவியோகம் ஷம்சித்திரைமாதம் ௨௫-ம் திகதி
புதன்கிழமையிலன்று புத்திரரும்
யித்திரரு மேங்கக் கற்றோரும் மற்றோரு பிரங்கத் தேக
வியோகமடைந்தனர்

இவர் தேகவியோகமடைந்த காலத்தையமைத்து யாம்
பாடிய வெண்பாவையு மிங்கே தருதாம்:—

ஆண்டுபுகழ் துன்மதியி லாயகும்ப நன்மதியிற்
பூண்டவிரு பாளைந்திற் புந்தியினி—னீண்டகலை
கூர்தசமி சுன்னைக் குமாரசுவா மிப்புலவர்
பேர்மணிசென் மேற்குதிநாட் பேறு.

இந்நூல்களன்றி, இன்னுஞ் சிலநூல்கள் இவராற்
 திருத்தப்பட்டும், உரையெழுதப்பட்டும், நூதனமாக
 இயற்றப்பட்டு முள்ளன. திருத்தப்பட்டன, உரிச்சொனி
 கண்டு பழமொழிவினக்க மென்பன். உரையெழுதப்பட்
 டது, கலைசச்சிலைடைவென்பா உரை. இவ்வுரையே
 இதற்கு முதலுரை. இயற்றப் பட்டன, அத்தியடி விநாயக
 ருஞ்சல் முதலியன. விரிவஞ்சி இவைமுதலிய விரிக்கப்
 படாது விடப்பட்டன. நிற்க.

இவர், முன்சொல்லிய நூல்களைத் தாமே இயற்றியும்
 திருத்தியும் உலகிற் ருபகரித்ததேயன்றி, பிறர்க்கும் அவர்
 வேண்டுகோட் கிணங்கி அவர் இயற்றி
 பிறர்க்குத் தியும் திருத்தியும் அச்சிடவிரும்பிய நூல்
 துணைபுரிதல். களையும் பரிசோதனை செய்து அவரச்
 சிடற்குத் துணைசெய்திருக்கின்றார்கள்.

கொழும்பில் வசித்த நியாயநூரந்தரர் ஸ்ரீமான். மு.
 திருவிளங்கமவர்கள் திருப்புகழ், கந்தரலங்காரம், சிவப்
 பிரகாசம், சிவஞானசித்தியார் என்னு மிந்நூல்களுக்கு
 உரையெழுதி யச்சிட்டபோது இவரே மிகப்பல திருத்
 தங்கள் செய்து உதவினர். ஸ்ரீமத். சுவாமிநாத பண்டித
 ரவர்கள் தேவாரமும் சிவஞானபாடியமும் அச்சிட்ட
 போது இவரும் அவற்றைப் பரிசோதனைசெய்து பல திருத்
 தங்கள் செய்தனர். அதனைப் பண்டிதரவர்களும் தாமெ
 முதிய நூன்முதகத்திற் கூறியுள்ளார்கள். இங்ஙனமே இவர்
 உதவியை விரும்பிய உரையாசிரியரும் நூலாசிரியரும்
 இன்னும் பலருள்.

எசு குமாரசுவாமிப்புலவர் சரித்திரம்.

இன்னும் பிறர் தொகுத்தும் திருத்தியும் புதிதாக
இயற்றியும் அச்சிட்ட நூலுரைகளுக்குச் சிறப்புப்பாயிர
மும் அளித்துள்ளார்கள். அவற்
சிறப்புப்பாயிரமளித்தல். னுள் அருமையும் பெருமையும்
வாய்ந்த சிலகவிகளை இங்கே காட்

டுதும்:—

ஸ்ரீமான். பாண்டித்துரைத் தேவரவர்கள் தொகுத்த
சைவமஞ்சரி என்னு நூலுக்கு அளித்த சிறப்புப்பாயிரத்
துட் சிலகவி வருமாறு:—

திக்குலவும் புகழாளன் பிரபுகுல சிகாமணியாய்ச் சிறந்த
சீலன், அக்கிரகண் ணியன்பொன்னுச் சாமியெனு நரபால னரு
ளும் பாலன், நக்கனடி யவர்பாலன் பேறுளத்தன் வெண்ணீறு
நண்ணும் பாலன், தக்கபொரு ணிலவுகலை வினோதனுயர் சற்
சங்கசொனு கடலன்.

பூதேவன் புகலியர்கோன் முதலறிஞர் தமிழ்நூலின் பொருள்
களுள்ள, மீதேவன் புறமருவப் பதித்தேவன் நேவனெனும்
வெளிறு நீங்கி, நீதேவ னெனக்கொண்டு நிலத்தேவன் பகை
கடந்து நெறிநின் றீசன், மாதேவன் பதத்தேவன் மகிழ்பாண்டித்
துரைத்தேவ மன்னன் மாதோ.

ஸ்ரீமத். சுவாமிநாத பண்டிதரவர்கள் அச்சிட்ட சிவ
ஞானபோதமாபாடியவுரைக்கு இவர் அளித்த சிறப்புப்
பாயிரத்துள்ளும் ஒரு செய்யுள் காட்டுதும்:—

கராவிடஞ்சேர் மகனளித்தோன் கயிலையுறை தருகாளிற்
கைக்கொண் டந்த

வராவிடஞ்சேர் மிடனுடையோ னருளடைந்த பாணிலரிமுன்
னளித்த நூற்குப்

பராவிடமிக் குயர்வுபெறு பதஞ்சலிமா பாடியம்போற்
பயிலும் பண்பாற்

நிராவிடமா பாடியமாந் திருப்பெயரும் பேருரைக்குச்
செப்பு வாரோ.

இன்னும், தன்மாணக்கராகிய ஸ்ரீமத். ஆ. சண்முக சத்தினசர்மா என்பவர் நடாத்திய ஞானப்பிரகாச மென்னும் பத்திரிகைக்கும் இவரளித்த வியப்புக் கவியொன்றையும் இங்கே காட்டுதாம்:—

பற்றுள செந்தமிழ் வாக்கியங் காட்டும் பகைநொதுமல்
அற்றுயர் தூதன சம்பவங் காட்டு மருங்கவீக்குச்
சிற்றுரை காட்டும் பொழிப்புரை காட்டுஞ் சிறந்தபொருள்
உற்றுள ஞானப் பிரகாச மென்னு மொளிவட்டமே. நிற்க

இனி, இவர் புலமைநலங்களுட் சில கூறுதாம்:—

இவர் சொற்களை வரையறுத்துப் பிழையின்றி யெழுதுவதிலும் அவற்றிற்குப் பொருள் கூறுவதிலும் மிகவல்லுநர். இலக்கியங்களின் மூலபாடங்களைப் பலமுறைநோக்கி, அவற்றின்பொருளை நுண்ணிதிற்கண்டு உரை கூறுவதிலும் வல்லுநர். ஏட்டுப்பிரதிகளாயுள்ள பழைய நூலுரைகளை நோக்கிப் பிழையற அச்சிற் பதிப்பித்தலிலும் வல்லுநர். பிறர் அச்சிற்பதிப்பித்த நூலுரைகளைநோக்கி யவற்றிலுள்ள பிழைகளை நுண்ணிதிற்கண்டு வெளிப்படுத்தவும் வல்லுநர். சொற்சுருங்கன் முதலிய அழகுபெற வாக்கியங்களைத் தொடுக்கவும் வல்லுநர். பழையபாக்கள்போல வெண்பாமுதலிய பாக்கள் இயற்றவும் வல்லுநர். இவருடைய இவ்வன்மைகளை நோக்கித் தாம்செய்த நூல்களைத் திருத்துவித்தாரும், பிழைகூறுவாரோ வென்னு மச்சத் தால் சிறப்புப்பாயிரம் பெற்றாரும் பலரென்றால் இவர் வன்மையைக்குறித்து யாம் சொல்வதென்னோ?

இனி, இவர் குணநலங்களுள்ளுஞ் சிலகூறுதாம்:—

இவர் மாணக்கர்களுக்குத் தாமறிந்த நுண்பொருள்களை யெல்லாம் வஞ்சியாது உணர்த்துபவர். பணத்தை விரும்பி மாணக்கர்களைக் கற்பியாதவர். தமது புத்த

சங்களைக் கொடுத்தும் மாணாக்கர்களைக் கற்பிக்கும் தரும
சீலர். தமிழ்க்கல்வி கற்கும்படி இளைஞரை எவுபவர். கற்ற
வரிடத்தில் மிகவும் அன்புடையவர். அவரைப்பெரிதும்
உபசரிப்பவர். கற்றவரோடு பேசும் விருப்புடையவர்.
மற்றவரோடும் வினாத்தமாகப்பேசும் விருப்புமுடையவர்.
எனைப்புலவரைப் போலப் பிறரைக்கொண்டு தம்மை மதிப்
பிக்க விரும்பாதவர். உடைநடைகளாற் பிறர்தம்மை
மதிக்கவேண்டு மென்று எண்ணாதவர். தம்மைப்புலவ
ரென்று தாமியற்றியநூல்களில் தாமே எழுதாதவர்.
தமக்கு அவமான மென்று கருதாது தமக்குப் புலப்படாத
வற்றைக் கற்றவர்பால் வினாவியறியும் பெருங்குணம் பூண்
டவர். தெரியாதென்று சொல்லுதல் அவமானமென்று கரு
தாது தெரியாதவற்றைத் தெரியாதென்றே சொல்லுபவர்.
நூலுரைகளில் வரும் பிழைகளைச் சிறிதும் சகியாதவர்.
தமது நூல்களில்வரும் பிழைகளையும் ஒப்புக்கொள்பவர்.

இலங்கையரசாட்சியார் இலங்கையிலுள்ள தமிழ்
வித்துவான்களுட் கிறத்தவர்களை யுள்ளவர்கள் ஐவர்க்கு
ஒரொருவர்க்கு இருதூற்றைம்
இலங்கையரசாட்சியாரின் பதாநுபா கொடுத்துச் சன்மா
சன்மானம்பெறல். னிர்ப்பதாகக் தீர்மானித்தனர்.
அப்பொழுது யாழ்ப்பாணத்தி

லுள்ள செந்தமிழ்ப்பரிபாலண சபையார் நாவல்கலா
சாலையில் ஓர்அங்கங்கூட்டி அரசாட்சியாருடைய சன்
மானப்பணத்தைப்பெறுதற்குத் தகுந்த தமிழ்ப்புலவர்
இவரேயென்று தீர்மானித்து அதனை அரசாட்சியாருக்கு
அறிவித்தார்கள். அரசாட்சியாரும் அப்பணத்தைக்
கொடுத்து இவரைச் சன்மானித்தார்கள். இவர் சன்மா
னிக்கத் தகுந்தவரென்பதை இவர் இயற்றிய நூல்களே
கூறுமாதலின் யாம் கூறுதல் மிகையாகும்.

அநுபந்தம்.

தென்கோவை பண்டிதர் ஸ்ரீமாத். ச. சுந்தையா
பிள்ளையவர்கள் இவர் தேகவியோகமானபோது இவரின்
தாய்க்கொண்ட அநுநாபத்தைக்குறித்து எழுதிச் செந்த
மிழில் வெளிப்படுத்திய விஷயத்தையும், இந்நூல் நூ - ம்
பக்கத்திற் காட்டியவாறு அநுபந்தமாக இங்கே தருதாம்:-

குமாரசுவாமிப்புலவர்.

அருமைபெருமைவாய்ந்து அறிவு ஒழுக்கங்களானுன்ற ஆப்த
சிகாமணியும், வடமொழி தென்மொழிகளில்வல்ல கவிஞர்கி
மணியுமாகிய யாழ்ப்பாணச் சன்னாசத்தக் குமாரசுவாமிப்புலவர்
சிவபத்மடைந்தனர் என்றுஞ் செய்தியைக் கேள்வியுற்ற தமிழுல
கம் அருபணியிழந்த நாகம்போலக் கையாற்றாதுக் கலையின்
மூழ்குவதாயிற்றே! துணக்கியகேள்வியும் வணக்கியவாயுமுடை
ராய்ச் சொற்பிரபஞ்சமே வடிவகொண்டு படியில்வந்தனைய செழுந்
தமிழ்விள்ளலாகிய இப்புலவார்பெருமானைப்போலக் கற்பவருளங்
கொள்ளுமாறு கற்பகமென்னச் சொற்பொருடெளிக்கும் தேசி
கோத்தமர்கள் யார்கொலோ என்று மாணவரெல்லாம் கவலாநிற்
கின்றனரே! நஞ் செந்தமிழ்ணக்கின் செய்தகப்பெற்றியு மின்ன
தாயிற்றே!

இப்புலவார்திலகர், யாழ்ப்பாணத்து உடுவிற்பதியில்வசித்த
வேளாண்குலத்தினராகிய சந்திரகேசகர்மரபிலே முத்துக்குடா
கவிராயருக்குப் பெளத்திரராய்ச் சிவபத்தி அடியார்பத்திகளிற்
சிற்றந்த அம்பலலாண்பிள்ளை என்பவருக்கு அருந்தவப்புதல்
ராய்ச் சன்னாசத்திற்பிற்று, எல்லொழுக்கமும் துண்மதியும் உடண்
வளர வளர்ந்து, முருகேசபண்டிதரிடம் தமிழும், நாகநாதபண்டித
ரிடம் ஸம்ஸ்கிருதமும் கற்று வல்லராகி, மாணவர்பலர்க்கு இலக்
கண இலக்கியங்களையும் பிறநூல்களையும் கற்பித்தலையும், பத்தி

நிகைகளுஞ் சுவாதலிடயங்களும் பிறவுமாக அரியலிடயங்கள் எழுதுவதையும், நூலுரைகளைப் புதியனவாக இயற்றுவதையுமே தொழிலாகக்கொண்டு, தம்முட்புலமையிலும், கவிபாடுதலிலும் மிகச்சிறந்தவராய்த் தமிழ்காட்டுக்குப் பேருபகாரியாய் விளங்கினர்; முன்னர்க் கற்றதனோடமையாது, மேலும் நூலுரைகளைத் தேடி இடைவிடாது கற்றலும் கற்றவாறு ஒழுக்குதலும் சைகூடப்பெற்றனர்; கல்லி செல்வங் காரணமாக அகங்காரங்கொண்டு பழி பாவங்களைத் தேடினும், புசுழ் பொருள் காரணமாக ஆடம்பரவேடம்பூண்டு அவமான்மடைதலும் அறியாதவர். “தூக்கின் - மெலியது மேன்மேலெழச்செல்லச் செல்ல - வலிதன்றே தாழுந் துலைக்கு” எனவும், “முழுமணிப் பூணுக்குப் பூண்வேண்டா யாரோ - அழகுக் கழகு செய்வார்” எனவும் வரும் ஆன்றோர் னாக்குக்களும் ஈண்டு நோக்கற்பாலன. இவரிடம் முறையாக நெடுங்கரலங் கற்றோரும் இடையிடையே ஐயங்களை வினவித் தெளித்தோருமாக உள்ளவர் மிதப் பலராவர். ‘பொன்னகருமல்லாது புகலுண்டோ’ என்பதுபோலப் புசுழ்த்து, கடிதவாயிலாக ஐயங்களை வினவித் தெளித்தும், நூலுரைகளைப் பார்வையிடுவதிலும் உதவிபெற்றுக்கொண்டுவந்த வடதேயம் புலவரும் பலராவர். இவ்வாறு கற்றோர்க்கும் மற்றோர்க்கும் உற்றிடத்துதவும் பெற்றிநோக்கி இவரைப் புலவாரசிந்தாமணி எனக் கூறுதல் ஒருநூன்றும் புனைந்துரையாகாது. மாணவரயார்க்கும் பரோபகாரமாகச் சொற்பொருள்தெளிக்கு நற்குணமாண்பும், ஆற்றலும், முன்னொருகால் யாம் சிறப்புப்பாயிரமாகக் கூறிய பின் வரும் ஆசிரியப்பாவின் அடிகளாலும் ஒருவாறு புலப்படும. அவ்வடிகள்,

“மங்குல்கண் படுக்கும் பொங்குபூந் தருக்களின்
விண்மணி வெயில்புகரத் தண்மணி கிழற்கீழ்ச்
செந்தார்ப் பொலிந்த சிறுபசுங் கிளிகள்
மேவிய காதலிற் பூவைகட் சென்றுஞ்
செந்தமிழ் மொழிகளைச் செவ்விதிற் பயிற்றல்
தம்பயன் கருதாத் தன்மையின் மரீஇ
மாணவர் தமக்குப் பேணியே நாளுந்
கலையழு தளிக்கு நிலைமையின் வழிஅ

ஆன்மநைபுலத்துச்சான்றோர் செயலென
இறம்பூது பயக்கு நனும்பொழி லுடுத்த
சுண்ணைமாநரின் மன்னுபேரறிஞன்;
எல்லார்க்கு நன்றும் பணித லவருளுந்
செல்வர் தமக்கே செல்வமென் னுரைத்த
பொய்யில் புலவன் பொருளுரைக் கிலக்கியம்
ஆகப் புகலுந் சோகமில் பெரியோன்
வடமொழி தென்மொழிக் கடனிலை கண்ட
இத்தலம் புகழும் வித்துவச் சிரோமணி
அளியனென் மனமா மணிகீர்ப் பொய்கையின்
மலர்ந்திடுஞ் செந்தாமரைமல ரடியான்
துங்கமார் குமார சுவாமிப் புலவன்”

என்பனவாம்.

பின்னைமைக்காலந்தொட்டுப் பத்திரிகைகளிலும், மாசிக
சங்கியைகளிலும், நூன்முக்கங்களிலும் இவரால் எழுதப்பட்ட
வசனவடிவமைந்த விஷயங்கள் செந்தமிழ்குறந்தேன் பிலிற்றிப் பத்
தழகுப்பயின்று, விவாதச்செறிவாற் போலிக்கொள்கைகளைச்
சண்டமாருதம்போற் சென்றுதாக்கித் தலைகுனிவிக்குந் தன்மை
யன. பிறரைத் தெருட்டுமுகத்தால், பரோபகாரமாக நூலுரைப்
பிழைகளை நுண்ணிதினாய்த் து இவரால் வெளியிடப்பட்ட எதிர்
நூல்களும் பல. “போலிநாவலர்கள் புரைபட வியற்றிய - நூலுரை
ப்பிழைகளை நுண்ணிதி ளுய்த்தவர்” என இவரைப்புசுழ்த்து கூறி
ஒரு முளர். இவராத் பாடப்பட்ட பிரபந்தங்களும், சிறப்புப்பாயி
ரங்களும், முத்தகச்செய்யுட்களும் எத்தனையோபல. கவிகள் செவ்
விய மதுரஞ்சேர்ந்த சீரிய கூரிய தீஞ்சொற்களானமைந்து, ஒழுக்கிய
ஓசையும் விழுமியபொருளுந் கொண்டுள்ளன. இவர் மொழி
பெயர்த்துப்பாடிய மேதூதக்காரிகை, எகவிருத்தபாரதம்,
இராமோதத்தம், சாணக்கியநீதிவெண்பா முதலியன. “சுன்றி
சைக்குமுரைவழி நன்னெடுங் - குன்றிசைப்பதுபோல” அவ்வவ்
வடநூற்பொருண்மாண்பையும், செந்தமிழ்ப்பாடற்செவ்வீயையும்
நன்கு புலப்படுத்துவனவாகும்.

சாணக்கியதீதென்பா என்னும் தூலுக்குச் சிறப்புப்பாயிர ஷாக யாம்கூறிய கவிசுறும் உரிமைபற்றி சுண்டுக் காட்டப்படு கின்றன.

உலகுபுகழ் வடமொழியி லுயர்சாணக் கியகவிஞ னுரைத்த தீதி, குலவியது லுறும்பொருளைப் பத்தழகு நகரசமுங் குதிக்கொண் டாட, நிலவுதமிழ் வெண்பாவி லெளவைமொழி யிதுவென்று நிலத் தோர் கொள்ளய், புலவர்புது விருந்துகொளப் பெயர்த்துரைத் தான் யாவெனனிற் புகலக் கேண்மோ.

மன்னியசெந் தமிழ்மொழியும் வடமொழியு மினிதுணர்த் தோன் மாசிங் வாய்மை, துன்னீமிகு குணக்குன்று கவிஞர்சிகா ணணியாகித் துலங்குந் தோன்றல், பன்னுமென்போ லிபர்பலர்க் குப் பலகலைநூலளித்தருளும் பரோப காசி, சுன்னையெனு நகராளி குமாரசுலாமிப் பெயர்கொள் சகுணன் மாதோ.

சிசபாலன்கதை, கண்ணகிகதை, இதேபாதேசம், தமிழ்ப்புல வர்சரித்திரம் என்பனவும் “செந்தமிழ்”ச் சங்கியைகளிலும் பிற பத்திரிகைகளிலும் வரையப்பட்ட ஆரியவிஷயங்களும் வாக்கியத் தொடைவன்மையைக் காட்டும். தண்டியலங்காரப்புத்துரை, யாப்பருங்கலக்காரிகையுரை, அகப்பொருள்விளக்கவுரை, தீதிநெறி விளக்கப்புத்துரை, இராமாயண அரும்பதவுரை, இரகுரம்மிசக் கருப்பொருளுரை முதலியனவும், இலக்கணசந்திரிகை, வினைப் பகுபதவிளக்கம் என்பனவும், உரைவன்மையையும் இலக்கண இலக்கியஉணர்ச்சியையும் நன்கு காட்டும். செந்தமிழ்வள்ளும், மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத் தாபசருமாகிய ஸ்ரீமார். பாண்டித்துரைத் தேவரவர்களும். மாட்சிமைதங்கிய இராஜராஜேஸ்வரசேதுபதி மகாராசர் அவர்களும் நம் புலவரவர்கள்மாட்டிப் பெருமதிப்புடை யார்களென்பது, அன்னவர் விசேஷாபிமானம்பெற்றுப் புலவரவர் களால் வெளியிடப்பட்ட தூலுரைகள் காட்டும்.

புலவரவர்கள் அவ்வப்பெரியார்மீது பாடிய கவிசுறள்ளும் இவ்விரண்டு கவிசுள் இயைபுபற்றி சுண்டுக் காட்டப்படுகின்றன.

புரீமாந். பாண்டித்துரைத்தேவரவர்கள்மீது பாடியன.

திக்குவவும் புகழாளன் பிரபுருவ சிகாமணியாய்ச் சிறந்த சேவன்
அக்கிரகண்ணியன் பொன்னு சாமியெனு நரபால னருளும் பாலன்
நக்கனடி யவர்பாலன் பேறுளத்தன் வெண்ணீறு நண்ணும் பாலன்
தக்கபொரு ணிலவுகலை விரோதனுயர் சற்சங்க சூருகூலன்.

புதேவன் புகலியர்கோன் முதலறிஞர் தமிழ்தூலின் பொருள்க
ளுள்ள, மீதேவன் புறமருவப் பதித்தேவன் தேவனெனும் வெளிது
நீங்கி, நீதேவ னெனக்கொண்டு நிலத்தேவன் படைகடந்து நெறி
நின் றீசன், மாதேவன் பதத்தேவன் மகிழ்பாண்டித் துரைத்தேவ
மன்னன் மாதோ.

மாட்சிமைதங்கிய

சேதுபதிமன்னரவர்கள்மீது பாடியன.

சேத காவல னுதியி னாட்டிய

தேவ ராவலம் போற்றிடுங் காவலன்
நீதி காவலன் றென்னெறி காவலன்
நீடு முன்னவர் செய்தரு மங்களின்
பாது காவலன் பாவலர் காவலன்
பழைய வைதிக சைவர்கள் தாவலன்
சேது காவலன் செந்தமிழ்க் காவலன்
சீர்த்தி ராஜரா ஜேசுர மன்னனே.

ஒதுதமிழ்ப் புலவாரசரித் திரமா மிந்நூல்
உயர்ச்சிபெற வுபகரித்த செல்வச் சீமான்
தாதுமலி தளவமலர் மாலை மார்பன்
சமவீர ராசரா சேசுரப் பேர்ச்
சேதுபதி நரபாலன் பலநூல் கற்றோன்
செய்யதமிழ் வளர்க்குமபி மான சேவன்
மாதுபதி ராமேச னருளால் வேண்டும்
வரங்களெலாம் பெற்றினிது வாழி மாதோ.

புலவரவர்களது சொற்பொருளுணர்ச்சிவன்மையையும், சம்ஸ்கிருதநூலுணர்ச்சியையும், அவர்களால் வெளியிடப்பட்ட இலக்கியச்சொல்லகராதியும், சூடாமணிநிகண்டுச்சொற்பொருள்விளக்கமும் ஷைபுலவரவர்கள் உதவிகொண்டு ஸ்ரீமான். நீதிபதி கு. கதிரைவேற்பின்னையவர்களால் தொகுக்கப்பட்டு, மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத் தாரால் அச்சிடப்பட்ட அகராதியும், மொழிபெயர்ப்புநூல்களும் காட்டும். இவர்களால் தமிழுலகம் அடைந்த நன்மையோ அளவிடற்கரியது. தக்கவாறு அபிமானிப்போருதவியும் பிற உதவிகளும் வாய்க்கப்பெற்றிருக்குமாயின் நம் புலவரவர்கள் எத்தனையோ அரிய பழந்தமிழ்நூல்களையெல்லாம் பிழையின்றிப் பரிசோதித்து அச்சிட்டும், புதியனவாகப் பலநூல்களை இயற்றியும் இன்னும் விசேஷமாக உலகிற்கு உபகரித்திருப்பார்கள்.

இவர்கள் பாடிய செய்யுட்கள் முழுவதையும் ஒருங்குசேர்த்துக் “குமாரசுவாமிப்புலவரவர்கள் பிரபந்தம்” என்னும் பெயரோடு அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தினால், அஃது, இத்தமிழுலகிற்குப் பெரும் பயன்றருதலோடு, புலவரவர்கள் தமிழ்ப்புலமைகாரணமாக அமைக்கப்பட்டுத் தக்க ரூபகச்சின்னங்களுள் ஒன்றாகவும நின்ற நிவவும் என்பது எமதுகருத்து.

இத்தகைய அருமைபெருமைவாய்ந்த புலவர் பெருந்தகையைத் தமிழுலகம் இழக்கப்பெற்றது நம்மனோர்தவக்குறைவென்றே பின்னும் கூறி இவ்வளவில் முடிக்குதும். இவர் இச்சங்கப்புலவருள் ஒருவராதலின், இவர் சிவபதமடைந்தமைகாரணமாக எழுதப்பட்ட இவ்விஷயமும் ‘செந்தமிழ்’ முக்கு உரியதென்றே கொள்ளுதும்.

இங்ஙனம்

தேன்கோவை, ச. கந்தையபிள்ளை.

TAMIL SCHOLAR & POET.

SRI A. KUMARASWAMY PULAVAR.

Sri A. Kumaraswamypulavar, the great scholar and poet of the North, died last Wednesday at Chunnakam, Jaffna.

Jaffna has been famous as the seat of Sen-tamil (Chaste Tamil) from the times of Aryachakkaravarthys who patronised Tamil literature by establishing Tamil Sangams at Nallore in Jaffna. Scholars and poets flourished for a long time. By then Prince Arasakesari, Sinnatambipulavar, Senathirayamudaliar, Arumuga Navalar, Sivasambupulavar, Ponnampalapillai, Sabapathy Navalar and Kumaraswamypulavar were recognised as talented scholars and poets.

The late Kumaraswamypillai was a great authority on Tamil literature and grammar. He was a good Sanskrit scholar and poet. He was one of the chief Members of and examiner to the Madura and Jaffna Tamil Sangams. His whole life was spent in teaching and writing. He has written many commentaries on many classical works and he has composed many poems. He was held in great esteem by the late Pandithorey-thevar, founder of the Madura Tamil Sangam and by the leading Tamil scholars in Southern India. He has rendered valuable assistance in the compilation of that

big Tamil dictionary published by the late C. Cathiravetpillai (father of Mr. K. Balasingham). A great gap is caused by the death of this eminent scholar which cannot easily be filled. Among his pupils the late Vidwan S. Sivananda Iyer of Telloppalai, S. Ganesa Iyer. Tamil Pandit Oriental school Jaffna, and Pandit Candiahpillai of the Education department may be mentioned. He leaves behind two sons and a daughter and a host of relations to bemoan his loss.

— “The Ceylon Daily News” (10-3-1922).

ஒரு புலவர்பெருமானின் மரணம்.

யாழ்ப்பாணத்துச் சுன்னாகம் குமாரசுவாயிப்புலவரவர்களை செந்தமிழுலகத்தறியாதார் இல்லை. இப்புலவர்பெருமான் துர்மதி வருஷம் மாசிமீ ௨௫௨ இரவு தேகவியோகமாயினரெனக்கேட்டுப் பெரிதும் இரங்குகின்றோம். புலவரவர்கள் தென்கலை நிலைகண் டெனார்ந்தவர். வடநூற்புலமையுமுடையவர். இவ்வாற் தமிழுல குக்கு விளைந்தநன்மை அளப்பரிதாம். இவ்வருந்தகையாளர் கேட் டார்ப்பிணித்துக் கேளாரும் வேட்பமொழியுஞ் சொற்பிரயோக வன்மையுடையவர். தமக்கென வாழாது பிறர்பொருட்டுழைத்த வர். இவரியற்றிய கட்டுரைகளெல்லாம் திட்பநுட்பஞ்செறிந்து செந்தமிழ்த்தேன்பிலிற்றிப்படிப்போர்க்குப் பேருவகை அளிப்பன வாம். “செந்தமிழ்”ப் பத்திரிகைக்குப் புலவரவர்கள் எழுதி வந்திருக்கும் நுண்பொருள்களெல்லாம் அவர்தம் சீர்த்த கல்வி யினையும், கூர்ந்த அறிவினையும், தவமுயற்சிகளையும் இனிதுகாட்டு வனவாம். இப்பெருந்தகையாளர் இறைவன் திருவடிமீழலெய்தின ரென்பது கேட்டுச் செந்தமிழுலகம் துன்பக்கடலில் மூழ்கினது.

இவ்வறிஞர்பெருமானை இழந்து துன்பத்திற்கிடந்து வருந் தும் இவர்குடும்பத்தாருக்கு நம் அனுதாபத்தைத் தெரிவிக்கிறோம்.

— “தமிழகம்”, கோலாலம்பூர். (8-6-22)

Telegrams.

---

11. 3. 22

Sir P. ARUNACHALAM
COLOMBO.

Deeply grieved your father's death. Irreparable loss
Tamil learning.

Sir P. Arunachalam.

---

9. 3. 22

S. CANDIAH PILLAI Esq.
Education office, COLOMBO.

Deeply regret. Tamil damsel lost her inestimable
necklace. Irreparable loss to Tamildom. Accept heart-
felt Condolence. May he rest in Sivam.

S. Candiah Pillai.

---

9. 3. 22

T. KANAGASUNDARAMPILLAI Esq. B. A.
MADRAS.

By your father's death Tamil world has sustained
irreparable loss. Accept heart-felt Condolence.

Kanagasundaram.

---

17. 3. 22

St M. P. T. PETHACHCHI CHETTIAR Esq.
ZEMINDAR OF ANDIPATTI AND
VICE PRESIDENT, MADURA TAMIL SANGAM.

Extremely sorry. Your father's demise is a great loss to the Tamil world. Please accept my heart felt Condolence.

Zemindar of Andipatti.

9. 3. 22

THE RAJA OF RAMNAD
RAMNAD.

Extremely sorry. Great loss Tamilakam.

Sethupathy.

9. 3. 22

K. C. NATHAN Esq.,
Proctor S. C.
COLOMBO.

Tamil lost brightest jewel. Be consoled.

Nathan.

பச்சையப்பன் காலீஜ்
தமிழ்ச்சங்கம்.

சென்னை.
14. 3. 22

அன்புடையீர்,

செந்தமிழிலும் சித்தார்த்தநூல்களிலும் வடமொழியிலும் மிகுந்த ஆராய்ச்சியுடையராய்ப் பல ஆண்டுகளாகத் தமிழ்நாட்டில் பெரும் புகழ்வாய்ந்து திகழ்ந்த பெரும்புலவராகிய சுன்னாகம் குமார சுவாமிப்புலவரவர்கள் சிவபதமடைந்தனரெனக் கேள்வியுற்றுப் பெரிதும் வருந்துகிறோம்.

சத்துள்ள புலவர்களில் ஒருவராகிய அன்னார் அடைந்தபுகழ் நிலவுலகில் நிலவுக.

மோ. கந்தசாமிமுதலியார்

ஹை சங்கத்தின்
உதவித்தலைவர்.

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம்

மதுரை, 13-3-1922

ஐயா,

பண்டிதர் ஸ்ரீமத். அ. குமாரசுவாமிப்பிள்ளையவர்கள் காலஞ் சென்றதாக எழுதிய கடிதம் கிடைத்தது. அவர்களது அருமை வாய்ந்த கல்வியறிவின் பயன்கள் இன்னும் இவ்வுலகம் நெடுநா ளுறுபவிக்கும் பாக்கியம் பெற்றிலது; யாமெங்கனம் பெறுவாம். ஆரினும் அவர்கள் புகழுடம்பில் நின்றலால், மண்ணகத்தும் விண் ணகத்தும் புலவர் பலரும் போற்ற நிலவுவர். ஆதலால் யாமும் ஒருவாறு ஆறுதும்.

தங்கள் அன்புள்ள

திரு. நாராயணையங்கார்.

ஸ்ரீமத். ரா. இராகவையங்கார் அவர்கள்

சமஸ்தான வித் துவான்

இராமநாதபுரம்.

இராமநாதபுரம்

28. 4. 22.

அன்பவர்கட்கு விஞ்ஞாபனம்,

தங்களருமைப்பிதாவும் பெரும்புலவருமான ஸ்ரீமத். குமார சுவாமிப்பிள்ளையவர்கள் இறந்தசெய்துதெரிந்து மிகவும் வருந்துகின்றேன். தமிழலகிற்கிஃதோர் பேரிழவேயாகும். பல்வகையானும் நிரம்பிய இவரன்ன கல்வியறிவினரை இக்காலத்திலே காண்பதரிது. யானிங்கில்லாமல் சிலகாலம் வெளியூரிலிருந்ததனால் செய்தி உரியகாலத்தே தெரிந்தலேன். தங்கட்கு நேர்ந்த இப்பெருந்துயரத்தைத் தங்கள் அறிவாற் பொறுக்கும்வண்ணம் ஆதையவருஞ்.

இங்ஙனம்

தங்கள் அன்பன்

ரா. இராகவையங்கார்.

K. AMIRTHALINGAM PILLAI Esq. B. A.
MADRAS.

My Dear Sir,

I was deeply sorry to learn the news of your father's death. I sympathise with you in your bereavement. Not only his friends, but his Country has lost a distinguished scholar in the person of your father.

Yours sincerely,

K. Amirthalingampillai.

From

ப்ரமஹீ. வே. சாமிநாதையரவர்கள்

சென்னபட்டணம்.

Triplicane, 23-3-1922.

உ
சிவமயம்.

ஐயா,

உங்களுடைய அருமைத்தந்தையாரவர்களும், வித்துவஇரத்தினமுமாகிய குமாரசுவாமிப்பிள்ளையவர்கள் தேசவியோகமடைந்த செய்தி அறிந்து மெத்த வருத்தமடைந்துகொண்டேன். என்ன செய்யலாம். தமிழின் நிலைமை இவ்வாறாகின்றது. என் வருத்தத்தை இங்ஙனம் தெரிவிக்க வேண்டுகிறேன்.

இக்கனம்

வே. சாமிநாதையன்.

From

Hon'ble Mr. K. BALASINGHAM

COLOMBO.

Cambell's place

Colombo, 9-3-22.

Dear Mr. Ambalavanar,

The death of your father is a great loss to Jaffna and the whole of the Tamilland. He was undoubtedly the foremost Tamil scholar of the day. He has kept the torch of Tamil learning bright for many years and I do not see any one in Jaffna to take his place. Please accept my sincerest condolence.

Yours sincerely,

K. Balasingham.

Tellipalai.

From

14th March 1922.

V. MUTTUCUMARU Esq. M. A.

Dear Mr. Ambalavanar,

I was very sorry to hear the death of your father. He was one of the very few in Jaffna whom I truly honoured and still honour. His death is a great loss to all the Tamil land, and I feel that an age has passed away with him. I regret pressure of business has not permitted me to see you personally. Please Convey my message of condolence to your brother.

Yours sincerely

V. Muttucumaru.

PROCEEDINGS OF THE MEETING OF THE

MANAGING COMMITTEE OF THE

MADURA TAMIL SANGAM

Held on 27-8-22.

Resolution No. 6.

சங்கத்தின் வித்தியாலிலுள்ள ஆலோசனைச்சபை அங்கத்தினராகிய மகா. ஈ. ஈ. ஸ்ரீ. அ. குமாரசுவாமிப்புவவரவர்கள் காலஞ் சென்றமையாற் சங்கத்துக்கேற்பட்ட பெரும்நஷ்டத்தைக் குறித்துச் சங்கத்தார் அநுதாபமொழி கூறும்படிக்கும், மேற்படியாரின் குடும்பத்தார்களுக்குச் சங்கத்தாரின் அநுதாபத்தைத் தெரிவிக்கும் படிக்கும் சங்கநிர்வாக சபையார் தீர்மானித்திருக்கிறார்கள்.

B. இராஜராஜேஸ்வரசேதுபதி

President.

Lakshiminarayanan

Manager.

ஸ்ரீமதி. ஆறுமுகநாவலரவர்கள் மருகரும் மாணுக்கரும்

வித்துவசிகேராமணியுமாய

ஸ்ரீமத். ந. ச. பொன்னம்பலபிள்ளை அவர்கள் மாணுக்கர்

ஸ்ரீமத். சுவாமிநாதபண்டிதர் அவர்கள்

இயற்றிய கவிதகள்.

—:0:—

ஆசிரியவிருத்தம்.

நன்மதி யமைச்சுப் போல நங்களுக் கேற்ப சொல்லிப்
பன்மதி யறிஞர் யாரும் பளகறப் புகழப் பெற்ற
பொன்மதிக் குமார சாமிப் புலவனைச் செழுத்த லாலே
துன்மதி வருட மென்று தூற்றின ரிந்த வாண்டை.

வேறு.

என்னிருகண் மணியனைய வேந்தாலோ
வென்னுயிரி னினிமை யாக
உன்னுயிரை யுளங்கொண்டு முரைப்பவற்றை
யுறுதியென வுவந்தும் வந்தேன்
என்னிலைமை யிதுவாக வீரும்புலவர்
சிகாமணியே யிகந்த தென்னே
நின்னிலைமை நினைதோறு நெஞ்சருகு
மென்புநெகு நீதான் பேசாய்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

நித்தியம் வீணு ணிகழா நியம நினைந்துநெஞ்சிற்
பத்திய மெத்தனை பண்டிதர் மெச்சப் பளகிலவாக்
கத்திய மெத்தனை கண்டனன் மற்றெவர் காண்பரிது
சத்தியஞ் சத்திய மென்றறிந் தார்நனி சாற்றுவரே.

பண்டிதர் பற்பவர் பாவலர் பற்பவர் பாரடங்க
மண்டின ரேனு மவரா லெமக்கு வருபயனென்
எண்டிசை போற்று குமார சுவாமி யெனுப்புலவின்
கண்டிடு நன்மை கண்ப்பவர் யாரினிக் காண்பவரே.

திருவாவடுதிறையாதீனத்துச்

சைவசித்தாந்தப் பிரசாரகர்

தூத்துக்குடி.

வித்துவான்

ஸ்ரீமத். பொ. முத்தையாபிள்ளையவர்கள்

இயற்றிய

கவிதை.

—::—

1. செந்தமிழ் நெணுந்தாய் பெற்ற செவ்வமே கிறப்பு வாய்ந்த
செந்தமிழ்ப் புலவருக்கோர் திலகமே சிறியே னுன்னந்
சிந்தனை செய்யுப்போ தெல்லாம் தித்திக்கும் அமுத ஆற்றே
எந்தையே குமார சாமிப் புலகை எங்கே சென்றாய்.
2. அடமொழி வல்லார் தாமும் வரையறுத் துரைக்க லாற்றா
திடருறு மிடங்க டன்னின் இடமுத் தியம்ப வல்ல
திடமினி யனைப்போல் யாரே செப்புதற் குரிய ராவர்
உடல்நிலை யிலதா மேனும் உன்பிரி வாற்று கில்லேன்.
3. உலகினை யிறந்து நின்ற தானுரு வென்ன வோர்ந்திவ்
வுலகினைத் துறந்தாய் போனும் உனக்கது சான்று மேனும்
உலகிலெம் போல்வார்க் கெல்லாம் உறுதுணை யின்றிச் சென்ற
துவகுள வளவு மாற்றேம் ஒங்கருள் பெற்று வாழி.

பு ல வ ர வ ர் க ள்
ம ண வ ரு ள் ஒ ரு வ ரு ம்
கொழும்பு ஆரகினர் ஆசிரியகல்லூரித்
தமிழ்ப்பண்டிதராயிருந்தவகுமாரிய
தென்கோவை

ஸ்ரீமத். ச. கந்தையபிள்ளை

இ ய த் தி ய க ளி க ள்.

—:0:—

தேரிகை வெண்பா.

1. செந்தமிழ்தேர் மாணவருஞ் செய்ய தமிழ்நனங்கும்
நொந்து புலம்புதீற னோக்கரிதே—அந்தமில்சீர்ச்
சுண்ணைக் குமார சுவாமிப் புலவனான்
பொன்னுலகம் புக்கமர்ந்த போது.

(மண்ணைக்காஞ்சி.)

2. சுண்ணைநகர் மேய சுருணன்மன் செந்தமிழுந்
மன்னு வடநூலும் வல்லவன்மன்—பன்னும்
குரவர் பிரான்மன் குமார சுவாமி
வரகவிமன் மாதவத்தோன் மன்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

3. மன்னிய செந்தமிழ் நூலுட னூரிய மாமொழியில்
துன்னும் பலகல நுண்பொருள் யாவார்க்குஞ் சூழ்த்தரைத்துத்
தன்னொப் பவரித் தமிழ்காட் டிலவெனச் சாற்றினின்றோன்
சுண்ணைக் குமார சுவாமிப் புலவர் தொழுக்குருவே.
4. ஆரும்பொருட் டண்டி யலங்கார நம்பி யகப்பொருளே
திருந்திய காரிகை ராமா யணமுதற் செந்தமிழ்நூற்
பொருந்திய நுண்பொரு ணன்கு தெளித்த புலமையினோன்
மருந்துறழ் கேள்விக் குமார சுவாமி மகிபதியே.

5. பொய்யி லுளத்தன் புலமையின் மேம்படு புண்ணியத்தோன்
வையம் புழு முபகாரி சீலன் மறைமுடிவாஞ்
சைவக் திசும் பலவாண வன்ன நவப்புதல்வன்
செய்யன் குமார சுவாமிப் புலவாச் சுவாமணியே.
6. திருக்கவ யாருங் கவியாற் றிருத்தக்க தேவனென்கோ
மேம்படு கல்வ யறிவா லொழுக்க விழுப்பத்தினால்
தாப்பிற ரொங்காத் திருவன் னாவெனச் சாற்றினிகோ
பூம்பொழிற் சுணைக் குமார சுவாமிப் புலவனையே.
7. சாலித் தடவயல் குழுஞ்சுன் னாகத் தனிகரான்
மாலுக் கரிய மலரடிச் சுன்பன் வரம்பிலவாம்
தோலென் றிலகுதொன் னாதேர் குமார சுவாமியில்லை
போலிப் புலவருக் கேயினிக் காலம் புகன்றிடினே.
8. முன்னுறு மாறு முகநா வலனில்லை மூதுணர்ந்த
பொன்னர பலப்பெயர்க் தேசிக னில்லைப் புலமைநிறை
சுணைக் குமார சுவாமியு மில்லையித் தொல்புவியில்
என்னே யினியார் தமிழ்நா லுரைக்கு மியல்பினரே.
9. சீரார் தணிகைப் புராண முதலாஞ் செழுந்தமிழ்நூல்
ஆராய்க் தெமக்குமுன் னோதிய கீர்மை யறிந்துநீதம்
ஏவா ரிறைவ னடிமலர் வாழ்கவென் றேத்தலன்றி
நேரார் குமார சுவாமிக்குச் செய்வதென் னேருதலே.

நேரிசை வெண்பா.

10. சுணைக் குமார சுவாமிப் புலவர்பிரான்
மன்னுந் தமிழ்வளர்த்து மாண்புகழைத்—துண்ணினான்
தோன்றிற் புழுமுடி தோன்றுக வொத்திலார்
தோன்றலிற் றேன்றாமை நன்று.

ஸடமொழி தென்மொழி ஸித் துவான்

மகிபாலன் பட்டி.

ஸ்ரீமத். மு. கதிரேசன் செட்டியாரவர்கள்

இயற்றியன.

—::—

லெண்டா.

1. முக்கீர்த் திரைக்கரத்தான் முத்திதைக்கும் யாழ்ப்பாணச்
சுன்னாகத் திற்பிறந்த தோன்றலே—முன்னறிவற்
கற்ற குமார சுவாமீ கவினுடலுள்
உற்ற புகழெஞ்சிற் றோ.
2. கூடல்வரு செந்தமிழிற் கூடும் பொருள்வினவி
நாடவருந் கட்டிவைக ணல்கிளைய்—தேடிப்
பொருளுரை தூல்குறிப் புழுவீளைத்த கிள்ளு
வெரியின் சுவையரவிற் றோ.
3. வாழுந் தமிழிலிவத்து மக்களெலாம் துன்பமுறச்
சூழுவ் குமார சுவாமிகீ—யீழமெனு
நாடொரீஇச் சென்றாயந் நாகமு மீழமய
நாடென்ப தோர்த்திலைகொ ணன்று.
4. சொல்லாயந் தரும்பொருளுந் தோன்றலெழு துத்திறனோ
நல்லோய்கின் பாலமைந்த நற்குணனோ—பொலலா
வீதனப் புரைகீர்க்கு மெய்யன்பர் பாலன்போ
எதனைப்பா ராட்டு வோம்.
5. பாயசடைப் பரமன் பாதமிழ் லெய்தினையேற்
றாய குமார சுவாமிகீ—மேயபே
ரின்ப நுகர்வா யிருகிலத்திற் றோன்றுகையேல்
அன்பிற் தமிழ்புரப்பா யால்.

V. P. SUBRAMANIA MUDALIAR

Dy. Superintendent C. V. D.

(Retired.)

Surandai, Tinnevely,

India.

என்றுமுன் தென்மொழியில் வடமொழியில் இலக்கியத்தில் இலக்கணத்தில், என்றுபயில் மாணாக்கர்க் குயர்குருவாய் நூல் கன்பல நலக்கத்தத்தோன், துன்றெழில்கூர் சுன்னாகக் குமார சுவா மிப்புலவர் நூயசீர்த்தி, நின்றிலக இவ்வுலகை நீங்கிநான் அறிஞர்மனம் நீங்கிலானே.

சூம்பகேசனம்

(Town High School)

தமிழ்ப்பண்டிதர்

ப்ரமஜீ. ஹ. சா. வேங்கடராமஜயர் அவர்கள்

இ ய த் தி ய ன்.

1. தனித்தமிழ் வழங்கு மீழ்
மண்டலக் கணியாழ்ப் பாணம்
தனிற்புக ஷெவர்க்குத் தாரே
சென்பவன் மாணத் தான்செய்
இனிப்புறு முறைகள் பாக்கள்
பெயர்ப்புக்க ளினைய வற்றால்
எனைப்புக் தமையும் பெற்றேரு
செவ்வென வியம்பி லன்றான்

தண்டமிழ் உள்ளாதுல் தமிழ்காடு போற்றுந் தகுதிமிக்கோய்
பண்டுள வாரிய நூலும் பயின்று பலபெயர்த்தோய்
மண்டனில் வாழ்புல வோர்க்கு விருத்திடும் மாண்புலவோய்
எண்டரு விண்புல வோர்க்கு விருந்தென வெய்தினையே.

யாழ்ப்பாணம்

வண்ணார்பண்ணைச்

சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை உபாத்தியாயர்

ஸ்ரீ. தி. கிருஷ்ணபிள்ளையவர்கள்

இ ய ந் றி ய ன்.

—:0:—

ஆசிரியர்நுத்தம்.

பொன்னாக மதித்துமிச ஞாலம் போற்றப்

புகழான பெருங்குணங்கள் பொருந்தி யோங்கிச்

சுண்ணாப் பதிவாழ்வார் தம்மின் மேன்மை

துலங்கிடும் பலவாணத் தோன்றல் பெற்ற

மன்னாக மதித்தபெயர்க் குமார சாமி

மதிப்புலவ விலக்கணநூல் ஊரம்பு தோன்றப்

பின்னாக வேறுமொரு புலவ ருண்டோ

பெருந்தகுதி நூலுரைக்கும் பெருமை யோரே.

முற்காலத் திருந்தசங்கப் புலவ ரென்ன

முழுதுணர்ந்த முதற்புலவ ரிவரே யென்று

பிற்காலத் தவர்கூறுந் குமார சாமிப்

பெரும்புலவர் சிகாமணிரீ போன பின்னர்

சொற்கால வரையமைந்த தொன்மை நூலுந்

துகனகற்றிச் சுவைபயப்பச் சொல்வா ரில்லை

தற்காலத் தெழுந்தபல புதுமை நூலுந்

தலைநிமிர்ந்து நனியெழுந்து சாலும் மன்றோ.

யாழ்ப்பாணம்

வண்ணார்பண்ணைச் சைவப்பிரகாசவித்தியாசாலை

ஆசிரியர்

பிரமபுரீ. சீ. முருகேசையரவர்கள்

இயற்றியது.

—:0:—

ஆசிரியப்பா.

திருத்தகு புலவர் தினந்தொறு மகிழ்
 உருத்தகு பலபொரு ளுவந்தருள் செய்தலில்
 சுன்னாகந் தோன்றிச் சுடரென விளங்கலில்
 மன்னாகந் தங்கு மயிலணி தரித்தலில்
 அம்பல வான ரார்வத் துதித்தலில்
 நம்பல விடுக்கண் நாடகக் களேதலில்
 ஆறு முகனா வலர்தரு மருந்தமிழ்
 தேறு நிலையம் தெளிவுற விளக்கலில்
 சகத்தியற் கிசைவுறச் சார்தரு மிலக்கணம்
 அகத்தியற் கமைவுற வார்வத் துதவலில்
 அன்பி னேந்தினை யகப்பொருள் ஞாலரை
 இன்பந் தோன்ற விருந்தனை தெரித்தலில்
 மன்னுஞ் சத்தியால் மாவினை வீழ்த்தலில்
 உன்னுந் கடாவிடை யுயர வெழுதலில்
 புலவ ரிடுக்கண் புறந்தரக் காண்டலில்
 குலவு மாயைக் குன்றந் தகர்த்தலில்
 குவலயம் விருப்புந் குமார சுவாமியாக்
 குவலயம் விருப்புந் குமார சுவாமியின்
 மரைப்பதம் வணங்கி மனங்கொடு போற்றி
 நிரைப்பிணி நீங்கி நிலவுவம் நிலத்தே.

2. வடகலை யுணர்ந்தோன் நெய்வ
மறைவழி யொழுதுஞ் சீலன்
திடழுள மனத்தா னானு
செழுச்சமிழ்க் திருத்தொண் டொன்றே
கடனெனப் புரிந்தோன் சேட்போர்
சுளிப்புற வுரைக்குஞ் சாந்தன்
மடவெருங் கூற்றி வாழ்த்தோன்
மன்னரும் மதிக்கப் பெற்றோன்
3. சுந்தரப் பெயர்கொண் டாதிக்
சடவுளே தோன்றி யாண்ட
செந்தமிழ் சிறந்த பாண்டித்
திருநகர் மதுரை தன்னில்
செந்தமிழ் வளர்த்த பாண்டித்
துரையெனுஞ் செம்ம லன்பால்
தந்தநற் சூழ்சத் தாய்ந்த
தனிப்பெரும புலவனா னேன்
4. செக்கமிழ் மொழியுஞ் சைவ
சமயமுஞ் சிறக்க வென்றே
வந்திவ னுயர்ந்தோ னாறு
முடிவென் லன்று மன்னத்
தந்தநற் றமிழ்கேர் ஸ்லிச
சாலையின் றலைவா னாகிச்
சந்தத மவைக்கு னைத்தோன்
சற்குணன் குமார சாமி
5. அன்னகன் புகழும் வாழி
அவன்வழி பெரிதும் வாழி
மன்னுதென் மொழியும் வாழி
வடமொழி வாழி மண்ணில்
துன்னிய வுயிர்கள் வாழி
துயரொருங் கூற்றி நானும்
நன்னெறிச் செல்வோர் வாழி
நானிலம் வாழி வாழி.

பரமேசுரக் கல்லூர்த்

தலைமைத் தர்ப்பிப்பண்டிதர்

ஸ்ரீமத். நவநீதகிருஷ்ணபாரதியாரவர்கள்

இ ய ற் றி ய ன்.

—:0:—

1

ஒழியாத வருட்குமர சாமிமன்றோ
நீவிண்ணை யுற்ற போதில்
அழியாத தமிழ்த்தாயி னுயிர்நிலையுங்
கலக்கமுற்ற தாகி லுன்றன்
பழியாத பெருப்புலமைத் திறனையான்
விடற்செளிதோ பண்பார் கோலே
கழியாத அன்புசெய்தா யெம்மோர்க்குன்
கருணையிதோ கழறு வாயே.

2

ஒண்மைமணி யொடுபோலி மணிமலிவுற்
றுறழ்ந்ததென ஆற்றுக் கல்வி
வண்மைநிறை புலவரொடு புன்புலவர்
மயங்கியினி வாது செய்வார்
எண்மைகொடு வயிற்றினுக்காத் தமிழ்மறந்து
போலிச்சீர்க் கோமாந் தோரைக்
கண்மைகொடு பாராத பெருங்குமர
சாமிவிண்ணைக் கலந்த தானே.

3

சேய்கிகர்த்த தமிழ்க்குமர சாமிவள்ளல்
சேர்த்துவண்ணிற் சிறப்புற் றானால்
நோய்கிகர்த்தீ ரினியேனு நுக்புற்ற
நோக்குவிரோ நோக்கி லென்றும்
தாய்மொழியை நிலைநிறுத்தல் வேண்டுமெனத்
தெருவெல்லாஞ் சாற்றிச் சாற்றி
நாய்நயக்குந் தவிசென்னத் தமிழறியார்க்
குயர்தவிசு நயந்தீந் திரே.

இராமநாதன்கல்லூரித்

தமிழ்ப்பண்டிதர்

சாவகச்சேரி

ஸ்ரீமத். ச. பொன்னம்பலபிள்ளையவர்கள்

இ ய ற் றி ய ன்.

—o—

வெண்பா.

சொன்மதிக்கும் பாமதிக்குஞ் சூழ்மதிக்கும் பாவலர்தம்
பன்மதிக்கும் பாரிற் பலர்மதிக்கும்—முன்மதிகாண்
நாமிப் புலவமதி நாடிற் குமாரச
வாமிப் புலவர் மதி.

சுன்னைக் குமார சுவாமிப் புலவரைப்போற்
பின்னைப் புலவர் பெரிதிருந்தும்—என்னைமுன்னைப்
பன்னூலுட் பல்லுரையுட் பன்னுபஞ்ச லக்கணத்துள்
எந்நூலைச் செய்தா ரிவர்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

பாடுந் திறத்தினிற் றென் னூலிற் பண்டிதர் பாற்பிழைகள்
தேடுந் திறந்தனீற் கண்டனந் திட்டலிற் சீர்மதுரை
கூடுந் தமிழ்ச்சங்க நன்னூல்க் ளாய்தலிற் கூறுமிந்த
நீடுந் குமார சுவாமிப் புலவர்க்கு நேரில்லையே.

காவலன் பின்னரும் வித்வ சிரோமணி நல்லுரைசொல்
ஆவலன் பொன்னம் பலமெனு மாதவ ரத்தமிழ்தும்
பாவலன் றுனிக் குமார சுவாமிப் பரிதியிந்நான்
ஓவலன் மாண்டது யாழ்ப்பாண மாதாக் கொருகுறையே.

திரித்தீப மென்ன வணையாமற் செந்தமிழ்த் தேயமெங்குங்
கிரித்தீப மாகப் புகடந்து மேருக் கிளைக்குவாட்டின்
கிரித்தீபச் சுன்னைக் குமார சுவாமிக் கிளர்புலவன்
திரித்தீப மென்ன வணைந்தா னிதற்கினிச் செய்வதென்றே.

சன்னா முன்னே முருகேசன் சங்கரன் சொல்வரதன்
பன்னா முத்துக் குமாரன் முதலுள்ள பண்டிதர்கள்
பின்னா த் தாமொர் ஷட்வாக வந்து பிறத்தவன் காண்
துன்னாகச் சீர்க்கலை விஞ்சங் குமார சுவாமியுமே.

உ.

புலவர்மாணவருளொருவரும்

நியாயதூதர்நாருடைய

பண்டிதர் ஸ்ரீ. க. சிதம்பரநாதனவர்கள்

இ ய ற் றி ய ன்.

—:0:—

கட்டளைக்கலித்துறை.

திருநாழ்த்த வீழத் தியாழ்ப்பாண நாட்டித் திலதமென
வருநாழ்த்த மேலியி னுண்ணிறை தண்ணளி யொன்னவர்க்கு
வெருநாழ்த்த வாய்மை விளக்கினன் செத்தமிழ் வேட்டிதவுக்
குருநாழ்த்த சுண்ணைக் குமாரச வாமிக் குலமணியே. (க)

பூவார் மதுதெளித் தாங்குசங் கத்தமிழ்ப் போதலர்த்தி
நாவார மாணவர் மாந்திட வாந்தது நயப்பகுதிக்
கோவார் பைந்துது குழைத்து வடநிற மேகுயிற்றித்
தேவார மாவக ராதிசெய் தான்கண்ணைத் தேமணியே. (உ)

அள்ளிக் கொடுக்கு மமுசென யாப்பணி யசம்பொருணூல்
தெள்ளித் தமிழ்மொழித் திஞ்சுனை தித்திக்கச் செய்துமனத்
துள்ளிற் குடிகின் றெழுக்காற்றி ளூங்கு முயர்சரப்ப்
புள்ளிற் கவிசள் புலங்காத் தனன்கண்ணைப் பொன்மணியே. (ங)

முன்னாள் முச்சங்க நிலைத்தெனப் பாண்டித் துரைமுயற்சி
தன்னால் மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க நான்கெனத் தானிலவ
இன்னாள் வையு மிலக்கண வேந்த லெனநிறைத்தான்
சன்னாக வாசன் குமார சுவாமிச் சுடர்மணியே. (ச)

வண்னை நகர்

வித்துவான்

ஸ்ரீமத். க. வைத்தியலிங்கபிள்ளையவர்கள்

இயற்றியன.

—0—

கட்டளைக்கலித்துறை.

பாடந் துறையி லுலகோர் டரிந்து புலவென்ற
கோடந் குரிய குமார சுவாமிக் குவெனுயர்
ஆடந் பரிதப் பாண்டித் துணையன் துணைத்தவெழிந்
கூடந் தமிழ்ச்சங்க வித்வா னரனடி கூடினனே.

சுன்னாக வாசன் குமார சுவாமி துலங்குகவி
மன்னாக வாகிப் புலியோர் பயில வயங்குங்க
முன்னாக வேறும் பலதூல்க ளுச்சிட்டு முற்றியபின்
நன்னாக பூஷணன் பரதார விந்தத்தை நண்ணினனே.

அல்வாய்ச் சைவப்பிரகாசவித்தியாசாலை

உபாத்தியாயர்

ஸ்ரீமத். க. சின்னத்தம்பிப்பிள்ளையவர்கள்

இயற்றியன.

—::—

கட்டளைக்கலித்துறை.

தன்னிக ரில்லாத் தமிழ்க்குரி யார்செய் தவக்குறைவோ
சென்னிலங் காங்கை செய்தவ மாற்றச் சிறியதுவோ
சுண்ணை நகர்செய் தவக்குறை வோசிவ தொண்டுகிலை
மன்னுங்கு மாரசு வாயிப் புலவன் மடிந்ததுவே.

நல்லூரி னூறு முகநா வலன்சைவ நற்பயிரைப்
பல்லாண்டி னிற்பிர சங்க மழைபெய்து பாலித்தனன்
தொல்லோ னவனினப் பைங்கூழ் புரக்குந் தொழிலதனில்
வல்லோ னெனவெண்ணி னோடிபண்டி தானேன் மறைந்தனையே.

சி த ம் ப ர ம்

நா வ ல ர் க லா ச ர லே

முதலுதவியாசிரியர்

ஸ்ரீமத். ச. ஜகநாதையரவர்கள்

இ ய ற் றி ய ன்.

—::—

கட்டளைக்கலித்துறை.

தென்மொழி யாரும் வடமொழி யாரும் தெளிந்திடவே
பன்மொழி தாமும் பகர்ந்து பலபல பாவனைகள்
தன்மொழி யாசச் சகத்தி னிறுவித் தனிமுதலின்
நன்மொழி பெற்றவ ணம்பு பதாம்புய நண்ணினனே.

பாரி னுளாரும் பகர்சுற்ற மாதிய யாவருடன்
ஊரி னுளாரு மொருங்கு துயர்க்கட லுற்றிடவே
மாரியி னைப்பிர சங்க மொடுகவி மாண்புபெற
வோரியி னூற்றிய பாவலன் விண்ணுல கெய்தினனே.

—————

புலவரவர்கள் மாணவர்

ம. ட். டி. வி. ல்

ஸ்ரீமத். சி. கணபதிப்பிள்ளை

இ ய ற் றி ய க வி க ள்.

—:0:—

கட்டளைக்கலிப்பா.

கற்றி லாதவர் சொல்வழ நூலினைக்
கண்டு புன்னகை கொண்டிடு காட்சியும்
சொற்க ணேரிய சீரிய கூரிய
சூழ்ந்து நாற்கவி செய்திடு சூழ்ச்சியும்

பற்பலாயிர மாயிர மாகிய

பன்னு செந்தமிழ்ச் சொற்பகர் மாட்சியும்
முற்ற நிற்கமு துக்குறை வானனே
முன்ன லாழில னென்றினிக் காண்பதே.

ஆசிரிய விருந்தம்.

செந்தமிழ் மாரியமுந் தேர்ந்து வீறித்
தே-மெலாஞ் சென்றிலகுஞ் சீர்த்தி யொன்றே
இந்தநில மிசையிருப்ப வ்ணையி லாத
எண்ணிப்பல கவிதழைத்த வ்னிய வாயும்
அந்தமிலாக் கலைகள் பல வெழுதி வைத்த
அப்புயனேர் திருக்காமு மந்தோ ! வந்தோ !!
இத்தனத்திற் செந்தழவி னுருகி வீய
யாமிதனைப் பார்த்திருத்த லென்னே ! யென்னே !!

புலவரவர்கள் மாணவர்
மட்டக்களப்பு மண்டுர்

ஸ்ரீமத். ஏ. பெரியதம்பிப்பிள்ளையவர்கள்

இயற்றியன.

—0—

வேண்பா.

சுன்னைக் குமார சுவாமிப் புலவர்பிரா
னிந்நிலம்வீட் டேகிளு னென்றாரைத்தா—ரென்னே
இனியா நிவனைப்போ லெவ்விதத்தி லேனு
மினிவரமாட் டாரென்செய் வேம்.

கோச்சகக்கலிப்பா.

சுலைநிறைவு படைத்துடைய கடலினைய புலமையரும்
நிலைபடைத்த நினையடுத்து நிகழ்த்துவதல் லாலெதுவு
மலையளக்க ரவனியிசை யறைவதுவு மறிவாரோ
குலமணியே குலமணியே குலவதமிழ்ச் சபைமணியே.

எனையடைந்த மடமையெலா மிரவிழுனர்ப் பகிமிருள்போ
ஹனையடைந்த வுடனொருங்கே யழிந்தொழிந்து போயினவே
உனையிழத்திவ் வுலகிருக்கே யுறுபயனென் றினியறியேன்
றனையடைந்தோர்க் குறுதுணையே தமிழ்மகண்மங் கலவணியே.

வேரிநற வெழுதிசழி விரிசுடையோ னடனபத்
மாரியநீ யடைந்தபின ரவனிமிசை யழகமைந்த
ஆரிபத்தா னென்குபுகு மருந்தமிழ்தா னென்குபுகுஞ்
சூரியனை நிகர்குருசற் குணமணிபூ வதணமணியே.

மண்மடத்தை யணியிழப்ப மாணவர்த மதியிழப்ப
எண்மடந்த தமிழறிஞ ரிழைத்திடுதஞ் செயலிழப்பக்
கண்ணகன் புடையுளோர் சுலங்கிமன வலியிழப்ப
விண்ணகநீ யடைந்தசெயன் மிசுக்கொடிது மிசுக்கொடிதே.

என்னுயிருக் கொருதுணைவா வினியதமிழ்க் கொருதலைவா
பொன்மடத்தை சுலைமடத்தை புரிநடக்கண் டிடுபுலவா
சுன்னைநகர் வளர்குமர சுவாஸியெனும் பெருந்தசுவோய்
உன்னையகன் றுலகுதுய ரொடுபுலம்ப ரொருநாளோ.

உ

சைவப்பிரசாரகர்

உடுவில்

ஸ்ரீமத். வ. மு. இரத்தினேசுரஜயரவர்கள்

இயற்றியன.

—::—

மலத்திற னீக்கிய பேரறி வோய்க்கு மாணவர்கள்
புலத்தி விலக்கிய லக்கணம் வைத்த புலமையின்று
நிலத்தின் மிசின் நிலகிடச் செய்தனை நீடுவிண்ணின்
நலத்தும் வளர்க்க விரும்பிக்கொல் சென்றனை தண்டமிழே.

யாழ்ப்பாணம் இரீதுக்கல்லூர்த்

தமிழ்ப்பாண்டிதச்

ஸ்ரீமத். ஆ. மு. சோமாவஸ்தத்தபிள்ளையவர்கள்

இயற்றியது.

—:—

கட்டளைநிலைத்துறை

முன்னர்த் தமிழ்தெரி முச்சங் தூவ் + ன் முழு துணர்க்கே
பின்னர்த் தமிழ்தெரி சங் + ப் புலவர் + ன் பேணுகின்ற
சுண்ணைக் குமார சுவாமிப் புலவன் றாலவடங்
மின்னுந் தழியினு கின்புக மென்றும் வினிகிலதே.

புன்னிலைக்கட்டுவன்

சி. கணேசையவர்கள்

இயற்றியன.

—:—

ஏகவிநீத துமாராவாரிப்பலவர் சரிதம்.

திருமருவுயாழ்ப்பாணமேவுசுண்ணைப்பதிச்

செம்மலம்பலவாணஞர்

திசுழ்மேழியின் பெருஞ்செல்வந்தெகார்செல்வனாய்த்

தேர்ந் துவடமொழிதென்மொழி

தருமருவுபொழிப்புறஞ்சுழுமேழிலையித்

ருமோதரன் தந்தித்

தமிழ்ப்பெருக்கழகருடனாழ்வுசுவாவலத்

தனிமணிமுண்வண்ணைவைத்த

உரைமருவுகல்லூரிதனினைலாசிரியனா

யுற்றினிதுகற்பித்திடா

வோதுபலநூலுரைசெய்துதமிழ்காட்டினுத்

கோர்டீபமெனவிளக்கி

வாமருவுபுகல்வனம்பலவாணியிள்ளையொடு

மற்றமுத்துக்குமார

மைத்தனாக் துயர்கொள்குமாரசாமிப்புலவ

மகிபன் விண்ணுற்றனைனரோ.

(வெண்பா.)

சங்கப் புலவர் தனிமதிப்புப் பெற்றிருந்தா
னங் புலவ ரதமிழ்ப்பு—தனகுவான்
கடமணன் கொல் லினைனைக் குமாரசுவா மிப்பெயரோன்
பாடுங் கவிஞர் பதி. (௧)

சன்னைக் குமார சுவாமிப் புலவமணி
மன்னுஞ் சுலர்க்கு மருவியபோ—தின்னன்மகிழ்
கெய்தனார் துல்கழைக்க னெய்தாமற் செய்குலார்
செய்குலார் தாமுஞ் செகம். (௨)

கட்பன் முதலோர் சலிதுண்மை நோக்கியுணர்ந்
தாபுலவர் தாபுலங்க னார்வுபெறச்—செய்பொருள்க
டத்துநாட் கெகுமார சாமிப் புலவனைப்போற்
புத்தயுடை யாரெவரிப் பூ. (௩)

கட்டளைக்கலித்துறை.

வெழுவின் னி நூல்பல சுற்போர்க் குரைக்க மதியினெடும்
பிழையின் னி நூல்செயச் செய்யாரைக் காட்டப் பெரிதுரைகள்
பழுதின்றி நாட்டக் குமார சுவாமிப் பருமணிபோ
லிழுவின் னி யோங்குந் தமிழ்நா டெவரை யினியெய்துமே. (௧)

சுத்திகொ ளாய்தமிழ்ச் சன்னைக் குமார சுவாமியையாம்
லித்துவ குடா மணியெனக் கூறிடல் வேண்டுகொலோ
சித்திர மாக வவன்மதி தீட்டித் திகழவைத்த
உத்தம மாண்பன் னூல்க ளெடுத்தினி தோதுமன்றே. (௨)

பெருந்தனு லிட்டுக் குமார சுவாமிப் பெருமன்சென்ற
தருந்தமிழ் சுற்பவ ராற்றுந் தவக்குறை வோவலதெம்
பருந்தமிழ் நாட்டின் றவக்குறை வோதமிழ்ப் பருமனசெய்த
வருத்தவப் பேற்றின் குறைவோ ளெதுவென் றியவருமே. (௩)

முற்றற்ற

MICROFILMED
Positive
Negative
Reel No. 11070
Date 6/12/91

UNIVERSITY OF
-7 FEB 1944

UNIVERSITY OF CEYLON
LIBRARY

Class No. 894.811

Acc. No. 33613

This book is returnable on or before the last date stamped below.

[illegible]

PRESS

033613